THE JOHN RYLANDS LIBRARY,
MANCHESTER, 3.

These reproductions are supplied only to the person or institution indicated below for the purpose for which they were requested.

No material from them may be published without the prior permission of the Librarian.

These reproductions may not be used for the making of further copies.

RONALD HALL
Librarian

THE JOHN RYLANDS LIBRARY,
MANCHESTER, 3.

These reproductions are supplied only to the person or institution indicated below for the purpose for which they were requested.

No material from them may be published without the prior permission of the Librarian.

These reproductions may not be used for the making of further copies.

RONALD HALL
Librarian

THE JOHN RYLANDS LIBRARY

In the interests of research the John Rylands Library keeps a file of references to work relating to the collections in its charge.

We should be greatly obliged if scholars would kindly inform the Librarian of any studies they may undertake with the aid of this reproduction, in particular those which are published.

Explanationes notabiles deuotissimi viri Richardi Hampole heremite sup lectiones illas beati Iob q̄ solent in exequijs defunctorū legi q̄ nō minus hystoriā q̄ tropologiam & anagogiam ad studentiū vtilitatem exactissime annotauit.

Parce michi dñe nichil enī sunt dies mei. Exp̄mit autem in hijs verbis humane conditionis instabilitas que nō habet in hac miserabili valle manentez mansionē set pbibit potestas a p̄cipibz puersis & furiens paidubio in p̄fundissimas flammas infernorū ludus qz em̄ hominū lastrorū cito labit in lamentationē. Demaz & dommia diuitū aī tabernaculis tyrannorū infra breue tempus terminabunt. Hoc itaqz annūcio vobis q̄ in transitoria dulcedine dele tamini & in istis terrenis diuicijs habundare anelatis. q̄ de gaudio vestro dolorē habebitis. videntes q̄ euanescūt vniuersa q̄ sub celo adquirit is. Ludus vester in luctū vertit. & pspitas vestra in tormentū p̄mutat. Nunc gaudere aspitis. stitore q̄a post modicū in graui langore erit is egrotantes. Deū nō solum vigor anime a vobis effundit sed etiam corpis. Sanitas exinde destruet. iuxta verbū sapientis q̄ ait. Risus in dolorez miscebit. & extrema gaudij luctus occupat. Quās obrem risum recte reputauit erroꝛem. & gaudio dixit. q̄d frustra decipis. In hijs vtiqz exercitatus. & intelligēs vir iustus iudicia dei. dicit. **Parce michi dñe vtū** Sed quomodo sunt dies multi longi & laboriosi. Ergo noli erraꝛe. noli decipi. noli p̄sentes dies tibi multas p̄mittere nichil sunt. nulli sunt audeo dicere credens di. p̄pter q̄ loquor. hodie homo extollit. eras nō inuenietur. Nichil est gutta aque cōparatione totius maris,

CAMBRIDGE UNIVERSITY LIBRARY SOLD DUPLICATE 1893

ꝙ nō est plus tota vita p̄sens in respectum eternitatis. Etenim dies mei velocius transierūt q̄ texente suciderit. Homo sicut fenū. dies eius sicut flos agri. Ergo diui tes decipiunt. luxuriosi illaqueant. omnes denique tpalibz bonis dediti. carnalibz curis obfuscati. hamo postio capti strangulant. hinc postulo. deprecio. flagito. rogo. **Parce michi dñe.** Vt nō peam nō dempner cū mundo. Illis cū imineat ve interminabile. qz eternā gloriaz in momentaneā delectacōez effuderūt p nichilo detruerūt eternā desiderabilē obligātes se ad eternā tenebrosaz. Hij. decreuerūt penosa queqz p tibo ad refocillandā aiam. Ergo **Parce michi dñe.** Parce pplo tuo, Extende bra chium tuū ꝙ afflige inimicū. Sed aut dico pce. cū ppha dicat. Proba me dñe ꝙ tempta me. Vtrūqz igit est pretendū. ꝙ vt deus pcat. ꝙ vt deus tempter. Vt pcat. s. remittendo debitū sempiterne pene mutando in tpalez purgationē. Quia si inimicus obseruauerit ihs sustinebit. Silr. ꝙ a xpiano ꝙ ab alieno pareat seruo suo. Non p mittat inimicos nros in nos quantū vellent insurgere ꝙ sapiscentiā captiuātis armis dignet mitigare. Ipse. cū est q̄ dñat potestati maris ꝙ sonū fluctuū eius miti gat. Itaqz ꝙ xpus ꝙ tempter p tribulationē videlicet ne radam9 in tpbationē qz nisi castigati fuerim9 in p̄senti cū filijs hoim9 cardubio in futuro flagellabimur cū se quacibz demonū. Ideoqz cū ppha postulauerit se pba ri ꝙ tentari statim subiunxit. ure renes meos ꝙ cor meū. Quia nimirū p fecte ot̄a tempt̄ationes nō resisti mus: nisi intrā9 igne spūs sancti nō ficte mandestamus. Et reuera tribulacōes ꝙ aduersitates letanter nō patia mur. si in eis ꝙ in corde meditacionis eterni amoris non exuimur. Recte ergo Sanctus Dauid in delicijs de

gens diuicias possidens. solium regale tenens. pcipit pbari & temptari ne. s. supbiens in humanis pspitatibus negligēs fiat in seruicijs diuinis: & in ceteris adeo desē ret q̄ plura beneficia ingratus pœpisset. Beatus vero Job a possessionibz & diuicijs spoliatus. filijs cebatus. ab vxore impatus. ab amicis calumpmatus. morbo graui pcussus. & nudus in sterquilinio sedens maximeq; tribulatus. aptē ad dñm clamorē dirigit. & in tanta miseria posi tus cū desiderio cordis Dicit. **Parce michi dñe nichil enī sunt dies mei.** Dies mei mihi sunt. Omnes boni dies in quibz gaudebā iam transierūt. Mali autem supuenīūt & hij michil sunt: qz michil boni secum ferunt. vtiqz sic erit de ombz impijs q̄ duc̄ūt in bonis p̄sentibz dies suos & i pūcto ad iferna descendūt. vbi aūt nō habent diem sed noctem sempiternā. dies enī eternitatis p paucis tpalibz cederūt: & nūc flentes & lugentes & velut Job sine opibus relicti vlulantes & clamantes michil sunt dies nostri. Intrant aūt densissimā obscuritatez & vsqz meternū nō videbūt lumen. Igit̄ o dñe nō sim de numero illorū quibz parcis in p̄senti & pumis in futuro. q̄bus parcis a p̄senti tribulatione & cruciatus in futura exustione. q̄bus parcis tpaliter & punis eternaliter. Sed O bone ihesu hic cæca me. flagella me. castiga me. vt parcas in futuro. Hic cæca putridū. vre scabidum. flagella precantez. castiga negligentē. & parce in futuro. Vne qñ pausseris me debita mea. parce mihi. qz tunc michil sunt dies mei. tūc fodere nō valeo & mendicare erubescam. Venit enī nox in qua nemo potest operari. Ergo dum tempus habemus operemur bonū ad omnes. & O dñe tunc parce: Quia tunc est tempus parcendi. Nunc aūt tempꝰ flagellādi, Ergo cessent hoies.

insipiunt hries. sine intellectu sunt sine ratione agunt. Hic qui crūt ditati. hic arpiūt pspati. hic satagūt honorati. arruūt ad damnacōez. ducunt ad infernū. Oīnā sperent ꝙ intelligerent ac nouissima puiderent. Igitur vir iustus in nouo positus sentiens se p diuina miaz in hoc scło flagellatū. castigatū. emendatū. ꝙ mundatū. audacter dicit. Parce mihi dñe ꝙ vtš. Dum diem habui. laboraui. nō pcrui mihi. in sudore vultus mei vescebar pane meo. ergo tu pce ad quē venio suscipe me in celestem mansionē. qa deseruiui terrenā. Capce me in diem cōsolationis tue. qz iam dies mei nichil sunt: oīs in tuo seruitio expendi. ꝙ nichil michi supest nisi vt michi desit cruciū meū ore. qz tibi me totū emendaui. Vnde ꝙ ogitue p hec verba incipiūt lectiones in obsequijs mortuorū. vt vidz ostendat qa iusti viri ꝙ sancti eternā requiem quā largitōe pcat eis de9. audacter possunt petē. qm illā nō ignorāt ipetrasse. Mali vero ꝙ pcōres gemere ꝙ lugere potuūt. qa pmittia ꝙ aduersitatez in hoc mundo fugientes. post mortez flagella durissima inuenire meruerūt. Et qz deus superbos destruit. humiles vero exaltat ꝙ ad regnū glorie pduxit recte sequit. **Quid ē homa qz magnificas eum aut quid apponis erga eū cor tuū.** O mira dignatio oditoris. O immensa benignitas redemptoris. qa sibi creū prebat parcere. iam gliat a deo magnificatū esse. Dauid precipit. dies suos nichil esse dixit. ꝙ deus ipm magnificauit. Ex qa attonitus qa cautus rex elegit pauperem. impator exaltat mendicū deus honorificat despectū miratē querens. **Quid ē homa quia magnificas eum.** Ergo humilitas laudabilis est. Caritas honorabilis. Paciencia coronabilis. Inde oīs coronari ꝙ magnificari a deo meruit qui in

ter aduersa & p̄speram mundi in caritate & humilitate cō-
stanter refulsit. **Sed quid est homo.** Homo est mas-
sa putredinis. vas abhominationis. esca vermis. homo
est natura fragilissima. ad malum pnatus ad bonum tarda.
terrenis agglutinata. longe a celestibus gaudijs expulsa.
Ergo quid est homo. Vanitati similis factus est.
quem deus veritas ad ymaginē & similitudinem suā fecit
q̄m obtem merito dies hominis sicut vmbra pretereunt.
quia si nō preaasset homo: stabiliter siue varietate pmā-
sissent. Igit attende homo miseriā tuam. intelligе mopi
ni tuam & vide casum tuum a delicijs & adisti: in magnā
egestatem & esuriem destendisti. Destrendens em ab iеru
salem in iericō. incidisti in latrones spoliatus. Vulnéa
tus semimmus relictus es. Exinde cōsidera quantus pec
cando dereliquisti diuicias. p̄ decem ō, ortium angelorū
& tempsisti. & qua vilibus infernorū te obnoxisti mmis-
tpo. Resurge a retibus tuine & respica ad regnū qt ibi
sunt oēs delicie. quas mens excogitare nō valeret. Ibi
enim aron atum odoramenta. omne pulcritudo & dele
tatio plenissima. Noli ergo detineri in hys infimis. no
li in mente morari in mūdanis. & nō sis coinq̄natus cū
immundis. **Quid em est homo quia magnifi-
cas eum deus.** non bos. non equus. non bestia. de
hys autem non curat deus. Sed homo est substantia ra
tionalis quem deus magnificauit. Si talem eum inuenit
qualem ipse eum fecit. Alioquin non magnificat. sed
vituperat. non laudat. sed reprobat. non honorificat. sed
calcat. Percutiet enim capita conquassabit in terra
multorum id est in inferno ad quem iam nō solum mul
ti: sed fere omnes mestanter pergunt. Quid ergo est: sti
mus. cimus. pulvis. homo nichil est homo ad nichilum

dactus est. Quomodo ergo si nichil est magnificat eum deus. hinc audi ppham. Ego autꝫ mendicus sum ⁊ pauper deus solicitus est mei. Ergo si nichil sis aput te. fortitan aput deum inuenieris aliquid. Despice triꝑm. humilia triꝑm. ⁊ exaltabit te deus. fac te puꝝ ⁊ fac te minimꝝ ⁊ magnificaberis a deo. Pauper est: qui sibi non suffidit. Mendicus est: qui ab alio petit. ergo nolli triꝑm magnum reputare. si a deo aspis magnificari. Pauper sis. mendicus sis. apud te clama maxime. pete infatigabiliter. ostende paupertatem. expande gremium. ⁊ dilatabit te deus. non diuiciis terrenis que fallunt. non carnalibus delicijs. que fetentes aputrescunt. sed virtutibꝫ spiritualibus muneribus mittendi numinis. que te a fetore ⁊ a putredine ꝓseruabunt. Ergo letet paup. gaudeat mendicus. illorum namqꝫ solicitus est dñs. Igitur dixte pauperem fieri. dixte mendicum habere. si ditari desideres. si honorari non recusas. Unde sapiens. Da si ditari. ieiuna si saturari. Fle si solari. seruu si vis dominari O bone dñe. **Quid ē homo qꝫ magnificas eū.** qualis aut ꝗntus est. vellez ītre si dignatus fuerus seruo tuo ostendere: satagam alijs reuelare. Sed ⁊ angustus sum valde in visceribus meis. amplifica me in miam tua ⁊ miserationibꝫ tuis. ⁊ viam mandatoꝝ tuorum alacriter curram ꝑstꝫ dilatauerus cor meum. Nempe nonne eructare verbū bonum. spirge eloquiuꝫ tuum. vt cognoscant homines. **Quid ille homo sit quem tu magnificas.** ne quisꝫ frustra se extollet. scim seducens. putans se aliquid esse. cū nichil sit. etenim ascēdit a latere tuo mille ⁊ decem millia a dextris tuis. Hꝫ mirabilis facta est scientia tua ex me. ꝛfortata ē ⁊ nō potero ad eā. Quo ibo a spiritu tuo ⁊ q̄ a facie tua fugiā. Si ce

stio. q si nō habebā a te qđ quere: nulliarbi inuenā illđ Ergo si crederis dulce lumen oculoꝝ meoꝝ: ambulans nō deuio. loquens nō erro. tacens nō decipio. Sedens. in otium nō labore. veniens nō illaqueor. moriens nō tormētor. Itaq; **Quid ē homo qz magnificas eum.** id est qlis ē ꝙntus est homo: quē tu magnificas. Est aūt iustus. mundus. pius. castus. humilis. mansuetus. patiens. misericors. sanctus. simplex. in mente feruens. in tuo amore ē caritate repletus. oīm ē tutū genere insignitus. **Hic est homo quē tu magnificas.** quē tu laudas. quē ꝓpones. aut dignū rēs assurgere pāpis. vt locū ptent honoratiori. Et merito quidem. qa te magnificauit. te laudauit. te suam gliam quesiuit. te pdicauit. te exaltauit. in te iubilauit. Quippe magnificat aia mea dñm ē exultauit spūs meus in deo salutari meo. Ergo talis est homo quē magnificas. talis est quem appetis. aut aia tui amoris desiderio rapit. aut spūs in te solo. gliari delectat. **Aut quid apponis erga eū cor tuū.** Non solum nitamur qđ sit homo qa magnificas eū: sed querim⁹ vt sciam⁹. vt qd vl ad qđ apponis erga eū cor tuū. Dicet q strennus miles sit quē magnificas. ē q amicus tuus sit. qa erga eū cor tuū apponis. Sed quomodo miles. quō amicus. Miles vtiq; qa militat fortiter. expugnando inimicos dei. viriliter insistendo insidijs diaboli. eicendo vitia. odiendo peccata. Vt dicat ei psalmista. Nonne qđ oderunt te dñe oderā. ē sup inimicos tuos tabescebā. p̄fecto odio odij illos. Itaq; miles xpi effici. dū spūalibz hostibz resistens. aduersus insana venenosi serpētis vermis armatus. armatura dei indutus. vt possit stare. Amicus vero est. dū integro corde. mētis deuotione. se totū ad deū colligit. ē ꝑsolas

tus suauitate celica. diuini amoris incendio vehemen-
ter ardestit. Ergo ad hoc **Apponis erga eum cor**
tuū. vt sacas eum amicū tuū. Cor appone ne amicus
deficiat. ne cursus fatiget. O suauis obūbratio. O ios
cūda delectatio. **Apponis erga eū cor tuū**. Vere
pastinasti eum vt nō pereat. pregis eum vt nō corruat.
et infudisti te in precordijs animę sue. vt nullam mūdi ni
seriam. nullum corpis incommodū timeseat. Ergo q
magnificas eum et cor apponis vt nō solum exaltes illū
coram proximis suis. Verūetiam vt ipse mente eternalit
glorificet. Itaq; **Apponis erga eū cor tuū**. et of
tendis ei amorē tuū et caritatis magnitudinē. quā p ipso
incarnati. nasci. crucifigi. mori voluerit. Ad hoc cogitans
et recogitans abstineat se ab imminūdicijs. et recordatus
multitudinē miseriarū die tue. nō reddat tibi malū p ma
lis. quēadmodū agunt alii. et rapidi. et luxuriosi oēs
Demq; qđ tuo amori terrenā dilectionē siue humanaz
anteponūt et plus q̄ te creatore eterne diligunt creaturā
tuaz. Cuibz minatus es p prophaz dicens. Ni acuero vt
fulgur gladium meū et arripuerint iudiciū manus mee.
Reddam vltionē hostibz meis. et hijs q̄ oderūt me retri
buam. Erga hos non apponit itaq; auctor cor suū. qui
et si apposuerit: nunc intelligunt clementiā tante bonita
tis nec satagent se separare a celestibz aut euertere pedes
suos i testimonia dei. **Quis erga ē ille erga quē**
apponit deus cor tuū. pfecto q̄ incomprehensibilit vi
uit in aspectu oculorū eius. q̄ ā mulieribz nō est comi
natus. qui lauit stolam suam in sanguine agni. vt fit
potestas eius in ligno vite. et p portas intret in ciuitatez
stz supernam. Vbi iam nō erit hospes et aduena. sed sancto.

cum suis ꝫ domesticis dei. Igit in hoc mundo apponit deus cor suū erga homines ꝺduens illum p vias rectas vt demū ostendat ei regnū celi ꝫ det illi claritatem eternam. Vt exptus ab ergastulo mūdane mercedis ꝫ a vallee tenebrarū visibilis: ad montes inuisibiles gaudij in celestibus iugiter. iubilet sedibz. q̄ despiciens diuicias carnales. cecitates cupiscentias. fortiter se exercitauerit in mandatis diuinis. **Visitas eū diluculo et subito probas illum.** Congrue post appositionē cordis sequit visitatio. Quia ꝓcul dubio q̄ deū diligit in illa dilectione cōsolationē sentit virtuosam. videlicet visitas cū apparuisti cor tuū: vt nimirū videat ex habundantia visitantis dulcedinis. qa erga eum cor tuū apponis. Sed aut forsā dicat q̄ dñs visitat eum d diculo. q̄ scio: an media nocte aut in meridie cū nullū tempus sit quo nō indigemus diuina visitatione. Diligenter intellige ꝫ memento dicit. In diculo nq̄ nox est plena. neq̄ dies ꝓspicua. ꝫ significat mi cāū penitentie. q̄n homo p gr̄az dei vt ꝓfecta dies adhuc minime claruerit. Sed tñ a aul p noctē in cassantes credit. lux em̄ iustoꝝ crescit vsq̄ ad ꝓfectum diem. Merito ergo tunc deus hominē visitat dicit. quando homo maxime tribulat vel tentatur. Insurgunt omnes inimici ꝓtra penitentem. ꝫ illa iam mouent seuissima que ꝓius quasi in quiete iacebant sopita. Conturbauerūt aūt in mente in sternutibz suis. ꝫ requieuit moab in fetibus suis. qa dum peccatores in sentibz ꝫ voluptatibz carnalibz desiderioꝝ ꝫ immundarū viuū delectationū: quasi in quada securitate se inuoluere satagūt. Diabolus ab impugnacōe. caro a murmuracōe ꝫ mūdus a flagellacōe magis cessāt. Quia ꝺo ad celestia querenda terrena q̄ ꝓmpnēda. Surgere nō mūt. mul

tos nō inuenit qui sibi aduersent. Ut quippe ā uerte
rit se a delectationibz q militant aduersus aiaz ad diuis
nū seruicū. q pfecte de pcīis penitere pposuerit. sine du
bio undiqz tribulabūt temptantes q penitentes affligēt
ut multa q sue nō nouerat esse sceleris iam surgant in
eum nigerrima pcā. mordebit mentem eius maculosa
sciencia. ponet ante oculos suos diabolus pterctas vo
luptates. Suggerens sei ut reddiret redīs ad illicita.
de pena torquebit quā meruit. q a mūdo odiet quē con
tempsit. Sic intra mala positus respiciat ad fuā aduto
rem. : sideret xpm p suis extensiz in cruce pendentz. q
medullitus memorans sanguīe saluatoris mortem re
dimentis. dolorem morientis. victoriā resurgentis. glo
riam ascendentis. iusticiā ad iudicū uenientis. dicat le
tus cū aplo. Michi autez absit gloriari nisi in cruce dñi
nostri ihu xpi p quem michi mundus crucifixus est q ego
mundo. Ergo ō bone dñe dignoueris. Dirigas dili
gentes hominē quē in die et in nocte vis cus
todire famuū. Visitet eūt deus quemq. infestationes
demonū expellendo. graues tempestates mitigando. appe
titū terrenoꝝ auferendo. delectationes carnales in spūales
pmutando. spm pmerendi eternā gliam inspirando. q
suauitatez quandā desiderandi amoris in aiaz infundendo.
Hijs modis visitat deus dilectos suos ās ab eterno ad
vitam pdestinauit. Ut sint electi eius q restaurent ruinam
angelorū. Unde dicit. Judicabit in nationibz implebit ruinas. Nacerū plurigz q si precauerint : tamen in
peccis nō p manebūt. Sed pfecto inspirante xpi gratia
ad pmutandā se pparabūt. q tanto arcentius deincēps di
nabunt deum diligere : quanto cognouerint eum in suis
sceleribz se miāno q diuidus expertasse. Malos ergz

visitat ad illoꝝ ꝯfusionem: auferet ab eis bona tpalia ⁊ ab habitaculo armis expulsos cruciat in inferno. Oꝝ rū ⁊ post iudiciū visitabit in virga miḡtates eoꝝ: ⁊ in verberibꝫ pcā eoꝝ sine fine puniendo eos simul in corpe ⁊ aia. Quāobrem electus laudes offert ōnipotenti: ⁊ in die gracie se totū illi tribuit. q̄ ipm in diliculo clemēter visitauit. Deꝛo visitauit hunc oriens ex alto vt suffultus auxilijs olimpi. diuino intendens amori ⁊ in matutino interficiat oēs pcōres terre. ⁊ dispdat de ciuitate dñi oēs opantes iniḡtatem. sicq; ⁊ extendat suffocante filias babilonis anteq̄ crescant. Beatus vir qui tenebit ⁊ allidat parvulos suos ad petram. Proinde qz ōnipotens nō solum filios suos q̄s recipit p suā ꝯsolationez in pñti visitat: sed etiam amicabiliter flagellat. recte subiūxit **Et subito probat illū.** Postq̄ diliculo visitauerit subito pbat. Quia q̄s in hac vita p longuz temp⁹ ante mortem a mortalibꝫ neḡcijs miseriꝫ ordiuerit eripit: etiaz in hac vita si velint veraciter in virtutibꝫ vigilare a culpa ⁊ a pena absoluere: non retardiat. Et mirū hec immensa bonitas est ⁊ plane p̄dicanda pietas. qñ p modica pmtencia a tantis ⁊ a tam ḡuibꝫ tormentis q̄ futura sunt impijs: nos liberet. ⁊ euadentes vtriq; ignem purgatoriū. s. ⁊ infernalem ad celestes mansiones benigne nos leuat. Horrendū aūt est incidere in manꝰ dei viuentis. ⁊ ideo recordatus ait mihi sue. **Diliculo visitat iustū et subito probat illū.** i. momētanee. ⁊ breuiter punit illuz. Momentaneū em̄ est ⁊ leue. q̄ in pñti patimur. ḡa sunt mundanis aque tribulatoꝝ rigitus cito terminat. **Usquequo nō parcis mihi nec dimittis me vt gluciam salivā meam.** Confidenter satisfacit ꝙd iustus dicat: imo vero pbat se celeste

regnū nō posse ꝑtingere vnde ei dr̄ in hoc se alio par fit. Ergo deꝛeꝓtus es O peccatoꝛ q̄ putas te in mūdiali le tūa posse viuē: & postea celestem glam introire. Justus deniq; ꝓbat subito. qa ꝑ pñtem tribulacōez q̄ subito tūa sit purgat eū a pcīis. Impi⁹ aūt quia ad salutē in hac vita subito nō emendat. restat vt in suo sueꝛssime cruciet sēm sentr̄ias ppḥe dicentis. Inimici dñi mentiti sunt ei & erit tempus eoꝛū in sīla. Tempus. s. punicōis eoꝛū erit in sīla sīloꝛuz. Quia sine fine in inferno eo gent gemeꝛe. qui affectu mentis mundane vanitati gaudent adhereꝛe. Quod vir iustus ꝓ diuinā coꝛrepcōem a se esse expulsuz letat dicens. Usquequo nū parcis michi. q.d. filius ꝓditionis q̄s nō trāpis ad tempꝰ parcis vt pumas eos meterñ. sed michi quē elegisti. Usq̄ quo nū parcis. i. vsq; ad mortem ꝓ malis meis. vt post q̄ disteſſeꝛo dimas michi. Afflixisti te: nō affligā te vltra. Dz vidit ꝙ hec ꝛba. Usq̄quo nū parcis mihi sint pdr̄ voꝛ dolentis: q̄ letantis. & intelligantur sic. Usquequo nū parcis michi. q̄ diu ꝑmittas me tribulari. tēptari. necessitatibz vite ꝙ. s. fame. Siti. frigoꝛe. caloꝛe. nuditate. affligi. Fleuerū dicendū est. quod & voꝛ est letantis. & voꝛ dolentis. ppt interna ꝙsolacōez in spe futi gaudij. post modicū ꝓpiendi. Dolentis ppt exteriorē ꝑturbam pīie dilacōez. & multiplicis infirmitatis fragilitatē. Dico ꝓmo. q̄m ppt te mortificamur tota die. Dico scdo. heu michi qz incolat⁹ meꝰ ꝓlongat⁹ est. Et illud: q̄n vemā & appareb aīe facie dei & vehemētia sui languoꝛis anectit dicens. Fuerūt mihi lacrime mee panes die ac nocte. Dico ȝ. q̄ diu pona in aia mea dolorē. in coꝛde meo ꝑ diez. Ecce fructꝰ laboris. Ecce gaudiū punicōis, qz nō pat in pñti. glificat in futo. & vtilis

nō parās in hac pegrinacōe. qz nec dimittis me vt glu
tiā saluā meā. i. in tantū me p̄mis sub tuo timōre q̄ nō
reuertor ad pcēm quemadmodū canis ad suū vomitū &
sus ad volutabrū luti. Salua. frēs q̄ est abhominabilis
ab inferiōre p̄te gutturis exit. & si illa glutiat. in cundē
locū vadit. Quid ergo p glutiōez saluie: misi iteracō pcī
intelligit. Que minutū valde abhoiabilis est. & maxia in
gtitudo apud deū. qñ hō p otriciōez & confessionē deo reco
ciliat⁹. gtiaz q̄m in p̄ma recepit p breui delectacōe ad lu
dibria demonū nequit effūdit. Iude Salomō ait. Gut
tie fatuoꝝ effūdent. & ppha increpat peccatrice aiaz ad
stolus suū reuertentē dicens. Quam vilis facta es. ites
rans vias tuas. Itaqz aiaz viam suam iterat q̄ in pcēm
suū recidiuat. & inde vilis valde efficit. ita velut sterco
bus tota inuoluta horrende inquinat. Sed p̄fecto hanc
saluam nō dimittit deus nisi tū glutire: qz illum odiosuz
esse nō simit. sed semp de sua salute solicitū esse facit. aut
eū terret eum xp̄s infernalibz p̄mis. aut spe mulcet ce
lestiuz gaudioꝝ. aut eum in p̄ti aduersitate sic exami
nat. quod ad mala p̄petranda se mancipare nō queat.
Saluam. ergo glutire nō dimittit: qz filiū quē pius
pater ad hereditatez diligit ab exercitijs abhoiationū fla
gellis custodit. Et hinc summa diligentia pensandū est:
q̄nta pena pessimi pcōres & serui neq̄ punient. qñ caris
simi filij taz acriter flagellabūt. Quid spabūt miq̄ si sic
castigant hoīs: p̄fecto p̄mitebūt in fuko qz peccauerūt in
p̄ti. Sed nō poterit eis penitentia illa. iam mex purga
bile habet illud flagitiū qđ ob hac vita recedens seū tu
lit iremissum. Ergo bonū est hic otristari. puniri. casti
gari. & p modicū temp⁹ penitentiā agere: & postea meter
num gaudere. Magis q̄m presentem vitam in delicijs et

voluptatibz duæ carnalibz. & post pauca bona ad maxi
mā miseriā dampnati igne infernali. Dicit itaqz iust9.
Olquequo non parcis michi nec dimittis me vt glutiā salivā meā. & merito qr. peccaui
Fatetor qđ fecī. remitte qđ deliqui. ostendendo qđ pecca
ui. condona offensaz. quā metui. Dixi: confitebor aduersuz
me iustitiā meā dño. & tu remisisti impietatē pcti mei.
ergo confessio introit9 est ad salutez. Tibi soli peccaui. ęa
tibi soli de pcti pertinet remissione. & malū coram te fecī.
immo contra te fecī. vt iustificēris in sermonibus tuis. ęa
quodcūqz egeris: iniustū esse nō pt. Non aūt placet ti
bi iniqtas ą iustus es. & iustitias diligis. ac eqtatem vi
dit vultus tuus. & vincas cū iudicaris. ęa nō iustifica
bit in conspectu tuo oīs viuens. Iustiss im9 em in compa
tionem tui: iniustus est. & cęli nō sunt mundi in conspectu
tuo. quāto magis abhominabilis & inutilis est homo. ą
bibit sicut aquā iniqtatez. Abhominabilis quippe est ho
mo: ą peccauit. Abhominabilior: ęa pcm suū iteruit. p
missus glutire salivā suā. Dz abhominabilissim9: ęa pcm
suū in consuetudinez duxit & male securus in hoc quiescit.
Sed cū dixerint pax & securitas. & in pace tali abscondi
tur amaritudo eius amarissima: repentinus supueniet ei
interitus sicut dolor parturientis & non effugiet. Ergo
statuam me contra me & arguam meipm condemnans cul
pam meā. Scrutator vitaz meā ab infancia mea: veneg
meos & cor meū in tota aia mea. nō dimittaz angulum
aut punctuz qđ nō mundabo ad aduentū inhabitatoris
mei spūs sancti. vt verificēr de me illud ppheie. Meditatus
sum nocte cū corde meo & exercitabar & scopebam
spm meū. Eiciam abhominationes. fugato fantasmata.
mūdanas affectiones interficiā & diuagiuolantes mustas

ꝙ a gustu suauitatis aim impedire nituntꝫ. in medio ma-
nus dimergã. Mutabo mentez meã ⁊ effundã ieiur meũ
in terrã fluentem lacte ælestis dulcedinis ⁊ melle diui-
ne ꝛtemplationis. Augebo qđ precaui: si forte moueat
illũ salutis auctorem pietas: ⁊ me ꝛspiciat ãi oculo. ꝙ
petrũ negantem se ꝛspexit. Dicensqz humilitatez meaz
⁊ laborez meũ dimittat vniuersa delicta mea. ⁊ hec sunt
intriz ꝛsolatio mea. Vt affligens me dolore p sceleribz
meis nõ parcat. donet introducat me in aulam regiaz ⁊
ad mansiones angelorũ. Efficiar quoqz sc̃ruus de eter-
na saluatione: ⁊ sufficit michi p gaudio dum omnore in
hac peregrinacõe. Quatin9 ælestibz sucœnsus desiderijs.
⁊ igne tribulationis pfecte pbatus pnunciare potero ãi
maximo tribulato. Vnam inquid appenderent peccata
mea: ⁊ calamitas ꝙ patior in statera: supra arenam ma-
ris hec gr ui ꝛ ap; arct. Sed videt mihi qđ nullus mor-
talis hec verba decret dicere: pfectiz ãi tanta sit mia dei
qđ etiam illos q̃ in inferno pnunt. atra ꝺdignũ crucia-
at. ⁊ tanta sit iustitia eius qđ neminem vltra id qđ me-
ruit punit. Quomodo ergo auderet ego loqui: maior est
calamitas ꝙm patior ⁊ grauior: ꝙm peccata ꝓbz iram dei me-
ruisse arenaz maris. Sed forsitan hec sunt ꝺba inno-
centis quẽ deus a cunabilis aistodiuit q̃ mortalis nunq̃
peccauit. ⁊ tũ vt maiorẽ gliaz ꝛsequat: tribulacõibus ⁊
etũptus hui9 mũdi exponit. Sicut scriptũ est de Job ai-
ius hec ꝺba sunt. qđ erat vir rectus ac timens deũ ⁊ recꝛ
dens a malo ⁊ nõ erat ei similis in terra. Michil dicat in
ꝑsona dan pnatorũ. q̃ in ignibz eternis ardentes vindic
tam summi iudicis cognt cognoscere. q̃ in istis transi-
toriis voluptatibz debacantes illam noluerũt timere ꝙ
biue nanqz temp9 in suis carnalibz ꝛsideriis vixerũt

et fine fine punient. Ergo si appendant in statera ala
mitas q̄m dampnat⁹ patit. ꝯ pcā q̄bz delectabat. nō so
lū sup arenā maris imo si totus mūdus simul cū illa pos
neret. q̄uiete est pena crucians. q̄m fuit pcm delectans.
Qua ppt transfigurās se in illis miseriis eterne morti
adductis. vel potiꝰ p spm̄ pphie videns: ogrue subiūxit
Unde ait. ꝯ verba mea dolore sunt plena. Sagitte dñi
in me sunt: q̄ruz indignatio ebibit spm̄. Vere dolore ple
na sunt vba. q̄ sine spe ꝛsolacōis sine fine delebūt. Et sa
gitte dñi illoꝝ ebibūt spm̄. q̄a vindicta xpi seuiens oēm
ab ipis abstulit elacōez vt dicant. Quid pfuit nobis su
pbia. aut diuitiarū iactātia q̄d ꝛtulit nobis. oia illa tūr
sierūt tanq̄ vmbra: ꝯ sola tormēta meternū pmanebūt
Ergo Homo dic pcm tuū. pme sauciatū. nō ocaltes
vulnꝰ tuū. ꝯ inuenies medicinaz. Contempne mundū.
Castiga carnem. resiste diabolo. nō p̄as tibi in pnti. ꝯ
parcet tibi deꝰ in futo. labora breuiter. ꝯ requiescis etn li
ter. q̄a p modicū labore eternaz requiem dabit tibi deus.
Quia laborare si renuis: inter ociosos reputaberis. ꝯ in
de laborabis meternū ꝯ viues adhuc in finem. Sic igit
apō temetipm dic. Peccaui. ꝯ bene dico precaui. quia
vt ait Salomon. nō est homo sup terrā qui viuet ꝯ nō
peccet. Et Johes euāgelista. Si dixerimꝰ qz pcm nō
habemꝰ: nosmetipos seducimꝰ ꝯ veritas in nobis nō ē
repellit ergo opinio q̄rundaz errantiū q̄ sustinere minꝰ
hoiez in hac mortali vita posse viuere: ꝯ nō peccare. Sed
hanc p̄rogatiuā nunq̄ habuit creatura. preter virgine ex
cepta. Itaq; cū sit ōmis homo mendax. ꝯ nata fragilis.
infirmaq; oditio. ꝯ sanctus apls paulus videret aliam
legem repugnantē in membris suis. ꝯ captiuā ducentez
in legem pcti. Quid ergo miserrimꝰ quid dicam vel q̄d

faciam dum nil boni perferam ante tantū iudicem. Sed quia hic est tempus penitendi ꝫ locus merendi veniam. ꝯfitiū salubre agam: dicens. peccator sum. ꝫ peccaui. Deus deus meꝰ miserē mei. ꝫ ideo qꝫ miser sum ꝫ peccator

Quid faciam tibi ū cultor hominū. O xpe q̄ es noster custos q̄d retribuemꝰ tibi p oīb; q̄ retribuisti nobis. Tribuisti nobis corpus. tribuisti nobis aiam. Sanasti corpus maculatū. mūdasti aiaz sordibz infectā Tribuis solem ꝫ lunam ꝫ stellas ad prebendū nobis lumē. fructū ad pferendā nobis fructū. ꝫ vestitū. Insup ꝫ dirigis errantes. ducis viantes. ouertis impios. letificas pios. iuuas pugnantes. exprectas peccatores. suscipis reuertentes ꝫ transfers dilectos vincentes coronas ꝫ obstinatos dampnas. Ergo o custos hoīm q̄d faciam tibi ꝫ vere custos. quia nisi dñs custodierit ciuitatem frustra vigilat q̄ custodit eam. Hec ciuitas est eccla vel q̄libet sancta aia quā xps vt sponsam diligit ꝫ ab infestātibz iimicis clemēt custodit. Alioqn custodes eiꝰ frustra vigilāt quia sine deo nichil boni agere possunt. Igit tu es custos hoīm qui creasti hoies. Tu custos itaqz ante cetū. custos in cetu. Protege dum viuimꝰ. saluas dū morimur. glificas dū coronamur. Recte itaqz dicetis custos hoīm. quia multa sunt piacula hoīm. q̄t aūt sunt piacula: tot sunt eiꝰ custodie necessaria. Es ergo custos hoīm in suis angustijs: in malo videlicet ū more ne pternant: in aduersitatibz ne frangant: in pspetis ne extollant: in temptamentis diabolicis ne indurent. Cum igit tam solicitꝰ sis: vt custodiamur ab hijs q̄ nos nocere nituntur. audeo dicere cū ypocrita. q̄a maledicti sunt qui declināt a mandatis tuis. Ergo O cultor hominū. qui tantū fecisti. qui tot beneficia michi ꝯti

listi. quid faciam tibi. quid q̄s a me. quid vis vt faciã
Paratũ cor meũ deus cantabo & psallam in gla mea. qa
tu es gla mea. salus mea. expectatio mea. custos meus.
susceptor meus & totus amor meus. Paratus itaq; sũ
& nõ sum turbatus. vt custodiã mandata tua. Consi-
tate frẽs bñficia oditoris nri & amate illũ. nõ em plus
req̃rit a nobis: nisi vt vero diligat. & fideliter ei seruiat
Dñs ipe ait. Euge bue bone & fidelis qa sup pauca fuisti
fidelis supra mlta te ꝯstituã mtra in gaudiũ dñi tui. Q
q̃nte dulcedinis est audiri a deo. Euge serue bone & fide-
lis: & si q̃nte laudis: supra mlta te ꝯstituaz. & q̃nte suã
vitatis & ioc̃ditatis. Intra in gaudiũ dñi tui. Quisq;
ergo es paup aut diues cuiuscũq; ordinis siue seculãis
siue religiosus fidelez seruũ te putato: Si firmꝰ fueris in
fide catholica. fortis in spe xpiana: & feruẽs in caritate di
uina ac diligẽs proximũ tuũ sicut te ipm. Si istis ornatus
& munitus: & facto stias qa quodcũq; egeris: seruꝰ eos neq̃. &
mittetis in tenebras exteriores. vbi erit fletꝰ & stridor
dentiũ. Et qz oẽs nolũt attendere & intelligere qd facit
deo. sz vicijs voluptatibz & prauis desideriis mordis sui se
mẽ supantes. deũ ipijs superbis resistentẽ inuenientes apte
sequit̃ qstio in illoꝝ psona qsi vellent p ignorantiã ex-
cusari. **Quare paluisti me cõtrariũ tibi et fa
ctus sũ michimetipi grauis.** Hec est mãsio repro
borũ: hec est vox dãpnabiliũ. Stulta profecto interrogatio
& inutilis adiumatio. q̃runt causaz q̃re ponunt deo ꝯtra
rij quã altissime agnoscũt. Solum em pcm est causa
qđ deo ꝯtrarij sunt homines & sibi ipis & ppe saluti. De
sete ergo pcm & vide q̃ amarũ sit dereliquisse dñm deũ
tuũ extingue cupiscentiam. suffoca iram & elationem
et non inuenies te deo contrarium. Captũ aut reprobi

ab hac vita: quā solam ad effectu magno dilexerūt. & p ducti in aliam q̄m nō desiderauerūt. inueniēt se positos deo otrarios q̄ p flagicia: illum ipis otrariū posuerūt. potro vicētes. s. semetipos q̄ inimicā & otrarij xpo sunt Turbabunt timore horribili. & subitacōe inspratę salutis. Ergo tunc inuanum querūt. **Quare posuisti me cōtrariū tibi.** Cum ibi nō sit tempus miserendi. q̄a nec facultas transgressionē emendandi. nec locus recte prendendi. hinc patet q̄d oīs ętus malorū se inueniet deo otrariū. Dicit ergo miserabilis ętus. **Quare posuisti me contrariū tibi.** i. q̄re inter numerū electorū tuorū nō me assumpsisti & q̄si respondeat deus: te michi otrariū nō posui. sed ad eternitatē glie nō elegi. Non aūt ago malū q̄ deus sum. & absq; vlla iniq̄tate iustus & rectus. Sed tu trip̄m posuisti michi otrariū contempnendo mandata mea & eundo post cupiscentias tuas. Et inde te a psortio sanctorū eternaliter expello. Vnde tu ad tempꝰ in desideriis tuis iacens demonijs te adiungis. Igit dum adhuc viuis O homo: querē. & vide q̄ strictū sit iudiciū dei. q̄ inopinate venit dolor dāpnacōis sup oēs amatores mūdi. Et ne forte ā captus sis hamo ipietatis ā te liberū putes a laqis leuiathan diligenter attende q̄ sunt deo otrarij. Vtiq; oēs infideles. superbi. cupidi. auari. immūdi. libidinosi. raptores. fures. pdones. sortilegi. detractores. deo odibiles. q̄ dum hoies voluntatē suā faciūt. & dant eis q̄cq̄ & vocant eos ad cenaz & honorificē recipiūt. loquūt de ipis bonū & nīl mirant & laudant. & si q̄q; ab hoīmōi cessauerint: Vta tim miseri detractores linguas suas mutant & p nichilo reputant q̄cq̄d eis antea actū est. Et hij cōiter tristes sunt q̄rulosi & inuidi & neminē amant. q̄ nō eorū volun

tatem sequit. Similiter adulatores. bilingues. tergiuersatores. q̄ eadem hoīs multent. ꝫ dorsum eiꝰ vrent. Si mon ad. gie: eti. breuit. imprudit. falsidiū oēs deniqꝫ criminali occupati. hīs ꝫ alīs miseriis ꝫ vicijs totus mūdus plenꝰ est. de quibꝫ ꝓpha. Veniat mors sup eos ꝫ descendant in infernū viuentes. Et factus sum michimet ipi ḡuis. Et eī eo iꝑo sibi mali ꝫ peōres: graues inueniunt: q̄ ero ptrarij extiterunt. Numerati minitū verbi irremediabiliter ruunt a societate saluandorū. q̄ rum xp̄s caput est: oglutinant sathane pnicie. ꝫ fiunt eius filij stōm imitatōez. Nam ꝫ eius desideria volunt facere. ꝫ amorem diuinū essant impugnare. Igit fidelitū actus nō a ero sed a demone duunt. ꝫ lotis leui athan qui est rex sup filios sup bie stringūt in stultitiis: ꝫ m tantū sternunt in terram. qō sterneotibꝫ amplexandis ardentissime anelent. Et facti sunt sibīpsis graues: sub pondere inq̄tatis ꝓpa nequiter ꝓmūt. qui sub iugo ihesu xp̄i suauiter regi noluerūt. Ergo filij hoīm vsque q̄ graui corde. Vt quid diligitis vanitatez ꝫ q̄ritis mendaciū. Et graues corde. inutiles actpe. mole criminū depressi ad omne bonū opus verbi. dampnabiles ꝫ execrati. O filij hoīm. i. imitatores carnaliū vt quid diligitis vanitatem q̄ nō p̄erit vobis Sed ex ipa delectatōe tam gules effecti estis: qō nec celum nec terra vos sustentare potest. ita qō in inferno erit vīa mansio. Ibi eī est locus qui valet capere gules. ꝫ tenere oneratos sterlentibꝫ. q̄ maluerūt diabolū p malicia: q̄m xp̄m p mansuetudinē imitare. O bone ihesu permitte q̄ precaui vt leuis fiam ad volandū in ptemplatione ꝫ ascendam ad locū tabernaculi admirabilis vsq ad domū tuam. Nam ꝓpter pecta mea **Factus sum michimet ipi ḡuis.** Grauis vtiqꝫ

qđ meip̄m nequeo portare. qm̄ iniquitates mee supergres-
se sunt caput meū. & sicut onus graue grauate sunt sup me.
Ecce enī meipō michil gnus sentio. primo meip̄m ponere
pcōrum meorū. Tupio respirare. assurgē attempto. & de-
icat me gle solū carnis mee. p̄capitauit me sensualitas
mea. agilem q̄z effici non sinit additionis infirmitas. do
nec interior natura suauitate absorbeat. ac destructa ini
mica morte menti mirifice eterna lux obscura inuadat
vsqueq̄z & terminū tenebrarū tardat in tranquillum.
Interū vtiq̄z osistunt aduersum me castra fortiū & plū
aduersuz me exurgit. Atq̄z qui me dum scīm amassem
laudabāt. iam aduersuz me hostē mū amantē onerāt. Si
milis fact9 suz p̄lliano solitudinis. & elidor temptacōi
bus & factus sum michimet ipi grauis. Velut plumbū po
sitū est onus sup colla impiorū & descendūt in aḡs vehe
mentibz. s. in doloribz sempiternis. Vigilauit em̄ iugū
iniquitatū ipōruz in manu. postili. involute sunt & impo
site collo suo vt nec celestia valeant aspicē. nec aurē mē
tis ad intelligentiaz mandatorū dei inclinare. Ergo cū
ex vna p̄te inuidorū dentibz corrodeor inter p̄rios tribu-
latus. a carne & a demone tempto. Insup & celestibz so
l9 adhorto desiderijs. qđ interrogo. Cur nū tollis
pcm̄ meū et ōre nū aufers iniq̄tatē meā.
Vt ab ōni purgat9 corrupcōe. habitaclm carnis tue seā
& p̄ducar ad p̄disitaz amentatē. idem aūt est pcā tolle
re & iniq̄tatez. tu em̄ agn9 dei es q̄ tollis iniq̄tatē & pcā
mūdi. Vtiq̄z & de te Ō bone ihu p̄ssias stipsit dicēs. Vē
la quoēs nōs ipe tulit & steleā nā portauit. Infirmita-
tes em̄ i sua carne ipe p̄tulit. & pnā sceleruū nōruz i cru
ce t̄palit portās. ab eternis penis nos redemit. Ergo tolle
pcā & aufer iniq̄tatez q̄ ad hoc venisti. vt tollas piacu-

lū a p̄ceptore ⁊ vasculū mūdes votdis vt decet in tua dilectione. Et debetes tollere pc̄m ⁊ auferre iniq̄tatez qm̄ **Ecce nūc in puluere dormio.** Hec dormicō fratres est desiderabilis. hec dormicō delectabilis. dormire nanq; in puluere est in hac corruptibili carne in ꝓtemplacōe quiescere supnoꝝ **Ecce nunc in puluere dormio.** Expulsis vicijs sucarnsa mente igne amoris. quero aut pc̄m non tollis vt liber fiam ad volandū in dulcedinē ꝓtemplacōis ⁊ ecce nunc dedisti. aspitū nō negasti desiderīū. ḡa mirabiliter etiam in hoc pīm sclo cū suauitate velut sompno post laborē me sencio refectū. ⁊ ideo **Si mane me quesieris nō subsistam.** Mane qđ dco tūsit ⁊ nec hz pfectaz claritatez nec magnam obscuritatez: hic terrenā pspitatez aut mūdam immunitē nō incongrue signficat. Nam subito labit letitia mortaliū miserorū. ⁊ p modicū durat tempꝰ vel potencia pcōruz. Verū ⁊ nec claritatē habet pspam sine trīstitia: nec tristitiā ꝓtinuo habet sine mane mutante glā. In hoc ergo mane ꝓtemplatorē si deus quesierit quē vt alios iudicet. quia ꝗlem deus hoiez inuenit: talem ipsum iudicabit. Respondit seruus dei nō subsistam. i. nō inuenies me cū dampnatis ⁊ miseris subsistentem q̄ in igne electi in miserijs nō subsistent. Sed integro ⁊ ardenti amore te amplectens cū sanctis tuis subsistam. Vel aliter ab illo loco. **Cur nū tollis pc̄m** ⁊c. et legat in p̄sona dāpnatorū vel reproborū in hac vita existentiū. Mali em̄ statim post mortem igne infernali se vndiq; inflāmatos sencīūt. q̄ antep̄ ab hac luce reparent pc̄m deserere noluerūt. Dicūt ergo **Cur non tollis pc̄m meum et quare non aufers iniquitatem.** Frusta pfecto questionē ꝓponūt qui iam in dampnōem

se dignos dari sciunt. Verū ꝙ nōnunq̄ pleriq; pc̄ōres adhuc in carne ambulantes dum ꝓscientia illoꝝ p̄teritos pc̄is vrit ꝙ mœrent interrogant. **Cur nū tollis pc̄m meū.** et respondeat eis. tuū non tollit pc̄m: do nec precandi pfecte respuentis voluntatem. De q̄ Aug⁹ Auser a te malaz voluntatez: ꝙ eris liber a diabolo ꝙ a pc̄o. Et ḡa vsq; ad mœrtem obœrati sunt: miseri post mœrtem dœmonibz deputati. Sequit in illoꝝ psona. **Ecce nūc in puluere dormio.** In puluē dormit q̄ pc̄is suis ab hac luce transit. aiꝰ corpꝰ ōmibz in terra corrodit. ꝙ aīa in inferno cū diui epulone sepelit. Hunc si deus mane q̄sierit in resurrectione generali ad iudiciū exactauerit nō subsistet. ḡa ꝓscientia accusante in ꝓspectu eius ad nichilū maligⁿ redigit. q̄ cū magnis subsistentē se putauerat dum in mūdo morabat. Vel sic. In puluere dormit. q̄ spurcicijs plenus: nequiter tutus requiescit. Vnde scribit. Induta est caro putredine ꝙ sordibz pulueris. aridis arruit. ꝙ ꝓtracta est. ꝙ iterū psalmista. Humiliata est in puluē aīa nr̄a. ꝓglutinatꝰ est in terra venter nr̄. ꝙ inde est qđ subdit. **Et si mane me quesieris non subsistam.** Mane ꝓncipiū bone vite signi ficat. in q̄ deus ꝓficz subsistē affectat. Nam intentio electoꝝ sp a luce gracie incipit: ꝙ vsq; ad eternū lumen ꝓuenit. nō deficit. Vnde apte dicit ꝓpha. Vanū est vobis ante lucem surgē. Quia qui opus q̄ saluaret in nocte pcc̄ati agere nō metuit. ad opandū pfecto inanū surgit. Peccatoꝝ ergo quē deus q̄rit. nō mane: sed sero q̄rit. et ideo recte dicit. **non subsistam.** Dum em vsq; ad intritū suis prauis desideriis mititur: ætatem interiorem secum portat a qua vero: ante expulsus: in exteriores tenebras capietur.

Tedet aiam meam vite mee. In initio lectionis p̄cedentis p̄tulit peccator & p̄nitens vt p̄cauet ei deus. qm̄ dies eius nihil esse asseruit. Velut vmbra transeūtes & nulla est mora. Nunc aūt cogitatio amissi in amaritudie aie sue inotescit. qō magno tedio ꝓpter suā miserabilē vitam afflictā. & vndiq; molestijs angustiat. Ait ergo. Tedet aiaz meā vite mee idest tedio sa efficāt ratio mea: ꝓpt scelera q̄ omisit vita mea. Quicqd eīm egerim9 si nō p̄cauerim9 nō oportet vt p̄nitream9. aut tedio astricti. solum pcm miserū sapit hoiez. verbum. dampnabilem. doloribus obsitū. & qō pessimū est eterne mortis culpabilem. Meritiq; tñ pauperes miseri appellant. nō quia praui sunt. sed q̄a p̄sus egeni & mendici fiunt. Ut ꝓpt paupertatez nō diant miseria ꝓpt illaz dei efficiunt amici. Numimo diuites auro & argento onusti. amore terrenarū possessionū obligati. atq; alij quiq; ex intrinsecō carnalibz delicijs deliciis. miseri & maledicti vocent q̄uz ātheta vt testat Job. p̄st modicū tmp9 vertet in luctū. & organū eorū in vocem flentiū. Hoc est dē mūdiale gaudiū ab amatoribz mūdi in diuino auferet examine. & illi nichil nisi miseriā inuenientes flebūt sine fine. Igit O dñe deus sabaoth nō declines. i. declinare nō sinas cor meuz in vba malicie ad excusandas excusacōes i pcīis cū pibz operantibz iniquitatē. nō comunicez nec gaudeā cū electis eorū sed corripiat me iustus in mia. oleum aūt peccatis adulatio. s. mentitoris nō impinguet caput meū. i. nō delectet mentez meā. Quatinus flendo & lugendo qō omisi vere valeam dicere. Tedet aiam meā vite mee. Demitet p̄fecto iustuz z p̄sus qō precauit. Nam mordet intrinsus conscientia maculata & tanto amplius tedet se vi

& sue impie. quanto ardentius deprecatur ab oculis dei iniquitates suas delere. Non auertens se undiq; & si forte liberatorem inueniat qui tedium tollat. gratiam tribuat. & consolationez infundat. dolorem igit & angustiam desiderans mitigare: confessionem premittit se factum dicens dum subiungit. **Dimitta aduersum me eloquium meum.** Notandum vero quod peccator intra se compunctus multitudine malorum suorum & diuina inspiratione conuersus ad penitentiam: in hoc modo debet dimittere aduersum se eloquium suum. Vt videlicet ex habundantia tribulati spus: os loquat abhominationez eructuans prauitate iniquitatis. Itaq; integraliter conuersus & confessus: aqua lacrimarum sordes lauet vitiorum. Magna velut mare sit eius contritio. & deducant oculi eius lacrimas per diem & noctem. stillet pura & aduersa & non cessent donec in mente obscuris euanescentibz: claritas ingruerit supne saluationis. & scientia a stelentibz sancta: suauitate in se sentiat sapientie celestis. Porro iam mali in mundo multiplicant & pauci inter plos inueniunt: qui sancti subsistunt. oes pene pficiscunt ad pcā. loquunt turpia. cogitant immunda. agūt nephanda. Omniq; temporaliū bonorū dilectores exhibent se ad oez impietatez. Namq; cū auiditas omniū malorum sit radix: ex se germinat innumerabilia vitiorū gemmina. & ramos producat viperea nequitores. Cupidus istarū fallibiliuz rerum intima effundes vt exteriora possideat. formica cōibz demoniorū: sinum suū expandit. dum a xpo vero sponso p malicia recedit. Homicida est. quia ppam aiaz sponte venenū qđ ppinat diabolus: bibens occidit. nam os qđ mentit occidit aiaz. Dupbus est: quia ppam voluntatē faciens. diuine volūtati se ofirmare renuit. Vnde crimi

mali culpa ꝛpletus. Paulus a virtutibꝫ vadit. Merito qui se talem viderit turbatus erit. ꝫ aiaꝫ vite sue tedebit Respiret igit in aduersis. ꝫ in rōmis currens rectitudinem: dimittat aduersus eū eloquiū suū. Grauꝫ enī ofq̄t a deo. qui vere ꝓtritus: oia pcca sua in q̄ntuꝫ pt simul ofitet. Deinde satisfaciens ꝫ in ope se electū ostendens. carnaliū voluptatū venenosas delectacōes fortiter euacuet: ꝫ ꝓtutū spūaliuꝫ in se ꝓ studiū sancte cogitacōis ꝫ deuote orōis ornamēta: indeficienť plantet. ꝓinde absq; ambiguitate ad ꝓfectaꝫ pmaꝫ erigit. ꝫ cuncta q̄ntuꝫ pt gaudens otagia. spe cœlestiū gaudiorū nō minuū iocūdat Propterea pspiciens ea ꝓ adiuuamen ōnipotentis dei: laqos illudentis inimici eius dare potuit. adhuc etiam vt q̄ueq; illicita eiciat: modū anectit. ꝫ dicit. **Loquar in amaritudine aie mee: dicam deo. noli me condempnare.** Hic in amaritudine aie sue loquit. q̄ postposita ōi excusatione. totam vitaꝫ suā malaꝫ ꝓtra se vocare conat: ꝫ inde ꝓsequit vemā. qa in ōibꝫ se exhibet ad ꝓnunciandū veritatē. Tria ergo ptinent ad veram pmaꝫ. Primū est: vt voluntatez pectandi pfecte deserat. sine q̄ nemo saluat. Secōm. vt ꝓpetrata pcca saluter plangat. Tertiū. vt plangendo. eternā glaꝫ desiderare nō desistat. Itaq; loq̄t in amaritudine aie sue. Quia tinus tandē ammota acerbitate. se curuus fiat de dulci ꝓsolatione. Vnde dicit. Anima q̄ in amaritudine venēit: se esse in gaudio illius: nō miscebit alienis. Amaritudiez sequit letitia. qa nimirū nisi q̄ ꝓ us labores in hac vita ꝓ xpō ptulerit: in gaudio suke vēi ꝓsors nō erit. Laborē vtiq; assumē necessariū ē. de q̄ psalmista ait. Laboraui in q̄t. in gemitu meo. lauabo ꝓ singlas noctes lectuz meū. Magnus laboz est gemitus ꝫ nō est min9 vtilis. qū sit

pro malis omissis removendis & spualibz bonis pcipiendis. Laborans igit hoc modo in gemitu lauat p singlas noctes lectū suū. quia ostentā purgat. a flagicijs & p singula pcca iudiciū fugēs ostricōis. Et hoc pfecta pgressio penitentiū nec vnū stelus relinqt qđ salubrit nō puniat. Non solū videlicet penitendū est de malis actibz: sz & oīs cogitatiōes noxie & immūde sunt emendande. & opunctione lacrimarū abluende. Et etiā de otiosis verbis prauis & inutilibz q̄ vix ab altis euitare nosmetipos opungē satagamus. Nam & de ipis trestante dño in die iudicij vōez reddem9. Quemadmodū aūt capillus capitis nostri nō pibit nec ↄcp̄ erit in corpe nrō aut in aīa nrā. qđ si saluati fuerim9 nō gliabit: ita nullū erit pcm qđ nō in pūti aut in fuko puniet. Cum ergo electus dei hoc sane pmeditaret qđ nō paret de9 delinquēti. & dicēt qđ treuerit se vite sue eo q̄ iudiciū districtū xpi timēt. ne tediuz hoc inutile foret: statim adiunxit. **Dimitte aduersuz me eloquiū meū.** & modū dimittendi eloquiū adnectit. **Loquar in amaritudine aīe mee.** Ultimo fructū & dulcedinē ex amaritudine & locutione puenientes. atq; audaciaz quā p veram pīaz aīa cū adloquendū iudicē promit dicens. **Dicam deo noli me condempnare.** Audiui vtiq; q̄ ait. Nolo moriaz pcōris: sed vt magis uertat & viuat. Qua vtiq; hora gemuerit peccato: saluus erit. Et si auerterit impius ab impietate sua & fecerit pīaz de ōmibz pccis suis: vita viuet & nō morietur. Ergo quē ermis ad te cōuersum. p delictis gementem. repletūq; salutifera opunctione. noli me odempnare. Et notandū est q̄ nō dicat. nō odempnabis me. **Sed noli me cōdempnare.** quia pfecto insinuat ḡa deus etiam iustū mīa pcedente

p̄ iudiciū saluat Iniustū vero qz mīaz fatere venuit: sine saluante mīa p iudiciū dampnare decreuit. Ergo timēs de tremendo examine in vocem prumpit: peteus. **Noli me cōdempnare.** q.d. Mala egi. iniqua volui. facta nocua z petraui. artam viam q̄ duāt ad vitam arripui. & ideo spantem in magnitudine mie tue. **Noli me condempnare.** Potens forsitan si stricte meā egeris si volueris. q̄ obtem non mitres in iudiū tuū seruo tuo. Non em̄ supbe aut arrogāter dico nō ꝺempnabis me Sed humiliter peto. rogo. deprecor. p tua immensa pietate. **Noli me cōdempnare.** noli habere voluntatez dampnandi penitentez: quē nō repbasti precantē. O pater miaz. O pater miserorū & deus totius ꝺsolacōis tuū venerit dilectus filius tuus ad iudicandū. cui ōne iudiciuz dediſti. nō me ꝺempnet redemptū. quem redemit pditū. & reconsiliauit eterne dampnationis reum. Hinc O fili dei quem quero. quē rapio. quē diligo. p quo pacē. Duz veneris iudicare. **Noli me cōdempnare** Inueniet fortassis inter mortales qui audacter pnūciet Iudica me dne scām iustitiam meā. & scām innocentiaz meam sup me. Sed quia melius est timere q̄ altū sapere. oret vnusquiqz electus etiā pfectissim9. O bone ihū **Noli me cōdempnare.** Congruūt hec vba iusto. qui se ab illicitis & pbibitis pfecte abstinuit. & a cupidi ne terrenarū rerum ad celestiuz gaudioꝝ desideriū. mentem suam mutauit. Igit cū fuero correctus a contagijs & p exercitijs meis castigatus. atqz in semita mandatoꝝ tuoꝝ dei vsqz ad extremū vite deductus: postq̄ distessero a pñti miseria. & puenero ad futuram districtionē iubente ꝺditore dicam deo. **Noli me condempnare.** Sed nunqd pzaui homines ab habitaculo carnis extracti & co

tam iudicante xpo presentati. ipi audebūt dicere. **Noli me cōdempnare.** nequaq̄. Nam tratus sui constij ꝙ videntes se mnumerabilibz viciis ac rāiligari: confusi de cetero desum decident. ꝙ desperatime salutis subito desperabūt. Mimirū scitote hoc singuli qui iam trāsito tie vanitatis estis amatores. quia erepti ab hijs fallentibus tonis q̄ diligitis ꝙ mortem a mortalitaz vita ad futurum forum traducti. in tatū iudicem non audebitis pspicere. quomodo ergo dicetis deo. **Noli me condēpnare.** Manifesta ergo est em̄ dampnatio reprobotum. que reuocari non potest. ꝙ sententia semel ab eterni iudicis pro lata. irrcuocabilis erit in eternum. Quis est ergo qui talem iudicem non timeat. quis est qui tam grauem penam nō timescat. Quaz districtum ꝙ iustum iudicium quid p hoc qđ sequit. intimatur. **Indica michi cur me ita iudices nunqđ bonū tibi videtur si calumpnieris et oppimas me op9 manuum tuarum et consiliū impiorū adiuues.** Quid dictur9 est peccator miserim9. aī sic dicat iust9. **Indica michi cur me ita iudices.** Arguis me de ptritis: ꝙ statuis me otra me. ꝙ meaī stricte agis q̄si nō essem seru9 tu9. Hz iudica michi aut ita facis. Videl em̄ q nō mollit loq̄tio mea: quē elegisti ad iusticiā pimplendā. Putauerā leuiter ptransire futurū iudiciū: qa in hac vita iudicaui me ipm. Ergo **Indica michi cur me ita iudices.** Inspice mētez. ꝙ iudica causaz. Ita stricte iustū iudicas vt pcōres terreas. Quale putam9 iudicium fiet otra prauos. qñ ita districte iudicat deus bonos. prius aūt affirmauerat vir iustus eo qđ cognouerit se p penitentiaz reparatū se deo dicturū. **Noli me cōdempnare.** Et q̄is optineat qđ poposcit vt vi-

liceat ab eterna dampnatione liberari. tamē quasi mira tur cū se saluandū viderit. Cum xp̄s ita arte otra illaz iudicāū fuat. Salubriter igit̄ cōsiderandū est. quia sic est deus misericors: q̄ nullum bonū irremuneratū deserit. & sic est iustus: qđ nulluz malū impunitū relinquit. Si aut ergo bona que facimus xp̄ter suū honorez: & nostrū p̄modum reuocat ad pensationem: sic multa mala que egimus & de quibz memoriam nō habemus ante oculos nostros reducāt ad punctionem. Letificabit̄ itaq̄ quisq̄ in ostentione bonorū oprū. Sed cū putauerit se securum. Contristabit̄ valde in multitudine malorū oprū oblitorū. & dicat. **Judica michi cur me ita iudicas.** Viam vestram fratres dirigite. mores corrigite & totam vitam vestraz etiam ab infantia diligenter cōsiderate. Sed si qnid in eo sit qđ in oculis diuine maiestatis offendat: vera cordis ostrictione abstrahite. elemosinis redimite. bonis opibz & cōdigna satisfactione xp̄icte abolete. Non em̄ obliuiscit̄ deus punire negligentiam vrām. q̄m̄ & ignorantiaz in qua sponte & illicite estis in caput vestrū redundabit. An nō recordamini q̄a scribit ostra vos xp̄o amicitudies & cōsumere nos vult peccatis ad lesitie vre. Ergo iudicatū est michi cur me ita iudicet. Si aūt negligēs aut trepidus aut ociosus fuero. nōne de hijs q̄uis michi videant̄ leuia vel nulla pcā iudicatus ero. Itaq̄ cū de omni tempe nostro q̄ hic sum9 rōez red dem9. quomodo expendim9 illud. quid & qua intencōe quicq̄ egim9. qđ & quale locuti sum9 & qđ cogitamus quō apd deū & pximū viximus. Scientes ergo q̄ ita districte iudicabimur. Cur nō poti9 nosmetipos in hac vita iudicem9. Discutiam9. & scrutemur. quatin9 ab hoc exilio migrare iussi: securi & audacter ante tribunal dñi

nostrū ihesu xpi assistamus. Sic deniq; trāsitoria ptemp
nentes. deflentesq; omissa. canam9 cū ppha. Ego mēt
sum paup & dolens. salus tua deus susceptit me. Hunc
pfecto paupem deus libenter suscipit: q̄ in se nullam ter
rene copie cupiscentiaz sentit. qui & si dicat. Iudica
michi cur ita iudices. tñ qđ sequit tute loquat.
Nunqđ bonū tibi videtur si calumpnieris
me et opprimas me opus manuū tuarū et
consiliū impiorū adiuues. s. tibi qui solus bon9
es. nō videt bonū calūpniari & oppmē inuste paupem
& adiuuare osiliū impiorū diuitū. s. & iudiciū terrenorū
q̄bz qz mali sunt bonū videt opp̄mē inuste pauper. & si
ne causa calūpniari eū quē tu saluas & subleuas & bonuz
eis videt adiuuare osilium impiorū diuitū. s. & iudiciuz
pter lucrū mūdi optinendū qđ tu rcpbas & dampnas
Non ergo calūpniaris & oppmis me cupaupem op9 ma
nuū tuarū. qz fateor id qđ sum. tui grā sum. a te habeo
q̄q̄d bom habeo. Tu me creasti & recreasti. dediste nataz
dediste & grāz. dona naturalia. dona gratuita. corp9 & aiaz in
teriorem. & exteriorem. oīa opa tua sunt. Igit paupem di
uicias hui9 stli ptempnentem. desideria carnis calcantez
eterne gle anelantem. opus manuū tuarū se cognosten
tem. nō oppmas. nō despicias. Sed potius sustites a ter
ra inopē & de stercore erigens paupem. collocando eū cū
pncipibz ppli tui. Quatin9 tanto sublimi9 & honorabi
lius in celesti sede residеat. q̄nto de bonis tpalibz minus
possidere cupiscat. Ergo O dñe inclina aurem tuaz &
exaudi me. fac mecū scōm miaz tuā & scōm iudiciū tuuz
viuifica me. Ego em egen9 & paup sum. de9 adiuua me
Cm̄ nō osilia impiorū adiuuas. Sed rcpbas cogitati
ones pplorum & rcpbas osilia pncipū, osiliuz aūt tuum

inclernū mancat. Et intellige quid dicat se paupez opꝰ manuū dei ⁊ cū subiunxit ⁊ cōsilium impioꝝ adiuues. nō exp̄sse posuit impios manuū eius. cū tñ oīs hoies bonos ⁊ malos odidit deus. Nimiruz pfundum est hic nō nullum. nō eñ fas est ponere aliquem p̄ter vnū odiotzem: qui ex nichilo ōnia visibilia ⁊ inuisibilia creauit. Quamobzem sane intellige si nō vis errare. Ideo vtiqz se paupem opus manuum dei affirmauit. Et de impio hoc tacuit. quia bonus paup̄ celestibz sucensuꝰ desideriis in ommbz se totū deo tribuit. ⁊ nihil nisi sola dei gr̄a se habere ostendit. Impij aūt ⁊ plurimiqz istius mūdi honozibz exaltati. p suam potentiā se putant extollere. ⁊ nō nisi diuicijs ⁊ delicijs se arbitrant viuere posse. Di quidē ⁊ supbi p seipos se subsisté iactant. qui patres habere loquentes de honore dei ⁊ vtilitate pximi indignant Hij quippe nō cognoscūt se opus manuū eius nec attendūt eos oportere deū diligere. quia ppzijs volūtatibz mancipati. ⁊ humano fauore impinguati. meretricibus magis q̄ deo cupiūt obedire. Hoc cōsilium nō adiuuat deus. sed destruit ⁊ in dampnacōez mittit. quia tales miseri nō cogitant vnde veniūt aut quo vadūt. ⁊ qđ pruis est nō aduertūt vbi sunt. Veniūt eñ de tenebzis ⁊ de vtero miserabilis ⁊ dolentis matris. etiam nemo reguz aliam habet natiuitatem vt moeant in hac via lamentationis. sed p modicū spaciū quia vadunt p viam lubzicam latrombz obsitaz a q̄bus capiūt. otrent ⁊ illaq̄ntur ⁊ cadunt in infernū. Non dicētūr quia inimici dñi mox vt honorificati fuerint ⁊ exaltati. deficientes quēad modū fumꝰ deficient. Hec fortitan si attendent. cognoscerent se opus manuū dei cupientes pauperes fieri. ⁊ desinerent eē impij. Nunqđ igit ꝯ dñe: videt bonū: pauper

oppmi ꝫ ꝯsiliū impiorū adiuuari. Impij vtiqz inimici
ac causantes nos ꝫ frēs nr̄os vt a te sepemur. Quia qui
custodiebāt aiaz meā: ꝯsiluū fecerūt in vnū dicentes. De
us derelict eū. psequimini ꝫ oprehendite. qa nō est qui eri-
piat. verū sic ꝺ nemo est qui illū eripit: quē ꝺ derelin
quit. Sed nec in pfectione oprendit: msi a deo defendat
Mentiunt ergo q dicit ꝺ derelict me: nō aūt oppmit
paupem. Sz pauper is hūiliat cālūpniatorē. Alias em pau
pez saluū facet. ex vsuris diaboli ꝫ iniqtate mūdi red
mit aias illorū ꝫ honorabile est nomē eorū coram illo.
Nomē vo diuitū ꝫ iniqrū despicabile est cor̄ ipo ꝫ im
pbū. Igit O miserere pat nō sinas me paupem q cog-
nosco me op9 manuū tuarū calūpniari: ꝫ oppmi. nec a
defideata ꝫ ioalda visioē oculorū tuorū abduci. Sz pie o
pie ꝫ tracte dra conē accusatorē iniquū ꝫ mendacē in tri
bū. s. tenebrosaz. qui pnceps est tenebrarū vt ego lucis
effect9 filius. sed ut ab hac erūpnosa pegrinacōe trāseā
ꝫ letabūde videā tuā faciem. toto cordis conamine oau-
pitam. Dñe O dñe ego seru9 tu9 ꝫ fili9 ancille tue. di
rupe vincula mea ꝫ tibi sacrificabo hostiā laudis ꝫ nomē
tuū inuocabo. Nunquid oculi carnei tibi sunt
aut sicut videt hō et tu vides ꝫc. vsqz in finē
lectionis. O sancti seniores orate p me iuuene. vt nō er
rem in hac expōe: sz poā digna ꝫ ogna valeā pnūciare
Alta em sententia hic dñat. ꝫ ideo conandū vt nō alis
ter ꝙ bene exponat. Supius quesiuit penitens. Nunqd
bonū videret deum oppmere ipm paupem ostentem in
ipo. ꝫ recognoscentē se opus ei9: ꝫ adiuuare ꝯsiluū im
piorū. qui ꝯsidunt in sua ppa astucia ꝫ in viribus suis.
Hic qrit: nunqd de9 oculos habet carneos aut ipe videt
sicut hō. Et tanꝙ respondet sibi. neqz oppmis paupem

humilē: neq; impiorū adiutus ꝯsiliū supbor̄ū: & ideo nō
habes oculos carneos & alit̄ videres q̄ homo videt. Istis
aūt potentibz mūdi sunt carnei oculi: q̄ nō nisi ſm visuz
oculor̄ carneor̄ nouer̄ūt iudicare. Tu vo O dñe deꝰ
es qui ſtruxisti ea: & tenes. & oculi tui in ōi loco ꝯtē
plant bonos & malos. i. oīa scis. & oīa potes & nulla te
latet cogitatio. Nūquid oculi carnei tibi sunt
. q. d. nō: q; si oculos carneos habuisses: oppmisses me
paupez opus tuū & exaltasses ꝯsilia impior̄ū. Sicut iſ
ti iudicēs ſcli faciūt quibz tm̄modo sunt oculi carnei: q;
ſpūales oculos amiser̄ūt. & nō ideo iuſtitiā quā tu q̄ris
ſz præsumā quaz deseris caupiſtunt. Deseruiſti deniq; dū
tu rex regū ex paupcula puella nasti voluiſti: dū pannis
inuolui nō negasti. dū famen. ſitim. & algorez tollerasti
dū paupibz & humilibz te sociasti. Vñ ait ppha. Paup
sum ego & a iuuentute mea. Ergo cupidi erūt. diuites
insaniūt. auari deuiant: qui tanto affectu tanto ambitu
diuitias anelant. Etēm qui ꝯfidūt in diuicijs ꝯtruent. &
hoc est de iudicio dei qui nō oculos carneos. ſed oculos
oīa ꝯsiderantes habet. Deus vo ſpūs est. & ſpūs carnez
& ossa nō habet. Ergo O deus oculi carnei nō sunt tibi
Non nego tñ q̄n xp̄s filius dei in q̄tuz verus homo est
etiam veros hoīs hz oculos. & cetera membra q̄ ad hoīez
ptinent. Longe tñ aliter est ille hō assumptus in deum
q̄ alia creata. vtpote glificata nata in cētia dei etna.
Perfectꝰ hō in delicijs deitatis sine fine manet. in oculis
amabilior. in facie pulcrior. in toto ore xp̄s est for
mosior. Tanta est delectatio ī visione humanitatis xp̄i
qđ si quis illam in decore suo videret: paldubio in gla
ſciaret. Ergo sup habundans & affluens est gaudiū qđ
in splendore sue maiestatis deū hoīez cernim⁹ regē ſclorū

Quippe nō equabit purus homo humanitati ꝺditoꝛis quia qui solus sine peccato in mundū nasci potuit: solus sine pari vniuersos sanctos transcendit. Ipse est qui super oēs celos ascendit ꝫ implet oia. Aut sicut homo videt ea q̄ extrinsecus apparent deus aūt intuet cōꝛ ergo sicut homo videt tu nō vides. sed alio modo. Non enī pudicas secūm faciem: qui recti iudicū iudicas. ꝫ oculi tui videant equitates. Ergo nō vides sicut hō. ꝗa falsa loquit vana videt. prauū opat. Propheta israel. Iaꝛ sicut lupi in deserto venīt ad vos in vestimentis ouiū. intrinsecus aūt sunt lupi rapaces. immo ꝫ pulices mordaces. Intelligite ꝫ audite fratres quō hoies vident. ꝫ stulti: quia nō sicut homo videt. videt ꝫ deus. Detractoꝛ male videt. quia sepe de bono hoīe pnunciat malū. Et qđ nō pōt auferre suo ope: suo molit auferre sermone. Et qđ in apto nō audet dicere: in occulto non cessat detrogare. Sic nō videt deus. vnde ait p psalmistaꝫ. Existimasti iniique qđ ero tui silis. ꝫ merito arguaꝫ eī te. s. in imaꝫ meā otra faciem tuā pponēdo. Non aūt detractoꝛ sum tibi. post tergū tuū detrahens: sed veritatis amatoꝛ sum. te in facie tua de sceleribꝫ tuis reprehendens. Promde ꝫ adulatoꝛ nō videt recte. qui sepe puersuꝫ hoīez affirmat esse bonū. nō timens vba scripture dicentis: qui dicit impio iustus es: maledicant ei ppli ꝫ detestent eum tribꝫ. Et sicut iste videt. nō videt deus. qui nec potencia vincit. nec p̄cibus flectit. nec muneribꝫ placat. quia zelus ꝫ furoꝛ viri nō parcet in die vindicte. Sed nū exarserit in breui ira eius. ꝫ verus est iustus iudex. sanctos ꝫ pios coram cunctis approbat. oēs vero iniq̄s ꝫ malignos oim oculis cernentibus ꝺdempnat. Postremo pposita hominibus placere sapiens. ꝫ deum ꝺtempnens. videt

pessime qui dei exterius de sua actione quetit gloriā. interius p ipaz prauā intentionē suam occidit aiaz. Et qui in visu ihīm celestem putat mercri mansionē: in visu dei digne ducit ad ieiunium. De quo recte dicit. Siant tela araneatū fiducia eius. quia gaudium ppetuū adinstar puncti. Satis q tela arane: flatu venti dispgit. ę mimitū tota mercs ppetue. vento laudis humane ę iniq cogitatione ad nichiluz deferit. Hic est similis vipe que patiendo morit. Nam miser quisq carnali ę imani glie deditus. de opibus ę penitentia que agit: etiaz ihīm laudes libenter recipit: z facto quasi z ducendo fetus spūalit ter occumbit. Sunt ę alij nonulli qui meliores appa rent q existunt. quia ę si cordam ihībz modicaz videant agere penitentiā. interius nō nituit dulci amoris senti re ac suauitatem. ę ideo culpandi sunt quia gaudent se ho noris famam accipere. cuius opus se fiunt nō habere. Quanq enī de actibus suis humanū fauorem ardenter non cupiant oblatū. tamen nō declinant. Deberent pcu ius tanto desiderio ę tanta assiduitate in seruitio ę amo re xpi studere. ę psistere vt ad eminentiorem ę sublimio rem sanctitatis statum cleuent. q fiuet vulgus nunciā re: vt de eis dicat. nō siat homo de ipis videt ę tu vides O deus: quidam libri habent videris. ę bene similiter ę mihi videt. Nam siat homo videt in presenti. ipse in futuro non videbit. Videt homo in hac vita multos qui vt bni honorant ę laudant: ę tamen hos in futuro deus et videbit ę reprobabit siat malos. Patebit huic q nō est bonū iudicare ante tempus. ę de merito cordis habi tu sententiā simplicem dare nō psumamus. Sub veste pciosa qnqz latet humilitas. ę sub lugubri vultu cor car nali desiderio captiuat. Sub specie vere religionis: ab

frondium ypocrisis. & sub pallio innocentie: dolus mi-
tatis. Sed quis fictio plurimorū homines latebat: in exa
minatione districta domini pfecto non latebit. **Quia
numqd sicut dies hois dies tui. et ānni tui sic
cut humana sunt tēpora.** Has questiones beatus
Job non affirmando: sed negando intulit. & pptēr infir
mos & imperfectos in fide: quesiuit. O bone dñe. nō sint
dies hōis dies tui. q̄n dies nostri sint eterna meditabun
tur. Et melior est dies vna in atrijs tuis sup milia. Di
es em̄ nostri sicut vmbra declinat. & nos sicut fenū arej
cimus. quia modicū in hac miserabili mōra viri xps: sta
tim p sulcum mortis cadentes marcescimus. Igit̄ peti
mus. deprecamur. depotimus. vt longitudine dierū replej
as nos & ostendas nobis salutare tuum. idest xpm tuū
saluatorē nostrū tribuas nobis videre in splendore suo,
quia neq; anni tui in splendore. sicut humana sunt tem
pa. Humana namq; tempa cito terminabunt. Et que
incepiūt in gaudio: finiūt in dolore. quinimo temp⁹ nos
trū cū fletu venit. & cū luctu transit. Ergo incertū est
& instabile tempus humanū. Tu aūt O dñe deus idem
ipi es & anni tui nō deficient. quia tibi immutabilis est
eternitas. & anni sine fine. Benedices em̄ corone anni
benignitatis tue & campi tue replebūt habundātie. Mī qui
dem & pulcritudo agri tui laurū videlicet aplorūz. vose
martirū. viole virginū lilia confessorūz. suauis fragrātia
angelorū. & oim̄ sanctorū venīet. **Ot quas iniquita
tē meā et pcm̄ meū cruteris.** Quia tāt⁹ & ta
lis es nō sicut homo. cui breues dies sunt. & tempus mo
mentaneū. Non pptēr hoc Austerus es & crudelis opp
mens paupem: & exaltans diuitē. Dicit puerſi pncipes
seculi, qui cū potentiam habuerint: suam tyrannidem in

iumentibꝫ exercerꝛ. Sed prouis hoc agis. quia ad te pti
net de oīm creatura vt illi retribuas scīm merita sua. vt
sꝫ queras miātatem meā ⁊ pcm meū scruteris. Nam
tu qui iustus es etiam iustos diligis. ⁊ pctōres odis.
Odisti oīs qui operant miātatꝫ: timeo ergo te querē
tem miātatꝫ meā. Nam infaucabiliter q̄ris. ⁊ rectissi
me scrutaris vsqꝫ ad nouissimā quadrantꝫ: iubes reddi
debitū. Dꝫ habeo cōsolacōez ⁊ spm euadendi tam tremē
dam scrutacōez. quia cū quesieris ⁊ scrutaueris. Scias
quia nichil impiū fecerim. Sed quō hoc scies
tu qui fidelis es ⁊ nō potes testari falsum: cū ego fatear
me multū impiū fecisse. Quid ergo miser ꝙd dicam. re⁹
sum. ⁊ nō saluabor. misi audeā dicere. cū me scrutatus fue
ris. Scias ꝙa nichil impiū fecerim. Flecte ergo intelli
ge si nō vis deuiare. Scias ꝙa nichil impiū mortale. s. fla
gitiū fecerim: de ꝙ nō penituerim ⁊ in q̄tuꝫ in me est de
scientia vindicte tue nō deleuerim. Itaqꝫ deleto qđ delicꝫ
⁊ purgato qđ impie gessi. Scias ꝙa nichil impiuꝫ fecī.
Me ergo ppt innocentiā susti pies ⁊ cōfirmabis me i cō
spectu tuo meternū. qz qđ vere penitentī semel remisisti
amodo illud ei nō imputabis. Et opus habeo. vt scias
me purū pfectū ⁊ sine oīm malo. Cum sit nemo q̄
de manu tua possit eruere. Qualemcūqꝫ inue
neris: talem ipm iudicabis. scīm Anselmū. Quia vbi
te inuenio: ibi te iudicabo. Quia nemo est ꝙ se vel alū de
manu tua possit eruere. Oīs enī añ te astabim⁹: vnus
quisqꝫ p seipō reddens rōez. ⁊ si iust⁹ quidē vix saluabit:
miser ⁊ pcator vbi apparebunt. in potestate tua ōnes
erūt tam electi q̄ reprobi. Electos dō in supnis sedibꝫ
tua homines statuunt: q̄ de manu tua nō p̄nt eruī. Reprobos
vero p iudicij tui potestatez: eterno igni dampnabis.

Manus tue fecerūt me et plasmauerūt me. Cogita ō homo a quo creatus es & m quanta dignitate. quia ad ymaginez & similitudinez dei. & noli xpa malicia amittere qō tibi eterna maiestas ex sua bomtate dignatus est exhibere. ō de9 ne elongeris a me. sed respiciens in auxiliuz meū vide quomā miqui demones & muidi homines insurrexerunt sup me: & sinagoga potentiū quesierūt aiam meam. Sed da impiuz puero tuo. & salvum fac filium ancille. vt ego quē manus tue fecerūt & plasmauerūt. ad tuam voluntatem in tuis p̄ceptis nigiter valeam vuere. & in solo tui amoris desiderio mæssanter seruere. Hic mtendit penitens argumētare cū deo & pbare: q̄ deberet sibi adesse in temptationibz & in angustijs. tamq̄ diceret. ō dñe non sum factus a dijs alienis. sed cū michil fueram. p te aliquid esse mcepi. quia manus tue fecerunt me & plasmauerunt me. & nō solum me: sed & totū in ārauitu. ideſt etiam ille creature qui me tribulant nō misi p voluntatem adesse pdicerunt. Ergo qui me fecisti sine me: nō me sinas pire nō osidentez misi in te. Et siant gratis me fecisti & plasmasti totum in ārauitu. **Et sic repente p:ecipitas me.** Sic ojunge litteram in ostructione. & sic repente p̄cipitas me totū in ārauitu. Unde ipe affirmat se vnū de mortibz qui sunt in ārauitu dñi. ideſt qui toto se mtricei natura dñi amplectit. & quasi ārta viaz xpi ārtuiens ad alium ambiendū nō vagatur inde dicit. Circuiui & immolaui in tabernaculo eius hostiam vocifera tionis. Sed & impij in ārauitu ambulant q̄uis alio modo. quia michil p:eter hec terrena solacia arripiunt. in quibz a mane vsqz ad vesperam mortis quasi in ārauitu gradiunt. Unde post mortem reqem non inuenient: qui

sic in hac lacrimosa valle ambulauerūt. Deserentem ve
ro diuicias seculi. & araeuntes in iugo dñi. sicut scāt
& plasmauit. sic & reprnte pāpitat. quia magna est sup
boiem mia dei qñ ipm in hac vita flagellans emendat.
Vnde ipe Job. in alio loco dicit. eleuasti me & sup ven
tū me ponens elidisti me valde. Deus aūt boiem eleuat.
quia alijs anctis creaturis in pmo derelictis ipsum ad
ymaginem & similitudinem suam creat. Deinde quasi su
per ventū ponit. qñ ei a deo vl datū vel pmissum est. vt
in hijs psentibz & visibilibz bonis vel ad modicū vt fla
tus venti pspatur. Sed hunc elidit valde quia quem ad
eterna bona destimauit: a carnali pspitate in qua delecta
tur reprnte pāpitat. vt terrena gaudia vana esse & insos
lida transeuncia & mœrta. Celestia vero & inuisibilia p
xrtuo mansura forte exinde cognoscat. Quem ergo deus
ad suam gliam ab inicio elegit mirabiliter & salubriter
pāpitat. vt videlicet qui prauus & infirm⁹ cecidit: bon⁹
atqz sanus resurgat. Resurgat vtiqz indutus nouam ho
minē qui scōm xp̄m creatus est in iustitia & sanctitate.
nō ad gaudium mundi appetendū. sed ad regnum dei p
merendū. In hac itaqz pāpitatione de supbo facit humi
lem. de diuite paupem. de auaro largum. de luxurioso ca
stum. de cupido mundi otemptorem. de iniquo: religiosis
sanctum amatorem. de mendaci: veracem. denicz de damp
nabili: saluandū. Nonne sane pāpitant qui sic de filijs p
ditis hæredes dei efficiunt: De illi quē deus hoc modo nō
pāpitat in pñti. grauiꝰ p̄fecto cadet in futuro. Quia vl
nox exutus fuerit a corpe: in puteū pāpitabit inferna
lem. & nō resurget iterum nisi ad maiorem penam. Deo
ro & reptos pāpitat. sed ex contrario modo q̄ electos. Nam
reges a suis pāpitat regnis. principes a potestatibz suis

ꝑuat. diuites depauperat. superbos humiliat. cupidos adnichilat. inuidos deuastat. & terrenos iudices qui alios iudicantes seipsos neglexerūt ꝺempnat. Sic euclabit enī ira dei sup peccatores & impiū & sup oēs filios diffidentie qui mundū potius q̄ deum dilexerūt. & q̄ libentiꝰ adhesecūt vanitatibꝫ & nequicijs hoim: q̄ xpo deseruire regi angelorū. Tempalibꝫ namq; rebꝫ implicati: eternā glaz nō curauerūt. Etiam inuoluti muliebri mollicie: amorez dei captiui ꝺempnūt. Et ideo iuste in inferno sine fine dolebūt. qui in hoc exilio q̄ diu vuere potuerūt. nequiter inuste gaudere volebāt. Memēto q̄so quod sicut lutū feceris me et in puluerē reduces me nonne sicut lac mulsisti me et sicut caseū me coagulasti. O bone ihesu dum me sic repente pūpitas. queso vt pcas vt nō nimis dure hoc agas. labilis enī sum & homo fragilis nate. infirmeq; odicōis. ptimesco igit ictum robustū dei. q̄m vt ait ꝓpha. Quis stabit ad videndū eum. quanto minus q̄n paucū quis stare valebit. Memento itaq; queso q̄a sicut lutū fecisti me q̄ valde vile ē & fragile. nō sicut celum q̄ valde pulcrū est & solidum. de luto fecisti me & sicut lutū vt remmisteno vilem materiā que sum. & de qua factus sum supbire nō audeam. Sed potius mestanter ad supnas sedes a quibꝫ supbi ceciderūt qui tamen sicut lutū nō fuerūt suspirez. effundit ꝓfecto diabolus & nimia cruciatus inuidia fremit & tabescit. q̄ in illam gliam ascendunt hoies humiles. recognoscentes se sicut lutum factos aqua. Ille lucifer ad equalitatem dei aspirans precipitatus est in pfundum laci. Heu iām sciunt iam multi qui in ꝓpria pulcritudine & fortitudine necnon confidentes in sua potentia soli deo equari pretendunt. & oēs alios sub se esse volunt

et inde cū diabolo in caligīosum carcerem cogunt ire
Unde eius vestigijs nuidie sūt q̄ supbie ac immūdicie
gaudent adherere. Non cogitant quia sicut lutum facti
sunt. etiam post modicum in puluerem reducentur. Qui
em̄ se videt lutum q̄ cito in puluerem reuertendū. non
multū queret p̄sens gaudium. pcūs abhorret. q̄ manen
tem gloriam affectaret. Quomodo aūt vocabimus quē
dā pulcrū. fortem. aut formosū quando oīs facti sum⁹
sicut lutum. Ergo O miseri cordissime pater memento
q̄ sicut lutum fecisti me q̄ ignosce fragilitati mee. con
dona quod deliquim⁹. quia mistum est nobis quasi a na
tura q̄ in malum p̄tom sumus. Ideo delicta iuuentutis
mee q̄ ignorantias meas ne memineris. sed memento.
quia in puluerē reduces me. Merito qui sicut effict lu
tum in puluerem reduct. quia lutū in altū q̄ in glorio
sum pom nō ogruit. Sed pcūs in lutū labat. quod lu
brū semp fuit. Unde q̄ dictū est p̄mo parenti nr̄o postq̄
precauēat. In sudore vultus tui vesteris pane tuo donec
reuertaris in terrā de qua assumptus es. quia terra es
q̄ in terrā reuerteris. Exinde liquet q̄ oīs hō terra q̄
inde est. q̄ ḡa ab initio sicut lutū odit. ostat absq; dubio
q̄ in puluerem redigēt. Uerū si q̄s se opponē putet ppt̄
hoc q̄ psalmista dicit. Non derelinques aiaz meā i infer
no. nec dabis sanctū tuū videre corruptionē. Hoc intel
lige dictum esse de xp̄o: aīus corpus corrupcōez videre
nō debuit. aiq̄ resurrectio: nostre resurrectionis causa exis
tit. Ceterum oīs auris audire abhorresceret. q̄ verbuz
dei p qđ oīa facta sunt vel sōm carnem corruptionez
videret. Unita est em̄ caro deitati inexpugnabili q̄ q̄dē nō
in illam assumpta est. vt dicat deus homo. q̄ homo deus.
Ad hoc namq; naturam hois assumpsit. vt hoiem saluū

deū deo humanato. Quippe ꝙ corpus beate virginis cor
rupcōez videre nō debuit. q̄ sola sine ōm pcō manens
q̄daz incōpabili ꝙ spūali sima puritate. ꝓtue refulsit
ꝙ singulariť electa ꝙ ꝑelecta deum genemuit. Non fas:
sed nefas poūs dicerem. si q̄s ybare ꝓtendere vit illam car
nem in terra putrescere vel etiam in loco alio esse q̄ in
celo. vbi aīa ipsa ꝑfulgida ꝙ beatissima est. de q̄ deū verū
carnem credim⁹ assumpsisse. Si em̄ in terra iacere nō
ipi: sed filio eius debuit esse. ꝑtim aū euangelista di
cit. q multa corpa sanctoꝝ qui dormierant: surrexerūt.
De ceteris vero sanctis simpliciter est dicendū q vicēt
cor:mpcōez. Qui dicūt illud: ppť hoc letatū est cor meū
exultauit lingua mea. insup ꝙ caro mea requiescet in spe
q̄ resurgendi in nouissima resurrectione. Et nō obstat
q multa corpa sanctoꝝ transferunť ꝙ in auro ꝙ argen
to ponunť. oia tñ. putredini dicunt. Pater meus es ꝛc.
ꝙ nō argentū ꝙ aurū qđ est de terra. Ptoptius aūt lo
cus carnis: est terra. Ergo nō est ita honorabile iacere
ꝙ putrescere in tumulo: sicut in auro. de terra inuento.
Sed forsitan ideo fieri credit: vt fidelis plebs ad deuotio
nem ꝙ oōez largius excitet. vel poūs ppter honorem
sanctoꝝ vt ciūs eoꝝ suffragia impetrent: q̄s multū ho
norauerūt. Sed bonū est fratres humiles esse. miseriaz
nr̄az recogitare dicentes aī beato Job. Et in pulue
rem reduces me. Necesse est michi mori ꝙ in pul
verem reduci. quia oēs morimur ꝙ quasi aqua delabi-
mur in terrā. Sed O bone dñe dum morior ꝙ reducor
in ignominiaz meā dignetis accipe. ꝙ tecum in eterna
glia collocare ꝙ merito illud facies. q̄a nonne sicut lac
mulsisti me. idest delectacōez tui amoris me mulcens sua
uem ꝙ dulcem sicut lac me in conscientia mea fecisti. vt

ammota mœstione vermis putredinis. nimia felicitate
etiam in hoc p̃senti in te turbilem. & quez siant lac mulcas
ti: tua benignitas subleuet. & feruore sempiterno fundi-
tus inflammet. Memor sum tui & delectatus sum mag-
no desiderio in te anelans & inseparabiliter tibi adherens.
vt iam dicam. Et sicut caseum me coagulasti
caseus ex lacte ꝓfici sed anteqũ confici potest: lac pri ig-
nem coagulat. Virũ ergo iustum deus sicut caseum coa
gulauit. quia fidelem & deuotã aiaz prius p ignem spũs
sancti in se colligit. Et deinde sibi p veram caritatem cõ
iungit. Et nota q̃ lac semel coagulatũ nunq̃ iterũ ad
pristinũ statũ redire potest. Sic. qui vere eterno amore
inardet. ad amorem temporalem nunq̃ relabetur. Alio-
quin quicquid egerit: amator verus non fuit. Et pinde
q̃ dicit se sicut caseum coagulatuz. Vt p hoc quod dicit
caseum innuat se maturũ & regali mense se aptum. & p
coagulatũ: deo inseparabiliter coniunctum. Hic veuera est
mons coagulatus. mons pinguis. quia ita in bonaz vo
luntatem coagulatus est: vt ab aliqua malicia aut im-
pietate non possit superari. Sicut obstinati in mundo
nullo sermone. nullo terrore. nulla celestiuz gaudiorũ
promissione. ad deum possunt conuerti. De quibus dicit. coa
gulatũ est sicut lac cor eorum. Pelle et carnibus
vestisti me ossibus et neruis compegisti
me etc̃. Hec ad litteram manifeste patent intuenti.
Pelle & carnibus. idest corpe vestisti me. Vestimentũ
em̃ anime: est corpus. Vnde Ysaias. Vestimentũ mix-
tum sanguine erit in obustionem & cibus. ignis ez in-
fernalis. Ita aũt fit quando homo morit. & anima egre
ditur: ac si quis a vestibus suis exuatur. Cupiens ergo
iustus vir magnificare deum. & flectere ipsum ad faciens

dum aī eō mīaz. beneficia que ei exhibuit recolit. & quā-
tuz ad corpus & animā pīnent: euidenter ponit. Ossibz
& nernis &c. coagulasti me. hec de corpe sunt dicta. & sta-
tim subungit de anima. **Vitam et misericordiaz**
tribuisti michi. Vitam spūalem & corporalem vi-
licet tribuis. Etiam misericordiaz qua saluos largitus
Inde vero scribitur viuens viuens ipse confitebit tibi. i.
laudabit te. quia non infernus confitebit tibi neqz mors
laudabit te. non exspectabunt qui descendunt in lacum
veritatez. Dic ergo fidelis anima ab hac luce transiens
O domine ihesu xpiste creator & redemptor meus. be-
ne feasti michi. **Pelle et carnibus veltisti me**
idest spirituali fortitudine. & non ficta humilitate con-
glutinasti me tibi. vt in societate superna tecum eternali
ter subsistam. Videndo te facie ad faciem in delicijs deita
tis tue qp est gaudium plenum. perfectum & consumma
tum. Time ossibus vero robor in homine non est. ergo p
illa fortitudo intrioz: qua quis vicijs & voluptatibus
resistit. recte intelligitur. Per neruos autem habemus
liniamenta membrorum. vt iuncturas mouere. & stare.
& sedere. & ambulare possimus: per quos igitur. humili-
ter designare non congrue videmus. Nam sine humi
litate nec in vnitate caritatis compungimur. nec recte mo-
uemur. nec in mandatis dei stamus. nec in bona vita se
demus. & bene non ambulamus. sed semper errauimus.
Dum ergo deuota mens in desideriis celestibz suspendit
ossibus & nervis fortitudine. s. & humilitate compagina
tur. Et inde fit qp suauitatem conscientie purgate in se
ipsa iugiter retinet: aui vitaz & misericordiā eterna maiestas
prebet. Unde sequitur. **Vitam et mīaz tribuisti**
michi. s. viuentem eterne. idest ipsum qui solus ve-

tu ꝙ eterna vita te. ꝯ qui habet ꝑ gr̃az ſecurus eſt. quia gliam angelicam intuibit. Et miam qua me ab ōmbz malis liberas. ꝙ int ſcōs ꝙ electos tuos ſedem ꝑmanis requiei prædio ſortiri. Et viſitacio tua cuſtodiuit ſpm̃ meū. Ideo em̃ vitam ꝙ miaz deus meus mihi tribuit: quia eiꝰ viſitatio cuſtodiuit ſpm̃ meū. Omnis ꝛ. ero ſpūs beſtijs tradit. qui miſi dante deo nō cuſtodit. Unde ꝙ conſiderandū eſt ꝙ viſitatio diuina dupliciter fit. ꝙ vtroqz modo electos cuſtodit. Viſitat aūt dñs hominē quē elegit ad eternitatem: aliqn̄ ꝑ aduerſitatez. ꝙ flagellorū paſſiones ꝙ hijs cuſtodit ſpm̃ iuſti. ꝗa ſi alicui ei delectatio peccati immittit ſtatim miſeratꝰ xp̄o ab hac ſupne mentis anguſtia remouet. Quatinꝰ illud vicium. pūctio diuinitꝰ data. ab aīo auferat. qō eterna ꝑſpicuas ingerere temptabat. Aliqn̄ etiam deus viſitat electū ſuū. interna ſcz ꝙ ſupna conſolacōez infundendo: vt ſolaciuz diuinitus inſpiratū mentem a malis cogitationibz extrahat. ꝙ oblectamentū carnale immundūqz qūlibet expellat. Ideo plerꝙz in nonnullis electis ꝯ quis ꝑpauca in tantū ſuauitas dilectionis xp̄i ſupaffluit: ꝙ ab ōmbz deſiderijs terrenis ꝙ ab appetitu carnalitatis ipōs ꝯtinue defendit. Et ſic ꝑfecto duz ſpūs a malicia auerſus. ōm ꝗz bono ꝺuerſus eterno amore tupit: ſalubriter ꝙ ſancte ꝙ diuinā viſitacōem cuſtodit. Quāobrem electa aia xp̄m laudans. ꝙ glorioſicans. letanter ꝙ trumpat in canticū dicens. Et cet̄ ad te vemo. qz viſitatio tua cuſtodiuit ſpiritum meum.

Eſponde mihi. Quid ſignificat hoc quia vir prudens hic ꝑmo a deo querit responſionez antē ꝯ ꝓpoſuerit queſtionē. Et hoc cito ſoluit. ſi intellectus habet. Nam apte innuit ꝙ ꝙ ꝙ diem queſtio ꝓpoſit. ꝙ ſos

lacō inſpicit. Queſtionē ergo facit ibi. **Cur faciem tuam abſcondis et arbitraris me inimicū tuum.** Reſponſionem ibi querit. **Reſponde mihi** Solutio annectit ā ſubiungit. **Quātas habeo iniquitates et peccata. ſcelera mea atq; delicta oſtende mihi.** Sāens ergo peccator ꝙ ſenſus ſe merito pcō:uꝫ ſuoꝝ afflictū. ꝙ deum offenſum: ꝙ ſor ſitan nō oia iam ad memoriaꝫ venīt in quibꝫ deliquit. rogat deum qui ſingula p ſe iudicat. vt in q̄t ꝙ in quantis lapſus ſit oſtendat. Quatinꝰ vita in melius mutata ac pacta penitentia. offenſaq; placata: facies ſtꝫ mie que ab impio ꝙ in pcō perſeueranti abſcondit: penitenti ꝙ pcā deſerenti reuelet. Querit itaq;. **Cur faciem tuam abſcondis.** Et reſpondeat ſibi. q̄a peccator ſum. ꝙ in pcīs iacco. ꝙ ab illis nō reſurgo. Sed quem p̄deſtinaſti ad hereditatem nō differas inſpicere ad veram penitentiaꝫ. **Quantas habeo iniquitates oſtende mihi.** idest reduc ante oculos cordis mei flagicia que ꝑpetraui. vt dum viuo vitam meaꝫ emendē. ꝙ dum peccare poſſum a pcīs deſiſtam. Et nota q̄ quatuor modis peccandi enumerat. **Iniquitates. Peccata. Scelera. ꝙ Delicta. Iniquitas** eſt: quaſi nō equitas. ꝙ in hac peccat qui iniuriam facit ꝓximo. dꝛe ſtꝫ impugnando. irridendo. aut detrahendo. vel ope iniuſte paciendo. aut dampnis alterius auxilium vel conſilium ſeu fauorem p̄bendo. **Peccatum.** eſt: q̄n quis ſtienter in aliquo mortali ſine cordꝛe cadit. **Scelus.** eſt crudelitas beſtialis. quaquis rapinā extorſionē iniuſtā. vel pauꝑm oppꝛſſionem. exercꝛet. **Delictum.** q̄n quis ſponte bonū deſerit q̄d agere poſſet. quia delictum dicit quaſi derelictū. ꝙ eſt magna tempis amiſſio: ꝙ a deo grauiter puniendū. aī a bonis q̄

ꝑ tanꝫ agere. ꝓſumimꝰ: negligentia vel oꝺoſitate toꝛꝑ
mur. Non enī vt ait apls coꝛonabit ḳs: niſi qui legiti
me certauerit. Nequaq̄ vere pugnat legitime: qui dum
alij ꝓtra ſpūales �natos ꝺecertant. ipſe ſe toꝛpeꝺimẽto ap
tum fingit infirmitate. Bene autꝫ certantes omnia vi
cia tam mentis q̄ coꝛporis euacuant: ⁊ in diuino amoꝛe
mœſſanter anelant. ꝑdictis igitur generibus peccati pe
nitens ſe tactum ⁊ inquinatum intelligens: omnia ſibi
poſtulat oſtendi. vt de ommbus poterat penitencia fieri.
⁊ de ommbꝫ ꝑtiuſq̄ abeat ⁊ amplius non erit purga
ri. Clamãs cū pſalmiſta ait. Illumina oculos meos ne
vmq̄ obꝺoꝛmiã in moꝛte: nequãꝺo ꝺicat inimicus meus
ꝑualui aꝺuerſus eum. Oculos meos. ſ. ſpūales fulgoꝛe
gracie tue illumina. vt intuitū habeam ad celeſtia. ⁊ ꝺi
uina ꝺeſiꝺeranꝺa: alioquin ſi in tenebꝛis maneam crimi
num: in moꝛte obꝺoꝛmiã infernoꝝ. Ergo illumina. qꝛ
ſi illuminas. viꝺebo viam qua pergã aꝺ vitam. ⁊ nõ ob
ꝺoꝛmiam in moꝛte. atqꝫ ꝛſunꝺet inimicus meꝰ. ⁊ exalta
boꝛ aꝺ honoꝛem tui. ḳa nõ ꝑualuit aꝺuerſum me. Neq̄
iꝺeſt aliq̄ ꝺicat. i. iactitet ſe ꝺiabolus q̄ inſiꝺijs ⁊ aſtu
cijs ſuis ꝑualeret. ⁊ vincꝛet hominem. Gaudium enī ꝺe
monū: eſt ꝺoloꝛ noſter. non aūt habent leticiam: niſi aꝺ
uerſus nos ꝑualeant. fiꝺe ergo vere penitentis aiam illu
minas. ſpe mentem letificas. caritate ꝛfirmas. Itaqꝫ cū
ſanis. **Cur faciem tuam abſcondis et arbi-**
traris me inimicū tuum. Oſquequo ꝺne obli
uiſceris me. Oſquequo auertas faciẽ tuaꝫ a me. Oſque
quo exaltabit inimicus meus. ꝺepme eum ⁊ exalta me
ſeruum tuum. Nam ⁊ ipe hoſtis tuus eſt. ſicut ⁊ meus.
Quippe niſi eripueris me a tribulatione. ⁊ cuſtoꝺieris
me in temptatione, qui tribulant me exultabūt cū mo-

tus fuerō. & dicent. Quia uimus aduersus eum. Ergo mi
serere miseri. & penitentem suscipe. reuertenti auribe. fi
lium prodigum de longinqua terra uementem amplectere
Primam stolam iube ei afferre. & de uitulo saginato de
pasce: & noli amplius ab eo abstondere faciez miseri tor
die tue. neqz arbitrare eum inimicū tuum. O bone dñe
ihesu abstonde uindictam & ostende faciem arbitrare me
seruum tuum. nō inimicū tuum. fac me sortem aī ipis
quibz dixisti. Iam nō dicam vos seruos. sed amicos.
Quia seruus nescit quid faciat dñs eius. Uerūtamen
pensandū est q dicit. Arbitraris me inimicum
tuum. aī ōi ratiōi impugnet. q creatura odiret crea
torem suum. qui uero nō odit: non uidet esse inimicus.
quia inimicitia: est mutua mentium discordia aī odio.
Unde illud. Inimicitiam ponam inter te: & mulierem:
ipsa autem conteret caput tuum. In hoc utiqz q caput cō
terit: apparet q odit. de demonibz uero & dampnatis si
deum odiant: non audeo diffinire. forsitan uellent eum
non esse. ut ipsi possunt melius esse. Et si sic uellent: si
ne dubio deum odirent. Sed nescio an in ipsis sit ipsa
cogitatio qua cognoscunt se dignos tanti tormenti: &
memoriam habent q suo pprio omisso & defectu non cō
ditoris ad illam miseriam deputantur. Johannes autē
dixit q blasphemauerūt deum cœli pre doloribus. Ideo
non est bonum plus sapere q̄ oportet. nouerunt iam ad
quantam penam peruenerunt. qui mandata dei despe
runt. Quid arrabimus de eis quorum dampnatio irre
uocabilis est. Quis deus est. qui eos punit: & si oderunt
eum. non nocebunt. Uere scio. Diligere nunq̄ possunt
deum. nec ipse curat de eis q̄uis clamant & blasphemāt.
ululent & gement, nulla pietate erga eos mouetur: ut

eius offensa magis attendit. sed ꝛ̄ meterñ̄ put in hac vi
ta precauerūt: puniunt. De ipis ergo nō est disputandū
sup quos: ōne qō malum est irruet. quos ois angustia
tenet. Sed ꝺ̄emus iugiter cauere. ne ꝯ nos talia opa
agamus. ꝑ quibz iam ipi dampnant. Fuerūt ēm hoies
quondā sicut nos sum⁹ nunc. ꝯ voluptatibz ꝯ ꝺ̄siderijs
miḡs se exhibuerūt: sicut iam pene oēs hoies exhibēt. Et
quemadmodū illi ꝓpter pcā que ꝺ̄linquere noluerūt.
in putrum penarū p̄cipitant: ita ꝯ isti post mortē p̄ci-
pitabunt. Et tamen nō timent hoies iudiciū ꝺ̄i: anti-
senćant illud. Sed ꝑfecto nimis tarde penitent: q̄ iam
ꝺ̄fecere nō valent. Loquamur ergo de hoibz adhuc in
carne existentibz. ꝯ tacram⁹ interim de miseris sup q̄s
puulgata est sententia dampnationis. Quomodo ama
tor mundi odit ꝺ̄um. Unde ꝯ ꝺ̄us ipm sibi arbitratur
inimicū. Si vis intelligere: diligenter ꝓpende. Deus p̄-
cepit homini diligere veritatem. sequi iustićā. tenere ca-
stitatez. habere caritatez. adiuuare ꝓximū. sustentare pau
perem. tueri oppssuz. nemini nocere. oīs sicut seipm ama
re. Qui hec facit: amicus ꝺ̄i est. i. animi eius voluntatis
sez custos efficit. quia totus ad diuinā voluntatem ꝯfor
tat. Ergo qui otraria istoꝝ facit. videlicet qui falsus est
iniustus. luxuriosus. superbus. maleꝺ̄ibz se inuidens. mi
noꝝes oppmens. egenti nō succurrens. pupillum ꝯ vi
duam nō ꝺ̄fendens. Justitius absqz dubio malicia damp
natio sequit. quia ipm ei inimicū ꝺ̄us arbitrat: atqz ꝺ̄
tra odiens nō in merito dici potuit. dum ea que ꝺ̄us odi
unt: cū magno affectu dilexit. **Contra solium quod
vento rapitur ostendis potentiā tuaz: et
stipulam siccam persequeris.** O dñe quid sū
et miser pcatoz cū ostendis otra eum potenćā tuā: et

abſcondis ab eo faciem tuam. Deus autus abſcondo fa
cies mees eſt. autus viſio vita. quis reſiſtet tibi. Niſi tu
voluerit non eſſemus. quomodo ſubſiſtet ſolium. otra
quod oſtendis potentiam. Folium vtiq; quod vento ra
pitur. i. modico motus flatu vbicūq; tuſſeris deportat.
Miramur. O magne deus & fortis quid otra mane fo
lium quod ad nichil vtile eſt: oſtendis potentiam tuam:
quia ibi non eſt immenſa laus. vbi robuſtus debilem. ſa
nus infirmū. deus ſolium ſuperat. Sed quando infortis
fortem. humilis tyrannum. xpiſtus ſathanam deuincat
Scrutemur ergo profundius. vt plenius cognoſcamꝰ
Per ſoliū quod vento rapitur: inſtabilis homo qui om
ni vento temptationis ſe ſinit circumferri intelligatur.
Multorum em̄ corda tam vacabunda ſunt & ſine firmi
tate flexibilia ad oīes vanitates: q ꝙ cito miſera mens
vento inanis glorie aut incundie laſciuie aut alius cu
iuſcunq; vicij impellitur. ſtatim vſq; ad delectationem
& conſenſum impudenter declinat. Rapitur autē illud
ſolium ab arbore eccleſie militantis. quia ſibi ſuſcepto
baptiſmi ſacramento fidelis & xpiſtianus in bona arbo
re extitit. creſcentibus annis captus a cupiditate ad ope
ra tenebrarum facienda: quaſi cū vento volauit. Igitur
otra hoc ſolium. i. falſum xpiſtianum qui vento vanita
tis rapitur: Deus potentiaz ſuam oſtendit. Quia nimi
rum qui ſuperbia inflatus ſe ſuper alios indigne extol
lere nititur: iuſtum eſt vt potentia dei ad ꝙ nemo poteſt
attingere contra eum oſtendatur. quatinus dum deo ſal
tem reſiſtere non valeat: confuſus addiſtat. quia nemo
pmꝙ ſe pre manem glorie in altum eleuare potuit: quē
deus non ſtatim p ſuam potentiā humiliauit. Et tanto
durius ac grauiꝰ miſer corruit: quanto pre alijs ſupius

ascendit. Est igitur hodie deo tyrannos deiare & magnos mundi principes qui se quasi deos reputant. & reuerentiam vt dij exigunt. quemadmodū pharaonem & exercitū eius demersit in mare. expugnādo a suis gaudijs deuincere. & vincendo conquassare. Nam in psalmo scribitur. dij fortes terre vehementer eleuati sunt. Sed ipse xps noster qui est dñs. fortis & potens in prelio. ostra hos deos. fortis & potens dñs archum suum extendit. gladium suum vibrabit. & potentiā suam inebriana. sagittas suas sanguine. i. sententiā vindicte. sue implens. in animabz eorum. gladius eius carnes eorum deuorabit. ha post iudiciū generale: simul cū corpore & anima sine fine cremabunt. Itaqz dicte. **Contra foliū quod vento rapitur. ostendis potentiā tuam immo stipulam siccam persequeris.** Per stipulam a sole siccatam humana mens sole yspritatis mūdane arefacta & sine vote gratie relicta designatur. Unde sicut stipula sicca in fasciculis colligitur & in ignem mittit quia ad hoc apta est. ita & misera anima huius vite vanitati dedita. quia sine operibus vere penitentie a suis delectatibus omnibus rapitur. hanc deus prosequitur & in ignez infernalem quia ad nichil aliud apta est mitti iubetur. Unde dicitur. pugnabit cū eo orbis terrarum contra insensatos. Omnes aūt non solum celi sed & terra insurgunt aduersus impiū accusantes ipsum coram iudice: immo & vnusquisqz improbi propria consticntia ipsum nō cessat condempnare. Igitur O bone ihesu Stipulaz siccam persequeris antequ ab hac terra cogak transire. Nolite fratres mei intelligere de deo: q ipse magne deus potentie potentiaz suam contra hoc materiale foliuz ostendet. cū ipse de hoc curam non habet. aut q ipse stipu

lam que iacet in tertio prosequeretur: aī ipse nobis de hac donum dederit. Sed potius intelligite quēadmodū supra expositū est. q̄ de vobis miseris qui leues estis fra giles ꝛ ad omnē impietatē aī vento temptacōis volan tes: ꝛ q̄ estis calidi in carnali concupiscentia ꝛ sicci. i. sine humore diuine gracie. ꝓsidemite q̄ dicta sunt hec verba. Quia contra vos ostendit potentiam suam. vt relinqua tis viam vestram malam: ꝛ iudiciuꝫ dei semper habea tis in cōspectu vestro. Ac persequit infligendo tribu lationes. vt qui p pspritatem ad ipsum conuerti tis. saltem p aduersitatē miseriam vestrā cognoscatis. quia nisi conuersi fueritis: sine dubio cadet vos in gla dio ceteris sui. i. sententia irremeabilis verbi qua pauit p uersos dicens. Ite maledicti in ignem eternū. grauis ꝛ magna prauissio est. qz quē prauit: in puncto ad infer num cadit. Propter quod: nec ego timeo hereticos aut inuidos qui forsitan insurgent contra me dicentes. Aut me in expositione errasse. aut sacra verba congruenter non tractasse. non acceptantes me quia modernus sum. Sed pfecto qui bonos modernos reprobat. hesternos nō laudat. Non enī est deus nunc minoris bonitatis q̄ fuit in primitiua ecclesia. quia adhuc electos suos ad amorē eternitatis desiderandū preparat. ꝛ quos vult: celesti scientia sapientiaqz diuina inspirat. Verum sciatis quia episcopus non sum. neqz prelatus. neqz rector ecclesiarū tamen solicitus sum pro ecclesia dei. si possem aliquo mo do quicq̄ facere vel scribere quo ecclesia xpi augmentū ca piat in diuina dilectione. Sum vtiqz solicitus in in tentione ꝛ extremis ppositū arripui. atqz mutata tunica soli deo vacare optaui. Quāobrem forsitan quia paup sum ꝛ non reputatus inter magistratus mundi. parui-

pndiſtis verba que loquor vobis. Sed ſi me ꝛtemꝑnꝫ
tis ꝙ parum reputo. hoc vnum ſciatis: quia nunq̄ deus
nec papa. nec epiſcopꝰ. nec aliqui alio aliuſtūq; ſtatus
fuerit. ſingulari virgine exꝛpta de gloria eterna amoꝛis
in hac vita illam ꝓrogatiuā tribuit q̄ vito ſolitario
ꝙ eminenti denegauit. Vnde qui arguere ꝛtendunt cōꝛ
vitam plus valere q̄ hꝛemiticaꝫ niſi ofiderent inſtantiā
exteriorꝛis oꝑris non affluentiam interne ꝛtemplatio
nis. nimirū deꝛipere ꝓbantur. quia dum auſteriori pe
nitentie hꝛemita ſe ſubicit atq; ꝙ ei hoc in canoꝛuꝫ iuꝛ
bilum xp̄o annuente ſurgit: quis audeat aliquē huic ꝓꝛ
ponere. ꝙ q̄uis mortuos ſuſtitauerit ꝙ maxima opera fe
ꝛerit quem deus in tanto amoꝛis ſui miſterio dignatur
collocare. Hꝫ queritꝛ de hac materia in libello de vita he
remitarū. ꝙ etiā in libꝛo de ꝓfectione ꝙ gloria ſanctoꝛū:
quia ibi inuenietis de eminentia ſanctitatis. Redeo ergo
ad ꝓpoſitū ac ꝛanctus ad explanandū. Quod aūt ſpūa
liter ſunt intelligenda ꝙ nō litteraliter ꝓdicta vba: ꝛtā
per hoc quod ſequitur manifeſtatur. **Scribis enim
contra me amaritudines et cōſumere me
vis peccatis adoleſcentie mee.** Patet ꝛfecto
quia peccatoꝛ ꝙ pnitens ſe ſoluꝫ vento raptū inſinuat:
ꝙ ſtipulam ſiccam nō negat. Dāt namq; deū ꝛtra ſe po
tenciā oſtendentꝫ: ꝙ ſentit ip̄m ſe ꝓſequentē. dum audi
endo intelligit ꝙ intelligēdo audit. Scribis em̄ ꝛtra me
amaritudines. i. in memoria retines. q̄ p venenoſis tꝛ
remis. ſ. delectatiōibꝫ amaritudinibꝫ merui ſubiacere. hic
loquit humano more ſicut cleriā ſolebāt ſcribē defectꝰ
alioꝝū. vt in tempe viſitacōis in ꝑmptu ad accuſandū in
neniant quod ꝛtra eos ſcripſerūt. Ita deus oīm defecꝛ
tus noſtros ꝛtra nos reuocat. ac ſi ſingulos ꝓ ſe ſcrip

scripserat. Unde Johes dicit apti sunt libri & iudicati sunt mortui: ex his: que scripta erant in libris scdm opa eorum. Vel sic. ostendis potentiã tuã. i. iustitiã tuã otra impios qua dampnas eos. Et nõ est mirũ. & si stipulã sicam. i. aiaz peccatricez sine grã existentem psequeris. Nam scribis otra me amaritudines. i. me amaritudinẽ passu tũ puides. me. s. que sine malis sum nõ dimittes impunitũ: ãnto magis q̃ sceleribz inuoluit sine magno tormẽto nõ euadet. Verũtamen iustus in hac vita affligit: vt in futuro maiorem gliaz osequat. Et nõ solum hoc modo scribis otra me: sed qõ ḡuius mihi videt. Consumere me vis pcis adolescentie mee. Quia pcis meis etiam in adolestentia ppetratis me vis osumẽ. Di ea in q̃tuz in me est nolo emendare. Audeo nam dicere q̃ neminez osumis: quem de pcis vere ermis otritũ. Porro raro inuenit vere pnitens. quia q̃uis quisq̃ penitere incipiat: tamen nõ pseuerat. Nam temptatus in pcm iterũz labit & prioꝛem se statuit q̃ prius fuit. Hunc dꝰ vult osumere pcis adolescentie sue. quia nõ solum pcã p̃acta purgare nõ mitit: sed etiam iniquitatez addere delectat. Et sic dum se bene & se aute in desideriis suis gaudere estimat: subito cadat. neqz etiã adolestentia semp ponit p etate sed etiam p ipã pcti delectatione. Nulla em̃ etas hoĩs ita ludiflua est & lastiua sicut adolestentia vel iuuẽtus. & qñ homo temptatiom osentit velut esset adolestens siue freno pgredit nõ essans q̃tuz potest: donec cõcepta libido opleat. Et ideo sic possum us exponere istud Consumere me vis pcis adolestẽtie mee. i. lastiuie mee: qua mandata tua otempsi. & p libito ad prauam voluntatem explendã impudenter ambulaui. Cauete omes cõsumptionẽ que euenet in diuina examinacõe. latere nõ

poterius. apparere nō tollerabilis. multe sitis dirigen
do vitam vestrā. ⁊ timete ipm qui vult assumere vos pec
catis adolescentie vestre. Non erit momentū qđ nō re
tē a vobis in districto die qđ in illo egistis. Recte er
go dicit sapiens. Beatus qui semp est pauid⁹. qa mul
tos nūc male securos post hanc vitā pessim⁹ pauor arcā
dabit Dñs sequit. Posuisti in nervo pedē meū
et observasti omnis semitas meas et vesti
gia pedum meorū cōsiderasti. Posuisti in ner
uo. i. posi pmisisti in laqueo pedem meū quo fewt. quo
cūq; fewt. vel ad celum vel ad infernū. Amor em̄ nos
ter. pes noster est. qui fixus sit in celestibz gaudijs pfru
endis ad deum p fecto nos suscipit. ⁊ ad eternas polorū
māsiones nos pducit. Verū si amor cordis nostri in ter
rena delecta cōe ⁊ carnali mollicie inolui pmittit absq;
dubio p latam viam ad caliginem infernalis amaritudi
nis ⁊ ad carcerem captiuorū nos ducere nō desinit. quia
pondus mūdane cupiditatis cor decesum p̄mit. Unde rec
te hic dicit. Posuisti in nervo pedem meū. qa iam q⁹ do
lendū est. laque⁹ leuiathan vbiq; ponit. ⁊ vix vnus eua
dit qui ab eo nō capiat. Etem̄ hostis noster in istis tem
pribz se vndiq; susceptū iactitat. quia iam pene totū ce
lum terrarū suis ligat insidijs. Unde iam impletū est il
lud qđ alibi dicit. Absorbebit fluuium ⁊ nō mirabit ⁊
fiduciam habet q⁹ fluat iordanis in os eius. Et sunt ver
ba dei ad Job de leuiathan. Per fluuium ergo quersi
populares intelligunt. qui fluunt ⁊ refluunt in vicijs.
⁊ nusq̄ in deo vel p minimam horam quiescunt. Quos
absorbet diabolus ⁊ nō mirat. quia dum hos in fauc̄ibus
suis ab initio tenuit. mirū ⁊ magnū nō reputat. Si hoc
flumē seculariū impiorū ad stagnū inferni cū eo descen

dit. Per jordanem qui humilis descensus interpretat. ꝓlati ꝙ sacerdotes ꝙ religiosi signant. qui quanto magni sunt si deberent in omnibus humiliare suaz quoqz infirmitatem cognoscere. ꝙ descendere ad instructionē populi verbo ꝙ exemplo pascendo gregem xp̄i. Sed dum vnusquisqz ad temporalia bona possidenda humanumqz fauorem amplectendū immittitur. nimirū apud deum omnes reprobant. Sic siquidē diabolus fiduciam habet ꝙ fluxit jordanis in os eius. quia aū hij qui precipue in ecclesia dei pro deo esse deberent. secularibus negocijs se implicantes. non nisi corporalia gaudia capiunt. Sciant sine dubio quod in os sathane fluunt hij. dicant. Posuisti in nervo pedem meū. quia in laqueo quem abscondertunt inimici ꝓhensus est pes eorum. hzu omnes diligunt munera. omnes ad terrenam dignitatem aspirant a ppīa vsqz ad sacerdotem omnes faciunt dolum. omnes in laqueuz terrenoꝝ positi sunt ad vanam ꝙ fallibilem gloriam cōcurrunt. Et ne putent se leuiter transire siue status sui reddenda ratione statim subdit. **Et obseruabi omnes semitas.** Ac si aperte diceret ꝙ ad quemcūqz finem deuenero. ibi michi obuiare cogitas. quia omnes semitas ꝙ quas ambulo obseruas. Et si hic fideliter seruo dispensacōez q̄ tradita est michi ab ōmbz malis me eripis. Alioquin si male tortoribus me tradis. O quā felix est. qui potest dicere cū psalmista. Deduxit me frīr semitas iustitie xp̄i nomen suū. Nam ꝙ si ambulauero in medio vmbre mortis. nō timebo mala qm̄ tu mecū es Magna nimirū audacia amatoris xp̄i in medio vmbre mortis mala nō timuit. quia existente deo aū ipō iustitie semitam indefesse custodit. Vmbra mortis potest dici p̄sens vita. quia in hac oēs ꝙ similitudine mortis mori

mur: ⁊ tamen nulli nisi hijs qui ad infernuz eduñt vere moriunt. Ibi em̄ ad vitam nunq̄ resurgūt. Nos domiqz si iusti sumus. iterū reuiuiscem⁹ ⁊ ideo vmbra mortis hanc tempalez mortem vocam⁹. In qua si pfectus vir ambulat: mala nō formidat. Nam diuino solacio in cor de ip̄ius infuso. secure viuit ⁊ gaudens moriť. qui nō nisi in amore eterno letari conabat. Et merito quidz cū excellenti glia suscipiť ad sedes celicas: qui in terra positus pfecte ⁊tempsit diuicias mūdanas. Nam inter expulas diuitū dilecti dei eterne dilectionis delicias ꝓsimunt: ⁊ postposita carnali glia oblitaqz immūdicia. in sonoraz celi ætheram interius liquefiant. Igitur nō solum. Oculi mei semper dirigebant ad dominum. quia ipse euellet de laqueo pedes meos. Et respice in me et miserere mei. quia unicus et pauper sum ego. Vide humilitatem meam et laborem meum. et dimitte omnia peccata mea. Vide inimicos meos quia multiplicati sunt. et odio iniquo oderunt me. Custodi animam meam et eripe me. non confundar quoniam speraui in te. Innocentes et recti adhesserunt mihi. quia sustinui te. Libera israel deus ex omnibus tribulationibus suis. Et nunc ecce dominus deus meus. ecce ego et filii mei quos mihi dedisti. Ecce tu scis omnia opera mea. et cognoscis quia non feci aliquid malum in conspectu tuo. Tu autem scis quia non feci hoc propter gloriam meam. sed propter honorem nominis tui. Et ideo rogo te ut non auertas faciem tuam a me. sed ostende mihi semitas tuas. et doce me. Et dirige me in veritate tua. quia tu es deus meus. et in te speraui. Et ego dixi. Domine deus meus. ne auertas misericordiam tuam a me. Et misericordia tua et veritas tua semper suscepit me

expectabo. quia nondum puenio ad corpus glorificatū.
Qui adhuc q̄si putredo consumendus sum
Caro enī sicut putredo osumit. que exalans aiaz in tor
m vermibz dat vnde quidā recte dixit. homo putredo. ⁊ fi
lius hoīs vermis. O vermis. vt quid extolleris. O pu
tredo: q̄d frustra gliaris. Indecens enī est putredinē in
altū sublcuari. **Ergo quasi putredo consumen**
dus sum et quasi veltimentū quod cōme
ditur a tinea. Hanc oditionem oēs hoīes habent.
hec enī nō necesse est exponere. q̄ oēs iam in visu paren
tū didicere. Ossa viderūt moeticeū vsqz ad putredinem
osumpta. cognoscūt corpa parentū immo in michilū ipa
sunt redacta. Et tamen qđ stultissimū ⁊ dementissimuz
est: p iudicio aiarū se nō ꝑpant. ⁊ quasi hic semp viues
re poterūt. terrenis rebus anelant. Corpus igit ecēū ve
lint nolint vt putredo osumit. ⁊ sicut vestimentū vetus
a tinea vermibz omedit. Sed q miserabili? est: prana
aia demonijs deputat. Vel aliter ab illo loco. **Posuisti**
ti etī. ⁊ legat in nervo pedem meū sicut multi libri ha
bent ⁊ exponat in psona viri iusti sic. **Posuisti** i nervo
pedes meos. i. p meritū operis pedem meū. i. te largien
te caritati patientia onectit. i. p patientiaz caritas mag
na velocitate ad currendū xpō dilatat. Qui enī ardenti
us amat. amplius festinat. velocius currit. ⁊ cursus ⁊ felici
us puenit. Non retardat obstantis vie. qui ardenter
anelat ad patriā patrie. Et merito ꝓa observasti oēs
semitas meas dixit iustus p quas ad te gradior. quia nō
declinani ad dexterā superbiens propter psperitatē neqz ad sinis
traz dolens propter aduersa. Et bene dico observasti. ego
nec potui nec stini q mei funes extenderunt in laqueū.
et iuxta iter scandalum posuerūt michi vt caperent me.

Circũdederũt me canes multi & cõsilium malignantiũ latronũ obsedit me. Sed tu dñe deus meus assodisti me & manu peccatis. & obseruasti oẽs semitas meas qs a te habui ne auerterent. Iste semite sunt virtutes spũales. castitas videlicet humilitas. caritas. patientia. temperantia. fortitudo. iustitia. & hys similia. quibz ad deũ ꝓfici imur. eaq; ãi corpe pegrinamur. obseruat xps a latronibz. i. a malignis spiritibz qui obsident nos. ne illas a nobis p suam astuciã auferant. & in vijs viciorũ lubricis & lutosis demergãt. **Et vestigia pedũ meorũ consideralti.** Vt certe sez in ipis semitis meis. nõ quia a me sunt: sed qa tu michi eas dedisti ambulẽ. & vanitatibz mũdi ꝓsus nõ attendens. ad te feliciter puenire fugiter suspirez. Ecce q̃ magna est bonitas dei in nobis videlicet in ipis qs elegit. q̃ solicitus salutis nostre semitas obseruat. vestigia ꝓsequitur. inimicos calcat. & nos exaltat. Et q̃is castus sim corpe. mũdus corde. mitis mente. **Tamen quasi putredo cõsumendus sum** ad litteram sic aliq qui praui sunt. vel pt aliter intelligi. Sicut talis sum q̃lem tu approbas. & michilomin9 q̃si putredo ꝓsumẽd9 sum a detractoribz sez qui mutuũ sibi malum ponere in me: quasi putredinẽ ꝓsumere dum mihi q̃si libidinoso & iniusto nõ assentant detrogare: qd eis dicat peti9 peccatoz. q̃ putredo. qui putrescit in sordibz sceleruũ ad putredinẽ pgit infernorũ. **Et quasi vestimentũ quod cõmeditur a tinea.** Tinea est ois qui panos meos vsos & in archis abstonsos comedit & rodit. p qua inuidi nõ incõgrue possunt designari. qui vestimẽta. i. spũalia ornamenta iustorũ que abstonsa sunt & vana gloria & posita in archa ostentie firme rodunt & demoliri conant. Vt nõ lucrat lux eorũ cotam hoibz q̃ ipi de

trahendo ⁊ inuidendo extinguere student. Sed dum inuidi alios rodere ⁊ destruere capiũt: se ipos pfecto acerbissime pungunt. Quia vermes immortales q̃ meternũ rodunt in se assumũt. Vnde ⁊ in inferno positi dicunt. Qui nos comedũt nõ dormiũt. Quia eĩ inuidus p alie no bono igne neq̃ exuri nõ timuit: in igne extinguibili qui amarissimus est sine fine ardebit.

Quomo natus de muliere breui viuens tempore repletur multis miseriis.

Diffinit hec ỏba tripliceĩ dolorem. qui post pecĩ pmi parentis nostri ade toto humano generi ex virili semine descendenti introductus est. Homo natus de muliere Ecce dampnale pmordium qui eĩ in pecis ⁊ in iniquitatibz capitur: necesse est vt etiam in peccatis nascatur nisi aliquo speciali preuilegio in vtero matris sanctificetur ⁊ purificetur sicut beata virgo. Sed iam nemo renascitur: anteqũ nascatur. Et ideo in tenebris in hunc mundũ illud originale peccatũ imputat: donec abluatur baptismi sacramento. Breui viuens tempore. Ecce immensum piculum. In exilio eĩ sumus ⁊ nescimus quando reuemur hinc recedere. Incerti quoq; existimus ad qđ hospicium. ad bonum scz vel ad malum potestimus transmigrare. Repletur multis miseriis Ecce inuitabile supplicũ ex duobus pmissis: sequitur terciũ. Quia q̃ peccator ẽ ⁊ in exilio manet: mimicũ multa incõmoda expiri cogit. Et iustum est. in quẽ tuum sic est: q̃ penam paciat. Replet igit miseria miser homo. qa q̃ sponte paradisiacam amenitatem deseruit: digne ad terrenam miseriã inuite puenit. Destendit itaq; a gaudio ad luctum. a cantu ⁊ fletum. a delicijs ad horrorem. a diuicijs ad mendicitatem, ⁊ merito multis miserijs repletus est in

plongatione ꝛnolatus qui cogit gemere qui in ſedibus caligineꝰ cum ꝑtemꝫ ſit amare. Indictū eſt ergo ei q̄ pcatoꝛ venit. in pculo manet. & q̄ multis miſeꝛijs ꝛe plet. Vnde & apls ait. Vanitati ſubiecta eſt ōmis creatꝝ non nolens. Velit nolit homo vanitati ſubiacet: dum in mundo moꝛat. Etiam ſanctus homo donec a ſe carnis pondus abiciat. & ad ꝑtemplandā veritatē in celum vadat. **Homo natus de muliere.** nichil ſoꝛdidius **Breui viuens tempoꝛe.** nichil ſceleſtius. **Repletur multis miſeriis.** nichil doloꝛoſius. Fragilis homo de molli matꝛia naſcit. & in hoc videtuꝛ q̄ nullet nō degeneat. Nam qualis eſt qui paꝛtuꝛit. talis eſt qui geneꝛat. Dolens mateꝛ: dolentem filiuꝫ gignit. & huma ne ꝯditionis miſeriā: miciuꝫ hoies exꝑimit. Sed pculo ſa pgꝛeſſio exilij impoꝛtunitatē oſtendit. Viuit em̄ bꝛe ui tempe. quia vt ait Salomon. Hoc iudiciū ōni carni ſiꝫ vt bꝛeuiteꝛ viuat & cito moꝛiat. Siue em̄ decem ſi ue centū. ſiue mille annis quis vixeꝛit: nō eſt in inferno ex cuſatio vite. Heu in mūdo bꝛeui viuens tempe. in in ferno moꝛit ſine fine. Oñ ſcribit. De vobis viri impij qui deꝛeliquiſtis legeꝫ dñi. & ſi nati fuciſtis: in maledic cōe naſcemini. Et ſi moꝛtui eiſtis: in maledictione eiit ꝑs veſtꝝ. De iniquo: ſiue naſcit ſiue moꝛit. maledictio mi ſubiungit. Putant quidā hoies q̄ ſi viuē poſſent cen tū annos in voluptatibꝫ & deſideꝛijs ſuis. q̄ eſſet eis ſuf ficiens felicitas. Sed ſi ꝑſiderent miſeri quia in inferno nulla eſt redemptio: ſi centū mille ānis vixeꝛint: ad eteꝛ nos annos in quibꝫ cruciabunt. quid erit. **Repletur namq; multis miſeriis.** Miſeria coꝛpis. miſeria mentis. miſeria ante ceꝛtū. miſeria in ceꝛtu. miſeria poſt ceꝛtū. miſeria in vigilia. miſeria in ſompno. miſeria in vi

ta.miseria in morte.miseria post mortem.& hec grauior est:& maxima memoria.Ergo verū est q̄.Natus de mulere breui viuens tempore repletur multis miseriis.multe sunt miserie quibz repleatur miser homo.Et nō habet miseriam nisi ꝓpter peccatū. Quot sunt peccata totius vite:tot miseriarum habebit tormenta.Sed vita in quibus labitur innumerabilia sunt:ergo miserie quibz replebit innumerabiles erunt. huic accidat ꝓpha dicens.In miseriis non subsistent. Quare nō dixit Job replet miseria sed multis miseriis: quia miseri dampnati transeunt ab aquis niuiū ad ca lorem nimiū.hñt em̄ miseriā mortis.miseriam vite.miseriam ignis.miseriam aque.miseriam nuditatis.miseriam vestis.miseriam caliditatis.miseriam frigoris.miseriam sitis.miseriam famis.miseriam putredinis.miseriam fetoris.ita q̄ nō solum multis:sed ōmibz pcis miseriis replent.Quare miserū data est lux & vita hijs qui in amaritudine sunt preat mḡt dies in qua natus sum.& nox in qua dictum est ceptus est homo.obtenebrent stelle eius noctis caligine.expectet lucē & nō veniat nec ortus surgentis aurore.quia non coclusit ostia ventris qui me portauit nec abstulit mala ab oculis meis.Heu q̄ miser homo:qui pdidit oīa pomo.Labimur & cadim9:presto peccamini sumus.Vermibz dum morimur:caro.spiritus igni donat.Cogita O homo q̄ vilis & immūdus & miserabilis sis.intrans de vtero mulieris in hunc mundū.prosa qđ flens dugens & dolens. paup & nudus.hoc exilium impijs inhabitare.Et ne putes si postea adquesieris falsas diuitias.q̄ diu viues in illis.Attendite qđ subdit.Breui viuens tempore Ac ne adhuc deapiatis estimans hoc paruū & hic mora

ā ꝓmittentis. tibi ad ſola ꝑſpa exhibitū eſſe. ſtatim anec
tit. **Repletur multis miſeriis.** Ex hȳs liquet
quia ſi modicū habet qđ mulcet: habet etiaz multū de mi
ſeria de quo dolet. verū ꝙ dum ſe ꝛ ſpati letat: repleł mi
ſeria. Expulis ſe ſaciat. delicijs ſe mācipat. diuicias ogre
gate nō ceſſat. ꝙ tamen nō caret miſeria: ſed repleł ipſa.
Dum em̄ cibus vel potus ſuꝑflue ſumitur: hoc qđ nimis
eſt ad cōtrumpendū naturam vertitur. Et ideꝙ ad ſub-
ſtanciam carnis ſuſtendandam hauritur. Si vero dimi
nutū eſt hoc: minus nature ſufficiens acꝛipit. caro ꝑfecto
debilitata ad deficiendū non ſubſiſtenduz vadit. Demqz
inhiat diuitez fieri ꝙ in rebus mundi gloziari. ꝙ nimirū
ibi eſt miſeria. quia ꝙ ſi multa ꝛapiunt: multa adquiſie
rit. adhuc in ꝛapiditate anxius erit. Nam ꝙ ſi pcuniā
nō implebitur: abſqz dubio miſeria repletur. Ubi ergo
diuicie deſiciunt: miſerie ſupplebunt. Non dixi ꝙ nō des
ſerunt ꝛmedi bone eſte mundi. Sed volo vt temperate
nec ad voluptatem ꝛmedant. Nonne em̄ ſunt ꝛtinenci
bres nobis beſtie que fenuz ꝛmedunt ꝙ herbas. ꝙ nos
optima cibaria deguſtamus: Neqz vero meliores ſunt
ꝛpidi ꝙ auari. qui vilcs eſtas ſibi emunt quas ꝛmedūt
vt bomo temꝓralibz parcant. Ille namqz de abſtinen
cia ſua ꝑnam meruit qui ꝑ parcitate ſeu tenacitate abs
ſtinere curauit. Quantū aūt quis res mundi ꝓſſidens
de cibo ꝙ potu quando ieiunet abſtinet: tantū ſi meritoꝛi
um ſit ieiunium. pauꝑribz dari debet. Alioquin nō aīe
ſed carni ieiunare ꝛuincitur. quia qđ altera die a ſe deti
nuit: altera ventri ꝓꝓrio ꝓrebet. Porro ipe diuicie ma
le vtentibus eis miſerie ſunt. Et miſeriā: nō diuitem ſa
ciunt. Ergo ꝓcatoꝛ quanto plus habundat diuicijs: ꝛ
tanto plenioꝛ eſt miſerijs. Quippe ꝙ homo natus de

mulierē sed benedicta & gloriosa sup oēs mulieres breui
viuens tempe in hoc scz exilio sēm carnē replebat mul
tis miseriis. pene nō culpe. sponte em̄ famem. sitim & fri
gus ptulit. Demum & amarissimaz mortem tollerauit.
Nos ergo miseriis culpe & pene astringimur & nolum9
volumus doloi multiplicā subiugamur. Inde etem̄ in
multis miseriis sum9. Unde otra deū nostrū imḡti pec
cam9. Quāobrez nō deberet homo confidere i diuicijs nec
spare in thesauris. nescit em̄ homo vt ait sapiens finem
suuz. Sed sicut pisces capiunt hamo & aues laqueo: sic
capiunt hoies in tempe malo. Unde & ogitue subiunxit
Postq̄ se scripserit hoiez miseriis repletū dicens. Qui
quasi flos egreditur et cōteritur et fugit
velud vmbra et nunq̄z in eodem statu per
manet. Flos speciosus est estate: & postea statim mar
cessit. Et qui p̄mo erat amabilis & oportabilis in oc
intuentium: subito deuenit in puluerem & euertit in ni
chilum. Sic homo floret in iuuenibz annis. & transac
to lasciuie tempe: cū iam senescere incepit velud flos
egredies in mortem cadit. ac a gloria p̄sentis vite mar
cessens p morbuz mortalem obrut. qui paulo antea for
tis formosus & florens videbatur. Hinc Ysaias aperte
dixit. Omnis caro fenuz. & ōis gloria eius quasi flos
feni. Flos fem cito transit & tota humana glia: p mor
tem recedit. Unde psalmista. Per cussus sum vt fenuz &
aruit cor meū. quia oblitus sum comedere panem meū.
Qui crudelis vt leo vixerat: iam vt fenū p falcem mor
tis p̄cutit. & cor eius sine gracia dei exsiccat. Et merito
qui panē verbū dei audiendo & faciendo comedere noluit:
fame & siti interfect9 gemit. Egit homo quasi flos egredit.
dum p̄ p̄spa & blandimenta mundi letat. & vt flos cōtū

tur. quia qui laudabatur dum diues extitit triam aduersitate intrante vel pauptate supueniente in otemptū vadit. In mundū miser venit. A mūdo miser & pauper exit Quomodo ergo audet appetere se diuitez fieri: Unde se cognoscit sicut & nō rectum & vanū dampnari & eteri. Intelligat homo quia nō deberet terrena aperre: nec carnalia gaudia desiderare. **Fugit eñ velud vmbra.** Sed a quo fugit & ad quez fugit & cur fugit. Si malus sit: fugit ab hijs que amat. & cū quibz semp vellet esse si potuit. sic ab vxore & filijs a possessionibz suis. Et hijs ommibz merito carebit que supflue dilexit. Et q̄uis fugiat: tamen nō inuenet refugiuz. quia qui xp̄i adiutoriū in hac vita nō meruit: post mortez pfecto nō ad celū sed ad barathrū fugiēs venit. Ex hijs patet q̄ ideo fugit ḥa diutius hic pfistere nō simt: vt amplius m̄ hijs que male amauit non delectet. Fugit ergo velud vmbra. Umbra que ex corpore lucido & opaco causatur. ab ortu solis vsqz ad occasum semp est transiens & fugiens. sic homo qui velud vmbra apparens & vere nō resistit quia ḥo euanet ab inicio ortus sui vsqz ad finez vite sue semp fugit. & est in recedendo a p̄sentibz ad futura. Quanto enī puer ad statū hois crescit: tanto ppius ad nō hois statū venit. vnde verissimū est qđ subdit. **Et nunq̄z in eodem statu permanet.** Pensate fratres mei ordinationes vestre fragilitatis. & nolite pollicari vobis vitaz longam. Vigilate in preceptis dei & parati estote in omni tempore: quia nescitis diem neq̄z horam qua dominus noster venturus sit. **Et dignum ducis super huiusce modi aperire oculos tuos et adducere eum tecum in iudicium etc.** Merito hec verba ad comitationem hominum sequuntur. qui nisi

sint miseri. instabiles. inanes. Velut vmbra transeuntes
in sup & mendaces. rapaces. superbi. malitiosi. multis ni
seriis culpe & prene repleti: tamen autenticant se iustos.
& renuere impunitos. & plurimis premittit se coram iudi
ce audacter responsuros frustra extollentes semetipos.
& nō attendentes illud qđ scribit. Si voluerit contendere
cū deo: nō poterit respondere ei vnū p mille. Ac si aperte dice
ret. Deus homini mille būficia contulit: vbi homo nec vnū
bonū opus facit. Igit̄ O dñe deus qui sedes sup tronū
& iudicas iustitiaz. Dignum duces sup huiusmodi sez
transgressiombz aperire oculos tuos. i. ostendere q̄ oculi
tui vident equitatem. quia ab illis clausi sunt qui nō vi
dent nec intelligūt q̄ iustus es. & q̄ vltiscens in impios
& peccatibz. Et ideo aperis oculos tuos. qz q̄uis absconsi
dis iudicia tua ab eis dum in lubricū premittis eos cadere
extracti tamen a corruptibili carne plane videbūt te cō
tra illos oculos tuos reuelare & adducere eum tecū in
iudiciū horiez videlicet q̄ se ipm iustificare noluerit. quē
os ppium condempnabit. Adducis vtiqz eum tecū in iudi
ciuz. vt cū tecū iudicatus fuerit exeat condempnatus. & cō
fundat aperte tanto inferius p iniustitiā dejectus: q̄tuz in
iudiciū tecū est adductus. Et fiat tibi in iudicio omno
dissimilis: qui se tibi similem p falsam iustitiā suspica-
bat. Quis enī est homo vt immaculatus sit & iustus ap
pareat qui natus de muliere. Et si aliqui iusti sint in cō
gatione reprobōrū: in cōpatione dei: vere illi nō sunt iusti
Et ideo. **Quis potest facere mūdum de im-
mundo conceptū semine: Nonne tu qui so-
lus es.** Tu solus deus es. qui potes purgare immūdū:
& ipm facere mundū qđ est conceptū femine vitiis. & natū
in peccō originali. Tu es solus homo. nullus est tibi simi

lis. nec audet quisq; te ad huc in iudicio: qui eo de spu sancto conceptus. & natus no oi modo q nos omes nasci mur. Sed vtero virginali clauso tamq; sponsus de thalamo prosiisti. Et ideo rogamus te soluz magnu qui tam magna tem solus agere pcre. qua nemo alius potest Vt nos purges a pccis ortractis & remissis. & facias mundu de immundo antequ pgat de hoc mundo in quo ipm modicu manere oportet. quoniam breues dies hois sunt. Breues dies sunt: quia cito transeunt & nunq; reuertunt ad semitam p quam no reuertar & ambulo. Immo vt pus dictu est nichil sunt. & ad nichil deuenient. tamq; aqua decurrens. Miror multu. q hoies no cognoscut quia dies sui breues sunt. Verum videt q omes insani sunt. aut in freneti ligant. Nam ita lasciui sunt. superbi. auidi. & presenti glie manupati quasi longi essent anni eoru & multi sup terram. Immo ita se aure in hijs vanitatibz gaudent. Ac si in hijs semp se viuere scirent. Et ex hoc costat qa ingiter vitam pnem appetut. & mortem abhorrescut. Qui namq; fiducia no habet futuri gaudij: nichil nouit querere nisi solacia mundi. Vnde & merito peccatrix alia in membz inimicotu dolens dicit. q amore turpis delectacois decepta. i ipa venenosa mollicie vsq; ad mortem se occupauit. Ergo q male vixerit in breuibz diebz hois: longos annos habebit infernalis punitionis. qa no est putandu ab aliquo sapiente q hic aliquis multos annos habeat. Nam sequit. **Numerus mensium tuus apud te est.** Tu em scis quot mensibz hic homo morabit. ac tus dies tam breues efficiunt. Breues quide & pauci. Immo q durius est mali dies nostri sunt doloribz plen: erumpnis vndiq; obsiti. Et ideo tom visi eos semp fimpe aspiut, quia in die eternitatis glorifi

re ymanere ꝓfidunt. Vnde psalmista. hunc diem desidera uit dicens. Misericordia tua subsequet me. vt in habi tem in domo tua in longitudine dierū. Longitudo dierū est illa vna dies eterna. q̄ in ꝓpatione dierū pūctuꝫ sic vocat. que noctem nec solis occasum. nec obscuratione nunq̄ videbit. Quia ciuitas illa in qua inhabitabunt sancti. claritate dei q̄ indefesse resplendet illuminat. ꝫ lu cerna eius Agnus est xp̄s. Quippe qui abstergit oēm lactimā a vocalis iustorū. Et deduet eos ad pastua vi te eterne q̄ in lumine eius lumen videbūt inextinguibi le. resplendentes eternalit in sedibz eorū annoꝝ delecta biliū. de q̄bz scriptū est. Mīn mille anni añ oculos tuos tamq̄ dies hesterna que preteriit. Etem benedicens toto ne anni tpis mignitatis tue ꝫ campi tui replebunt vbertaꝫ te gaudioꝝ. sicz angelorū ꝫ hoīm laudem tuam sine fine canencium. Qua ppt psusa. in deuota mente: spūale suspi rat ad exitū p̄sentis miserie. vt cū sanctis subsistat elige tis: qui in visione vultus tui donant iubilare: Atqz vt cū hīs ꝓsortium capiant qui iam exuti a corporibus cū beatis spiritibz ciungi meruerunt. Et ne nimis longa videatur presens peregrinatio ꝫ ne duro labore deficiat in via: consoletur interim in spe beata. expectet patienter fi nem transitorie tribulationis. Nam. **Constituisti terminos eius qui ꝑterire non poterunt.** Vnusquisqz termin̄ a deo vite sue habet ꝓstitutum: ad quē nullus hoīm quicq̄ potest adicere nec in aliquo ꝑte rire. Vnde ꝫ in cūi etate moriē genus humanū. ꝫ hoc de us innotescit homini vt excusationez nō habeat. cū dum iuuenes sit: ad mortem se parare recusat. Videm⁹ infan tes. pueros. adolescentes. iuuenes. senes. decrepitos. Demqz ciuilib⁹qz ordinib⁹. ciuilib⁹qz statib⁹. ordinis. ꝫ

etatis moriemur. Et tamen nos sanui & insensati mortem nō timem9. Vere obscuratū est insipiens cor nostrū & euanescim9 in cogitacōibz nostris. Ve nobis miseris. ot tenebrati sunt oculi nostri & nō videmus mala. quibz festinam9. sponte labimur. sponte hoc agim9 quo dampnamur. Et tatut9 est terminus noster vltra quē hic viuere nō possum9. Et si induas etiam p momēti spacium prefinim9: illas nō obtinem9. Sed quales tunc in illo transitu fuerim9: tales paldubio iudicabimur. siue bni: siue mali. Secōm Anselmū. Vbi te inuenio: ibi te iudicabo. Et videt iam q pene oēs dampnant: qui in iuuentute moriunt. Nam cōiter oīs istius temporis ꝛ tenes lasciui sunt superbi. gulosi. luxuriosi. raptores. fures. paupm spoliatores. demq oīm turpiū verboꝝ & actuū sectatores. Et in istis & hijs similibz nequicijs innumeri ad hac lute rapiunt. Vt alij habeant signū qui supuenīt: q nisi penitant eandē viam pgūt. De quibz vero q vsq ad senectutem in suis prauis desideriis deducunt. nescio dicere si aliqs ipoꝝ saluet. Difficile est qs q̄sq in extremis hoc p̄quirat: qd p totam vitam suam optinere nō valebat. Stare em puersa callidias finem meretur felicem. quia similatores & callidi puocant iram dei. Dies ergo in oī etate metimur: aut nō in oī etate ad mortem nō ꝓparamur. Nos quippe terminū nescim9. finem nostrū penitus ignorauimus. Et ideo magis timere debemus. quia magnū piculū nobis imimet. ne qñ malo sine rapiamur. Qui aūt in celo sunt: securi sunt. scientes q terminū glorie nō videbūt. Ipsis etiam qui in inferno ponunt: nullus terminus ostituit. Nam dampnati cog nostūt in ipa exustione q cruciabunt sine fine. Vere ꝛo qui ad purgatoriū iudicant in medio sunt inter infernū

et celum quia ꝑꝑ torqueant in flamma. habent tamen terminū ꝓstitutū qñ liberabunt a pena. Unde ℊ scientia tres sunt de glia celi: q̄ hoies in hoc mundo. Sciunt enī post illam punitionē se ꝑducendos ad padisum. Nos vero etiam q̄is in tribulacōibz hic viuim9: adhuc nescim9 si post pactum hoc exilium ad regnū ꝑueniem9. Et cū huiusmodi sit homo in carne manens. vel in purgatorio existens q̄tuz ad aiaz ꝙ vterqz sit dign9 flagello. ℊ quia terminos eius ꝓstituisti interim donec finiantur

Recede paululū ab eo vt ꝓscat donec optata veniat. In q̄tum punis paululū recede. sed ꝓsolando dignetis adesse. Iste est similis petro ꝙ dixit. Recede dñe. vt a me exias. nam scio de te ꝙ tu qui es iustus deus hoiez iustū ℊ pcōtez si attendis flagellas. Vel forsitan sic dixerat petrus. Exi a me quia peccator ego sum dñe. quia reputauit se indignū tangi ab illo. ꝙ quē videbat tam mirabile signū fuisse factū. Et est signū ꝙ ppli debent sanctos viros reuereri ℊ honorare ℊ semp cauere ne offendant eos. aut dicto. aut facto. quia ℊ si illi sunt mites ℊ patientes. iniurias vel irrisiones non retolentes. sine dubio de9 nō obliuiscit. qm̄ vult vindicare sanctos suos vt dicit. Innotescat ergaz oculis nostris vlcio sanguinis seruorū tuorū. Et intellige quid dicit. Recede de paululū ab eo. i. mitis esto in puniendo eum: ita nulla aia in purgatorio existens a pena pfecte liberet: antēq̄ totū debitū soluat. Ideo hoc dicit. Recede ℊ. quia nō est pena nisi a deo ℊ iussu dei. Nam subdit vt quiescat. vt in spe. scz future glie quiescam9 a carnali ℊ terrena cupidine. dum deus reddit. i. nos facere facit ꝓscientia meorum donec optata veniat. hoc videlicet ꝙ psalmista desiderans dicens, Quam pcij a dño hanc requiē vt inhabis

tem in domo dñi omnibz diebz vite mee. Paululum. ergo a nobis quos castigat in hoc mundo & ab hijs q̄ sunt in purgatorio deus recredit qñ & hic & ibi minus punit & hoc est q̄ sequit vt quiescat. i. ad oprationez maioris cruciatus donec optata veniat. i. donec puemamus ad celestem gloriam. quam optamus. vbi est pfecta quies. summa securitas. indefessa felicitas. Et interim vtiqz. Sicut dies mercenarij dies eius. Mercenarius est qui p labore suo mercedem expectat. Ergo dies hominis sint dies mercenarij. quia scdm apm. Unusq; quisqz accipiet mercedem scdm suum laborem Sic quisq; vtiqz velud mercenarius a dño mercedem p̄cipit qui in vinea dñi ostanter & fideliter laborauit. Inde est q̄ in euangelio dicit. Voca operarios & redde illis mercedem. Vel ppe vocant mercenarij illi qui sunt in purgatorio. qa iniuste sustinent penam. & tñ expectant celestem mansionem. Vel alij in hac vita. qui nō amore: sed timore dei deseruiūt. Nam timore penaz habet. Caritas vero foras mittit timorem. Vel dicit. Mercenarius platus vel sacerdos qui curam animaruz suscipiūt. Non quia cupiūt regere & custodire ecclaz dei in iustitia & sanctitate: sed qa volunt diuites fieri. & altitudine mūdana pre alijs honorati. Et ideo inciduntin laqueū & intemptacōez diaboli Similiter hij qui sacros ordines ea intentione susciperunt. vt in temporalibz bonis exaltent. inter malos mercenarios computant. Sic patet quomodo sint dies mercenarij dies hominis. Initium istius diei est exordiū humane vite. Finis vero diei est nox mortis. exeat ergo homo ad opus suū a mane vsqz ad vesperaz. & postea accipiat plenā mercedē. sed nō est totaliter ita inter seruos dei & mercenarios temporalium dñoruz. Nam mūdus rectū

huit mercenarijs suis ꝑ diuturnitate temporis vt q̄ diu
ei⁹ laborauerit. ꝑ si min⁹ tñ plus acq̄rat. Deꝰ do mer
cenarijs suis maiorez reddit gliaz q̄ ostanticres fuerūt
i vero amore ꝑ paraticres in salubri labore q̄is in hac
vita pauciores habuerūt dies. vel etiam si in iuuentute
defecerint alijs extide vsq; ad senectutem laborantibz.
Quia apd deū nō tam valet abstinentia ābarij: siant de
fectio pcī. Nec ieiunū panis ꝑ aque: fiant imensuz defi
derijs caritatis etne. **Quis michi hoc tribuat vt
in īferno protegas me et abscōdas me do
nec pertrāseat furor tuus et cōstituas mi
chi tēpus i quo recorderis mei.** O infelix cal
pa ꝑ ditus lapsus pmi pentis nri. q̄t ꝑ q̄ntos deiect in
exiliū. q̄ miserabr filijs suis intulit dolorē. Heu q̄ ab
iectū ꝑ humiliatū erat humanū gen⁹. qd postea i infer
no se putabat ptegi ab ira dei: qd pus in delicijs paradi
sis potuerat epulari. Mestruit sinere se bene esse. ꝑ ideo
inflictū est ei magnā miseriam petere. vt maiorem vale
ret euitare. Ait ergo. **Quis mihi hoc tribuat vt
in inferno protegas me.** Hec est vox antiq̄rum
patrū expectantiū aduentū xp̄i filij dei ad redimendū na
turaz humanā. qui magis cupiebāt ptegi ꝑ abscondi in in
ferno. i. in suppicio pte inferni. s. in limbo vbi erant pene
tenebrarū: sed nō igniū. q̄ videre deū iratū ꝑ iudicantez.
q̄a tūc forsitan dampnassz eos ad ignē eternū. quēadmo
dū fecit cū oibz reprobis q̄ coram illo p̄sentabant. Electos
vo suos ptexit ꝑ abscondit i inferno donec ptrāsiret fu
ror ei⁹. quez habuit erga gen⁹ humanū pro pmo pecō
ꝑ constituerat temp⁹ illud. scz de q̄ apls ait. Cuz venerit
plenitudo temporis: misit deꝰ filiū suū natū de muliere in
q̄ reparet illorū discendendo ad inferna pacta passione

et eduxando illos de tenebris. ponendo in luce eterne cla
ritatis. Bene ergo et salubriter optauit dicens. Quis
michi hoc tribuat. q.d. nō oīs possunt tribuere vt
in inferno xpc̄ar et abscondar. Sed tu solus qui edu
cis ad inferos et reducis. hoc michi tribuas vt ptransita
ira tua: digneris me inuisere: et ab inferno in q̄ me ab
scondisti liberare. Neq; vero hoc ꝓfessisti oīb; sed mihi
et oīb; seruis tuis qui fidem veā habuerūt. et illam bo
nis opib; impleuerūt. q̄s abmicio p̄destinasti ad vitam
eternā et abstōdisti intriz in loco secreto a rabie demō
niorū donec ptranseat furor tuus. i. placaret ira tua. et
sententia mortis q̄ adam ꝓcando meruit. et in nos oēs
transfudit: sedaret. vel deleret filij tui incarnacōe q̄ iam
ex q̄ nataz nrāz assumpsit factus est nobis valde miseri
cors. cognoscens quia multe sunt miserie et tribulacōes
nostre. Nam et ipe experimento didicit. quia p nrā salute
penam sup oīs tollerauit. Sed ecce nos a ventre ma
tris nostre ꝛaipiscentiā fomitem pcī languoꝛē nate no
stri nobiscū portamus quem ipe xp̄s nunq̄ habuit. Et
idco miserorū miserens et infirmis ꝓpatiens. nos exau
di s filij eue ad te clamam9 esto nobis ꝓpicius. quia nisi
tu p grām tuā in nobis maneas. nec malo resistere nec
bona quicq̄ agere valeamus. Proni in malū sum9. et
quia te fontem vite sponte pdidim9: merito indictū est
nobis vt nec guttaz gracie q̄ terne fecerim9 nisi te donan
te habem9. Immo q̄ durū est. ꝯa te deserim9: a pcō
cessare nō valem9. Hoc enī ago qđ nolo. ꝯa qui sponte
bonū deseru: nolo. volo. malum agere inflictū est mihi.
Non solum ergo ꝓcando bonū pdidi: sed etiaz ꝛcinere
nō posse nō ꝓcare merui. donec veniat tempus in q̄ re
cordaris mei. Temp9 vtiq; qđ erit finis temporis. in q̄ te

resuscitantur iacentes in puluere. Hoc corruptibile: indu
et incorruptionez. g mortale hoc immortalitatez. qñ fulge
bunt iusti sicut sol in regno patris eorū. g amoris eterni
ni amicitias naturā absorbuerit vsquequaq; tenebras p
henni luce inuadentes: tunc requiescam qđ pdidi. hñs poten
tiam nō precandi. immo qui plus potuit precare. Sed o
nō poterit precare. Vel aliter exponant hec vba de hijs:
videlicet q̄ sunt mediocriter boni. q̄ purgatoriū podiū pe
tūt: q̄ dampnationez. Nam pfecti viri cuolāt cito ad celū
quibz placatus est deus. g nō indigent in inferno purgi.
quia ipe deus abscondit eos in abscondito faciei sue a cō
turbatione. Dampnati vero reputi quis in inferno absco
dant: tamen hunc nō cōsiderauerūt nec cōstituit eis deus
tempus in quo recordet eorū. quia nunq̄ inde liberabun
tur. nisi forte aliqui vellent arguere qđ recordabit ipo
rum. qñ iterū ad corpa redibunt vt acerbius puniant.
Sed hoc nō aiunt. Sed maxime abhorrent. Loquamur ergo in psona illorū qui impfecti sunt ab hac luce
rapti. g ad purgatoriū descēdūt. Nam g videt hec lectio
legi p ipios g nō p alijs qñ in exequijs mortuorū legit.
Mortuus igit cognoscens se impfectū celestiq; habita
tione adhuc indignū. tempali podio pene subiici: q̄ eternū
cremari. desiderius petit dicens. Quis michi hoc tri
buat. Et quid sibi vult tribui: statim anectit vt in in
ferno. i. in humiliatione purgatoria ptegas me. scz a iudi
cijs demonorū ne de me qui nō dum ad plenū purga
tus suz faciant velle suū. Et abscondas me ibi videlicet
nō ad inferni ppe dictū me iudicans. donec pterāsiat fu
ror tuus. i. q̄squ mūdatus fuero ab oni macula. Vto q̄
furor ire tue sup me venit. g clarus fiam g habilis ad vi
dendū lucem eternā. qa tūc transit offensa tua. Et cor

stitias michi. sz tempus illud in quo absoluetis me ab ōni noxa aulpe ꝙ pene ꝙ retributis mei: educ̄ndo a tenebris ad lucem. ab infimis ad soliuz. a purgatorio ad paradisuz. Et intelligite frēs ꝙ magna est mia dei qñ hoicz iubet ad purgatoriū relaxādo quā meruit eternā pe nā vsqz in transitoriā. Quauis em̄ guioz sit ōni pena q̄ ab humana mente possit excogitari: tamen suem habet. qa nō diuā: nisi vsqz ad iudiciū durabit. Infern⁹ aūt post iudiciū miseros acri⁹ exuret. Claudent namqz dāp nati reprobi in carcere caligoso ꝙ simul cū corpe ꝙ aīa mittent in stagnum ardentis ignis ꝙ sulphuris. ꝙ sic in flammis inextinguibiliubs ineternuz laborabūt: qui in hac breui vita p celesti glia laborare renuerūt. Attenda mus igit ꝙtr pene parant pcōribz. q̄ dim tormenta de bent intuistis ꝙ p breui ꝙ misera delectatione: non pdas mus vitam sine fine. ꝙ annos eternitatis nō cōsumam⁹ in paucis diebus istius tempis. Pensemus q̄ta ioaun ditas. claritas. ꝙ sanitas sit iam sanctis in celo regnanti bus. ꝙ exaudiamus oēma nobis torpōt. ꝙ abiciamus oēm mundanā solicitudinē attangentes nosmetipos ad spūalem ꝙ salubrem laborem. Orando meditando. ꝙ p̄ pue sacri lectioni imūbendo. in hijs q̄z iugiter p manen do. p hec namqz exaudiā oia pcā nostra dimittēt. ꝙ is mis diuini amoris in mentibz nostris sucendet. Quia ꝙ si mortui fuerimus p culpam: nequaq̄ desper⁹. Sed poāus a ptagijs surgere cōnemur p pmaz. ꝙ viuificabit nos deus noster p suam gratiam. Vnde ꝙ subiungitur.

Putas ne mortuus homo rursum viuat: Cunctis diebus nūc militia expecto donec veniat immutatio mea. Loquit ad deum vir iustus. sed p penitentiam iustificatus, nō in innocentia a

ꝓnápio ꝯstoditus. Putas ne: ac si diꝛet mortificatus
fui ꝙ stelerā. ad nichiluz deductus ꝙ delictꝫ. ⁊ quasi qua
triduanus lazarus in ꝓfuiere fœtidum defossus. tamen
te inspirante ſpreui iam me a sepulcro fœtentis extractū
ſenão me viuificatum. ⁊ scio me a lubrica via ⁊ lata de
ductum. ⁊ in semita mandatorū tuorum directum. Pu
tas ne ergo mortuus homo rursum viuat. Nam ⁊ ego
mortuus fui ⁊ ecce sum viuens. auertisti oculos meos
ne viderent vanitatem: in via tua viuificasti me. Et ego
laudo. magnifico. predico benignitatem tuam ⁊ multitu
dinē miseriꝛdie tue. tu enī es pater pauperū. magister
miserorum. protector pupillorum. iudex viduarum. ad
iutor orphanorū. defensor desperatorum. emptor pecca
torum. infirma mundi elegisti vt fortia queq; confundas.
Tu diuites depauperas. ⁊ pauperem ditas. lapsus subleuas.
oc̄isus resuscitas. ⁊ puto ꝙ mortuꝰ homo rursus viuat
Tu aūt dñe miserere mei ⁊ resuscita me ⁊ retribuā eis
Vt in hoc cognoscam ꝙa voluisti me: qm̄ si nō gaudeat
inimicus meus sup me. Vel sunt ꝟba dei ad peccatꝛez ⁊ re
censeat litteram precedens. quasi diꝛet deus tu quesisti:
Quis tibi hoc tribuerit vt in inferno ꝓtegam te ⁊ ab
scondā te. **Sed putas ne quod mortuus homo
rursum viuat.** nō putas me tantū potentie ꝙ mor
tuū hoīez in pecis posſem viuificare. Sāto ꝙ a te nunc̄
ptransibit furor meus si in hac vita ꝙ grām meā nō fue
ris viuificatus. Accinge ergo sicut vir lumbos tuos ⁊
memento vnde exciderīs ⁊ age pn̄iam. puta ꝙ mortuus
homo rursum viuere potest. ⁊ de ōmibus scientibꝫ suis
veniam impetrare. Certe nō est tanta pena aliqua in in
ferno q̄ta est in vltima discutione deum amittere ⁊ ip
sum iratū videre. Ideo fortitan ꝓfit peccatꝛ in inferno

ptolegi ⁊ abstondi a vultu ire dei. vt nō videat xp̄m iu-
dicantem cuius ptempsit p̄ceptus. Quia q̄q̄ grauior ⁊
acerbior sit infernalis cruciatus q̄ aliqua creatura possit
scribere vel cogitare: sine dubio amarius punget dolor
quem habet dampnatus. dum xp̄m intuetur se repro-
bantem ⁊ dampnantem a sua fruitione eternaliter ⁊ ir
remediabiliter sequestrantem: ac amabiles oculos ⁊ tūꝫ
quillos non ferentes se in eum prospicere. Dicet vtiq;
maledictus miser. auertisti faciem tuam a me ⁊ factus
sum conturbatus. Igitur dum viuimus: xp̄istuꝫ ama
re satagamus. Quia nimirum sc̄e ab hac luce morie-
mur. si oīes iniquitates respuendo veram caritatem tene
re gliamur. Et inde erit q̄ in tremendo examine faciem
xp̄i in iubilo videbimꝰ. ⁊ pacto iudicio inter angelorū
ordines eternā requiē capiemus. Et hinc obsidere possu-
mꝰ. ḡa mortuꝰ homo rursum viuat in generali videlicet
resurrectione: qñ nō solum boni vero ad maiorem gliaꝫ
vt plene ⁊ pfecte sanctorū desideriū impleat. Mali vero
ad maiorē pnā vt qui simul in corpe ⁊ aīa p̄cauerat:
simul in vtroq; puniat. Et hec est causa q̄ mali hoies q̄
nesciunt letari nisi in terrenis rebus nunq̄ vellent mori
quia nō habent spm in celo. Sed querūt physicos. ma
dicos. ⁊ herbas. vt longam vitam habeant: vt senectus
elonget. Quotū interdū impba valde confundit. quia ve
lint. nolint. oīes morimur. Quis est homo qui viuit
⁊ nō videbit mortem. vtiq; nullus. Et dōiter contingit
q̄ hij actus subita ⁊ inspata morte ab hac vita capiunt
qui maxime p hac corpali vita reseruāda solicīti fuerūt.
Hij pfecto fatui ⁊ plane imprudētes arbitrādi sunt. q̄
mortale corpus in tanta cura custodiri cupiūt. Et spūm
p̄hennitur victurū in morte miserabili iacere p̄mittunt.

Demq; vir iustus tanto amplius in futura glia letabi
tur: qto minus in istis fallibilibz rebz & in mundanis vo
luptatibz delectabat. Sed quia electos xpi solis eternis
gaudijs desiderandis infatigabiliter se tribuit: nimiru de
reptiuam carnalis otagij dulcedinē dimittus donat de
serere: & dulcorem paupibz patū letanter expectare. Ōn
sequit. **Cunctis diebus quibus nunc militio
expecto donec veniat immutatio mea.** Non
tris hec vba ostruūt qui nō otiosi stant. sed viriliter mi
litant & ostra spuales hostes assidue pugnāt. Nam alibi
dicit. milicia est vita hois sup terram. Ut quemadmodū
mūdi milites in ostpalibz inimicos effugandis multū sa
tagunt: Ita & xpi milites inimicos dei vicia & pcā mor
talia a ciuitate dei a fideli aīa eicere nō desistunt. Habent
etiam arma ad militandū p celesti regno stutū fidei ga
leam salutis. loricam iustice a dextris & a simistris. In
sup & qui nō psumūt de seipis sed totam spem suā ponūt
in deo. ipm orant vt eos adiuuat in bello clamantes cū
psalmista. Apphende arma & stutū & exurge in adiuto
rium michi. Effunde framea & clude aduersus eos qui
psequunt me. dic aie mee salus tua ego sum. Sed iam
pauci inueniunt q̄ fortiter militent qui castra demonio
rū debellent. oīes em immūdicijs se obligent. q̄s etiam
impietatibz victos hostes oquassant. Milites q̄ppe xpi
sacerdotes & religiosi. heremite & monachi. atq; alij & alie
voluntarie pauptatis amatores esse deberent q̄ nō solu
a seipis hostilia iacula repellere: Uerū etiam & ab aliceū
otrdibz in ptum potuerūt mitrent auferre. At vt videt
pcores sunt. infromes se fingunt. mundū querūt. deuz
amare nesciunt. immo otempnunt. Hostes nō expug
nant; sed introducunt. Heu seruitū pcolorum libenter

admittūt. & xp̃iane milicie decus amiserūt. Et qui pre aliis in vite sanctitate & morū honestate excellere tenentur. iam terrenis desideriis inuoluti & prauis actibz mācipati. omnibus standalū efficiunt. Aut em̄ sacerdotes. omessationibz & ebrietatibus impudicicijs atqz illiciis lucris deseruiunt. aut otiositati & somnolencie detenti a diuino seruicio p totpotem deficiunt & negligentes & vacabundi fiunt. Itaqz p dolendū est obscuratū est aurum. i. excellentia supne contemplationis iam nō lucet in viris religiosis vt solebat. quia obumbrat tenebra iniquitatis. mutatus est color optimus. sz caritas in crudelitatez. dispsi sunt lapides sanctuarij in capite omniū platearū. i. plati & sacerdotes ecclie qui alios verbo & exemplo sustētare debent. mambz inimicorū sucū dispsi sunt in latam viam & spaciosaz. q̄ ducit ad infernū. post concupiscencias suas euntes. Et nota p dicit i capite. p sub diti videntes supiores suos in vijs prauis deducī: eos q̄si mēbra: caput nō cessant imitari. Hij pfecto pueri sunt militres & praui duces. cecus cecū ducit: & vterqz in foueam cadit. O bone ihesu etue ab impijs aiaz meā & de manu canis vnicaz meā. Salua me ex ore leonis vt nō deuoret draco. qui vt ypocritas deglutit. nec serpens me antiquus qui habitat in actidiosis. sub herba latet anguis & insidiat otiosos donec intritū hateat i aiaz: q̄ si molliem inueniat delectatione fallibili: aut amaram tristicia secularī pauidubio eam venenat vsqz ad mortem. Oculi vo otiosi ofundunt p hoc p dicit. Cunctis diebz quibz nunc militio expecto donec veniat immutatio mea. In nullo em̄ die otiosus extat qui cunctis diebz immutationem suaz expectat. pleriqz pfecto maiori solicitudie terrena bona expectant q̄ celestia. Et plus carnalem vi-

tam q̄ spūalem aiam̄ non desinunt. Quapꝛter merito vtrāmq; vitam amittūt. Hȳ nō expectant q̄ quis dicant donec immutatio eoꝝ. quia nunq̄ mutabunt. Nam vt ait apl̄s. Oēs quidem resurgem⁹: sed nō oēs immutabimur. Nam vere qui a iam nullam delectacōez in diuino seruicio sciunt inuenire: sed faciunt strepitū labioꝝ tū. & cor eoꝝ in vanitatibz mundi habent vacabundū. & alij miseri qui nō nisi in transitorijs rebus capiūt honorari. corpa induent obscura deformia debilia & passibilia. Sed immutabunt. i. aliter erūt q̄ hic fuerūt. nam immortalia erūt: & eternaz mortem patient. effecta predā sententie inferni. vt morientes non moriantur. quia ad sola mœndia mortis nū se sencient redimia. Soli vero electi & sancti qui inertiam a se expulerūt & ingenti constancia vineā xp̄i excoluerūt gliosa immutabūt immutatione: & duplicem stolam accipientes in celestibus sedibus gaudebunt sine fine. Quorum immensuz desiderū immutat & magna fatuitas reprobꝛū dampnat cū dicit. Expecto donec veniat immutatio mea. Etēm electi viri quos deus ad iusticiā in xp̄o & gloriam in futuro predestinauit fugiter imutant. deo deuote deseruiendo. falsas sez diuinas despiciendo. carnalia desideria calcando. nichil preter necessaria retinere volendo. Insup & studeant se se in fletibus ꝓpungere. diuinum amorem in se accendere. pcā ꝓpria plangere. & plangendo nō iterare. voluntariam paupiem amare & celestia gaudia infatigabilit desiderare. virtutibus fulgescere. & vicijs carere. vt illud quod sequitur audacter valeant pnunciare. **Vocabis me et ego respōdebo tibi operi manuū tuarū pomeriges dexterā tu quidem gressus meos dinumerasti sz parce peccatis meis**

Vocabis me. ſꝛ ab hac vita ad reddendā rōez etiam ꝺe ōmibz que cūqz egi. locutus ſum aut cogitaui. quibus auxilijs. q̄ merito. qua intentione. ad aliquez ſtatū ſeu gradū eccle veni. quomodo intraui. quō pſeueraui. quō vixi. quid didici. quid docui ꝫ qualē doctrinā cōtinuaui. Itaqz vocabis me ad iudicū ſꝛ nimis ſtrictū. ꝫ ego reſpondebo tibi. Sed quō reſpondere audebo. quia ſi plura egi adhuc forſitan multa omiſi q̄ agere debui. Et ſi ōnia bene fecerim: oportet me dicere inutilis ſum ſeruus. ſed q̄ facere debui nō feci. Sed tñ ſi ꝺs hanc reſponſionē habeat ſeruus ſiſtat in vocatione letabit em̄ ꝫ in rñſione magnificat. O deus ꝺs eſt qui nō ꝓtimeſcit hoc verbuz. ꝫ ego rñdebo tibi. aī ꝫ alibi dicat neqz poſſum mittuens rñdere. Ille nimirū rñdendo metuit qui adhuc in ſe malum muenit ꝫ in oculis iuſti iudicis offendit. Sed hoc modi abſqz ambiguo cito in rñſione obtundit. quia quē ꝓpria ſcientia accuſat ad rñdendū deo impotens iudicat. O q̄ felix eſt qui ſine metu audet dicere aī ꝓpria. Iudica me dñe ſcom iuſticiā meā ſup me. Vel ſi vocabis me ab infidelitate ad fidelitatez ab iniuſticia ad iuſticiā a vicio ad vtutem. a mala vita ad pmaz. Et ego rñdebo tibi ſꝛ nō fugiam. nō tenebras querā. ſed ꝛpebo ante te. ꝫ rñdebo. dicam. O pri manuū tuarū porriges dexteram. ac ſi diceret. Fragilis homo ſum ꝫ infirmꝰ exiguiqz temporis ꝫ nō poſſum p memetipm pcā deſerere nec meā malam voluntatez emendare ꝫ. ad q̄ me vocas pimplere. Porriges ergo dexteram michi. i. adiuuabis me. quia fruſtra homo pmaz agere ꝫ vtutes colligere valet: niſi dexteram. i. auxilium ꝫ fauce dei ipi porrigat. Et notandū eſt q̄ multis modis vocat nos deꝰ ad ſe. Aliqs aūt vocat p plagas dimenta. quoſdā p flagella etiam ꝫ p miracula. ꝫ p ma

ſtrnitatem. aliqñ ꝙ paupertatem. ꝫ neceſſe eſt vt oñs ſe miſeros ac debiles cognoſcant. ꝫ fragilitati ſue ſubſidiū ab oñipotenti deo mœſſanter deposcant clamantes. Opꝛ ti manuū tuarū potriges dexteram. Et nō ſine cauſa q̄ tem. opi manuū tuarū dexteram potriges. quē in nullo alio pter q̄ in te ꝟſidentes videꝫ. Et bene dico. Potriges dexteraꝫ. quia mhil petit vir iuſt9 niſi ꝓpter eternā ſaluacōez. Vnde ꝫ in canticis canticoꝝ dicit. Leua eiꝰ ſub capite meo ꝫ dextera eius amplexabit me. Tunc le ua xpi eſt ſub capite. qñ de tempalibꝫ bonis tantū nobis pter q̄tuꝫ indigem9. Ita ꝙ nec ſupflua habeam9 ad vo luptatez: nec rebus caream9 q̄ nobis ſuppetūt ad neceſſi tatem. Sed tñ timus ꝫ manus vnaquiqꝫ eſt timenduꝫ. Mim9: ne nimia pauptate a deuocōe oppmat. Manus: ne terrena habundans diuiciis: ꝫ lie obliuiſcat ꝟſolacō nis ſpūalis. Verūtamen amplius tenendū eſt habundā tia tempaliū bonoꝝ: q̄ pauptas vel indigentia. quia q̄ dis multi fame deperali moꝛi ſunt: tamen multo plures ſuperbia diuiciaꝝ ſeipos occidunt. Quis em̄ eſt qui ha beat diuiciaas ꝫ nō amat eas. Amatoꝛ aūt earū execrabi lis eſt coram deo. Nam oēm rem viliſſimā mundi plus diligit q̄ iuſticiaꝫ dei. Inde apls ait. Omnis formicatoꝛ aut immundus aut auarus q̄ eſt ydolorū ſeruitus: nō habet hereditatez in regno xpi ꝫ dei. Dic igit leua ſub ca pite: ꝫ dextera in amplexu. vt videlet in omni re qđ agi mus mtndo noſtra ſit q̄ nichil pter deū capiam9. ſtrū ſit coꝛ noſtrū in celeſtibꝫ. ꝫ ne in illa terrena ambicōe deſineamur: conari debem9 vt ſupna ſolacia ſperemus. Vt dum in deſiderio diuine dulcedinis p oñs dies pſen tis vite noſtre oſtanter deducamur: poſt tranſgreſſionez vniuerſe carnis dexteram dei gaudentes amplexamur.

Sic quidē ē nos dexteram eius amplexabit. qñ in celesti sede collocati deū facie ad faciem videndo desinenter gloriamur. Q̄ ardenter desiderem⁹ mentes nras ad amorē xpi extendere. q̄ magnis ē indefessis laboribus circa animam aie nostre studere: q̄tin⁹ sempiternis gaudijs digna fiat deus nr̄ nos sustipe. ē ab imundijs infernalibus ꝓnenter saluare. Denigz celestis delectatio aiaz q̄ arripit in sublime ponit. ē nō sinit eam in ociositate existere. neqz ad sinistrā declinare. ǫnimmo ad exercitandū se in spūalibus laboribus iugiter existat ad desideriū oditorē inessanter inflammat. Unde electus in caritate p viam mandatorū dei ad eternā mansionez velociter gradit. Ut pbatus in pfectione coronā vite ꝑpe mereat. Nam psalmista erat dicens. Gressus meos dirige sdm eloquiū tuū vt nō dñet mei omis iniusticia. Quot em̄ homo operibona agit: tot gressibz ad deuz ꝓgit. Et inde est qđ sequitur. **Tu quidez gressus meos dinumerasti.** Deus aūt electorū suorum gressus dinumerat: vt eis pomnibz mercedem reddat. hoc nimirū ptinet ad iusticiā dei. vt ipsi de gloria eterna capaciores existant: qui in diuino amore ardentiꝰ fuerūt. Dinumerat ergo gressus hominis: quia quem in affectionibz mentis purum ē rectum ordinatū inuenit: sine dubio gressus dinumerando. idest dignum remunerari ducendo in sublimez suauitatez sustollit. Et cū strictum sit q̄ infans omnis diei non sit sine peccato sup terram: postq̄ dixerat gressus meos dinumerasti. ogrue subiunxit. **Sed parce peccatis meis.** Memento peccatis parcere. sez ea vt meruerūt noli punire. Fac meam sdm misericordiam tuam penitenciam inspirando. veniam largiendo. graciaz infundendo. ē ad regnum reducendo. Itaqz parce peccatis meis.

Inimo michi qui ꝓcata feci. Temporali ꝑne ꝓcata mea subiꝛe. quia ab eterna ꝑna bene michi parcis: si in pñti me ꝓ pcīis meis punis. Vnde ꝑnsanduz est ꝙ ꝑnitencia quā agim⁹ dum ꝫ e viuim⁹ a magna futuri tormenti ꝑna nos liberat: vt veracīter cognoscamus quia ipsos xp̄s ꝓcapue dilexit. quos in hac pegrinatione castigauit. Vere felices essent in iudicio qui afflicti sunt in hoc mundo. inuenient ꝙ pauptatem purgati a contagijs: quando qui ꝓsperi sunt ꝑ multitudine malorū amaritudinē sentient manifeste dampnatioīs. Quoruz pcīis nō pepercit deus. quia iuste sīnaz doloris interminabilis pcōres iudicante deo meruerūt: qui in hac vita positi sibij ꝓsis peccando parcere noluerūt.

Virtus meus attenuabitur dies mei breuiabūtur et solū michi superest sepulcrum. Considerāt hic quedā incōmoda: que ex natura corruptibilez carnem seqūt. ꝫ illam paulatim ad nō esse ꝓducūt. Sed ꝫ nullus corpus ꝑmittūt. Nam ꝫ inde omnia mortalia fiunt. Ait ergo. Spūs meus attenuabit. Ecce anxia debilitas ꝓ nature defectōe. Attenuatio em̄ spūs: est ꝑsentis vite nostre continua ad finez eius ꝓgressio. Dies mei breuiabunt. Ecce humana fragilitas ꝓ successiua tentiam etatis naturalem. Abreuiatio aūt dictum nostrorum est. quia ad terminū illorum insessanter accedim⁹. Vel quia hic min⁹ viuim⁹: ꝙ putam⁹. Multi namqz stolidi ꝫ insensati q̄ ꝓmittētes sibi longā vitaz congregant temporalia bona ꝫ colligūt thesaurū in terris. q̄ se opinant vsuere in senectute cū defecerit virtus eorū: ꝫ tamen subito rapiunt ab hijs q̄ collegerūt. Et cōiter bonoꝝ suoꝝ possessores fiunt hij qui de aīabz eorū nō curabūt. Sic miseri totū amittūt: qa in

deo nō ꝓsidunt. Unde apte dixit psalmista. Thesaurizat & ignorat cui congregabit ea. Non igit habet qđ sapiens erat: sed inuenit qđ minime timebat. Quia solū mihi superest sepulcrū. Ecce ineuitabilis captiuitas p mortis supuentionē: aptē hic ostendit. p hoc qđ dicit. Solū mihi superest sepulcrū. qz mors cūcta rapit. cūcta diuidit. cūcta adequat. uniuersa deuastat. Nulli parcit. nulli miseret. diuitez spoliat. & ipm qui multa possidet plene denudat. ꝙ & uerba sapientis testant dicentis. Cum homo moritur hereditabit bestias. serpentes. & uermes. Homo se cularis tria habet dum hic uiuit. corpus s. & aiaz & ista trinpalia bona. Et ista tria cū homo moriē illis tribus diuersis bestijs. s. serpentibz & uermibz tribuunt. bestie aūt sunt hoies mundi qui bestialiter uiuūt. Unde ꝓpha dicit. Omnes uiles derelicte sunt. & nō habitat in eis homo. s. uiuēs sōm rationē. Omēs em falsi & mali sunt uiuentes ut bestie. Nam in fornicationibz. adulterijs. rapinis. & usuris exultant. Et ideo nomen hois qui nō sum rōnalis est benignus mitis & misericors merito p dicerūt. Serpentes sunt demones infernī. Moriē ergo miser homo. hereditet bestias. serpentes. & uermes. dere lictuz corpus in sepulcro rodunt. Cauete oēs ab iniq actibz. abstinete uos ab immūdis cogitacōibz & nociuis colloquijs. Nam hoc scitote quia infernꝰ est hereditas illoꝝ malorū: quā ꝓpter meruit possidere q precando ne lestem hereditatē pdidit. ad quā xps moriēdo si bene egis set ipm redemit. Sp̄aliter aūt & spāaliter spūs pue sortū attenuant a grā dei & pinguedine caritatis p cupi ditatem terrenoꝝ & delectationē desideriorū carnaliū. Et ideo dies eoꝝ breuiabunt. i. eterni dies qs habituri erant si xp̄m amassent in celo cū angelis. Et breuiabū

tur valere: quia finiunt in paucos dies p̃ris temporis. Similiter & mimi viuũt hic q̃ putauerũt. Plurimi ve roq; subito sagittant. inopinate occidunt. p demones in noctibꝫ qñ se securos estimauerũt strangulant. Et est multotiens quando se sanos dicunt: repente mala mor te preuenti sunt. Sic quippe attenuatis spiritibꝫ & bre uiatis diebus: solum eis supest sepulcrũ. Hoc est lutuꝫ cadaueri & infernus spiritui. Omnia enim que in hoc ha buerũt mundo: p̃fus ab eis euanuerũt. quia ypha affir mans ait. Relinquent alienis diuicias suas & sepulcra eorum domus eorũ eternũ. Cum diuite epulone qui mortuus est & sepultus in infermo.. Et merito quia cũ in honore essent ad ymaginem & similitudinẽ dei cre ati: qui est honor inestimabilis nõ intellexerũt vt sꝫ si militudinẽ illam in se custodirent. Sed ambulantes in tenebris. coparati sunt iumentis insipientibꝫ & similes facti sunt illis. Etenim hij sunt qui in psalmo reprehendũ tur. Mutauerũt inquid gloriam suam in similitudinẽ vi tuli comedentis fenum. Quia p delectatione carnali glo riam multitudinis offenderũt. De vilitati mortalium c mactant seipsos in maculis & longos dies abreuiant: oſ qꝫ in puctum transitorie dulcedinis. Heu aut frustra turbant sic homines siue causa destendunt ad interminabiles dolores. De michi aut lasciuꝰ sum. vt quid insa nio. vt quid ditari quero. ad quid superbio. quid pderit mi chi q̃ vana mundi sapiste. Ecce enim q̃ subito ab hac luce raptus sum: & solum mihi supest sepulcrũ. Omnia in momento finiunt. que mundi amatores diu desidera uerũt. Non peccaui et in amaritudinibꝫ ma ratur oculus meus. libera me dñe et pone me iuxta te. et cuiuslibꝫ manus pugnet cũ

ora me. Non peccaui. Hic oritur questio. Sapius dixit. Peccaui. Nam & sancti apli hoc de se dixerūt. quomodo ergo se sanat contrariū sibi. quia hic dicit. nō peccaui. Hec questio soluit: si occulta spiritualiū vitiorū cogitent. Dixit peccaui. Quia nemo est qui tam sancte viuit in hoc mundo: q nō peccet venialiter. Vnde verus est illud ysaie. Ego dixi in excessu meo oīs homo mendax. Mendax est qui non implet quod promittit. quod racionabiliter & vtiliter implendū est. Sed oīs in baptismo promisimus. iuramus. custodire iudicia iustitie dei. Et quis est etiaz sanctus homo carne viuens: qui nunq nec mente nec ore nec opere linquit. Ergo omnis homo mendax. Et tamen hic dicit. nō peccaui. Sed quia inconueniens est in sanctis scripturis contrarietatez velim quere: ārea concordandam animus studere. Sic ergo intellige. Non peccaui. idest peccato mortali nō consensui. Verum ipse peccator proprie dicit. qui vult peccare. Et cū facultatem peccandi habuerit: se libenter & intrepide ad peccandū reddit. Et ideo cū vir iustus in innocentia sua absq libidine. absq peccandi voluntate a primeua state permanserit: audacter dicit. Non peccaui. stilicet mortaliter: & tamen se fatetur peccatorez. idest fragilez. infirmū & ad malum pronuz nisi gracia xpisti fulciat. Fatetur quoq q septies in die cadit iustus. idest dum in hac psenti vita est: que nō est nisi quasi vna dies non potest nō peccare. Et propter hoc qō peccat statim subdit. Et in amaritudinibus meis. oculus meus. Hiecte omnes dicunt hec verba beato Job. Tunc oculus in maxima amaritudine morabatur. Dum exustis manentibus. extinctis filijs. proditis bonis. improperantibus vxore & ancillis. & fetens in sterquilinio michil nisi amaritudo

oculos suos habuit. Quis interiꝰ laudabili pacẽcia vitã eo refulsit. Et licet a flagicijs immunis extitit: ab amaritudine tamen nõ liber fuit. Felix qui aũ ipso dicere possit. non peccaui. idest peccare nolui. Unde dicitur. Pax hominibꝫ bone voluntatis. Si quis enĩ agendi non habet facultatem: bona voluntas sufficit ei ad salutem. Ideo est ꝙ non ponderat deus opus hominis: sed voluntatem eius. qua intencione. quo desiderio. quo feruore in diuinum amorem assurgere nititur: & memoriaꝫ xpisti inassanter meditatur. Itaqꝫ nõ peccaui. & tamen in amaritudinibꝫ moeratur oculus meus. Loquitur hic iustus pro iustícia tribulatus. & propter maiorem coronaꝫ osequendã: temptationibꝫ pluribus amaricatus. Unde notandum est ꝙ duplex est oculus. scꝫ corporalis quo visibilia videmus. & mentalis quo interna ospiámus. Felix est cuius vterqꝫ oculus in amaritudine moeratur hoc modo. videlicet vt ea que exterius videt: nõ nisi vana & amara. p internũ oculum intelligat. quia ad amaritudinez maximã ducunt ipsuꝫ qui hec amat. Die vero in amaritudinibus moeratur oculus iusti. scꝫ dum delectacio peccati ante oculum cordis aut corporis eius ponitur: nichil ex hac & in fine illius nisi amaritudo ospiratur. Similiter & si quandoqꝫ angustijs & nocumentis. scꝫ pácio in amaritudinibꝫ iudicij dei iugiter moeretur. Ideo dum aduersa fortem eciam ostantem nõ deiciunt eciam nec blandimenta resistentem seducant. Quasinus dum eterna otempnens. celestia desiderans ad amandũ xpm vehementer affici: spiritualis oculos in dulcoribꝫ mundi mercat. Et verificetur de tali viro illud. Transiuit mare p ignem & aquã & eduxisti nos in refrigeriũ. Ignis transitũ oportet nos omnes facere qui in refrigeriũ celi ad

cupimus peruenire. Transite p ignez ⁊ aquā. idest p aspa
ra ⁊ suauia vt nō immergamur in voluptatibz: nec murmu
remus in aduersis. Et dum p ignem tribulationis tran
seuntes pia aula nostra purgati libenter ſimmus etiam
aquā carnaliuz delictorū euadentes refrigerij ſedem. deo
ductore pertingam9 pturione aſſequendo que ſubinfer
tur. Libera me dñe ⁊ pone me iuxta te. q. d. in amaritu
dinibus ſum. afflictus ſum. temptatus ſum. probaſti cor
meum ⁊ viſitaſti nocte. Ideo libera me dñe ab hijs. ſcz
qui oderunt me. ⁊ ab inſurgentibz in me. eruc me de mi
micis meis deus meus. Libera me de ponderc peccati qđ
me premit. Libera me de grauitate pene que pungit. Li
bera me de mole carnis que me deorſum trahit. O bone
ihesu libera me ab omni malo ⁊ pone me iuxta te. ſcz in
ſupna ſede. Nam ibi eſt eterna ſecuritas: ⁊ ſecura eter
nitas. Vbi nō poteſt timere tribulator aut temptator.
Immo nec mors nec quicq̄ malum vel mōmodum.
Deus meus fac me benignuz ⁊ iuſtum. quia nō habitat
iuxta te malignus neq; permanebunt iniuſti ante oculos
tuos. Sed etiam malign9 in ꝓſpectu tuo ad nichilū de
ductus eſt. ⁊ iniuſti pumenk. ac ſemen impioruz pibit.
Igit libera me ſeruū tuuz a malis mundi. carnis. ⁊ dia
boli. ⁊ pone me iuxta te in bonis celi. Animc eni iuſtorū
in bonis demorabunt. quia bona dñi in terra viuentium
videre credidcrunt. Merito nimirū ad bona dei puemūt
qui ſcd̄m xp̄ianaz religionē viuentes hoim bona deſpexe
rūt. vera inuenīt qui vana pdiderūt. Et cū poſueris me
iuxta te: tūc cuiuſuis manus z ugnet otra me. quia non
poſſunt de inceps michi nocere. Tutus. ſtabilitus. ⁊ fir
matus ſum iuxta te: nō airo cuius man9 pugnet otra me
et nō timeo impugnatoruz qui talem habeo protectorez.

Dies mei trāsierūt cogitacōes mee dissi
pate sunt torquētes cor meū. Noctem ver
terūt in diem et rursuz post tenebras spe
ro lucem. Et dōbes me ponere iuxta te ꝑ nie pmitus
liberare. qm̄ dies mei trānsierūt. Saliet ꝓ̄ dies ꝺa
iam sum in fine dierū meoꝝū. Mei aūt pene moti sunt
pedes. pene effusi sunt gressus mei, iuuentus transijt. se
nectus venit. Quappter ne pijdas me in tempe senec
tutis mee. cū defecerit vtus mea ne derelinquas me. Vel
sic. Et sunt vba pmittentis vel aliqui9 quē deus visitat.
Auferendo ab illo bona tēpalia. ꝑ castigādo eū p pau
pertatem: vt facili9 pueniat ad eternā salutem. Dies mei
transierūt. s. dies diuiciarū ꝑ voluptatū ꝑ ebrietatū in
quibz frustm gaudebam. ꝑ delectabar in hijs q̄ nō pfue
rūt. ꝑ sunt iam michi dies pauptatis ꝑ miserie. dies def
pectionis ꝑ indigēde. quia q̄ pus tangere nolebat aīa
mea. nunc p̄ amaritudine: tibi mei sunt. Demunt dies de
quibz dogor dicere nō michi placent. Et merito: quia in
diebz deliciarū bene agere noluit: ad dies calamitatis do
lens puenit. Sed gr̄as ago deo meo qui in p̄ti vita p ex
cessibz meis me correxit. Et dimissa pena sempiterna
ꝓpalit̄r me punit. Et erūi cogitacōes mee dissipate sunt
Hee videlicet cogitacōes quibz mūdane vanitati adhesi.
ꝑ carnalibz auris opaz dedi. iam euanuerūt dissipate in
dolore pne. q̄ pus colligebant in terrena delectatione.
Hec est em̄ dies in q̄ peunt oēs cogitacōes eoꝝū. Diss
pant vtiqz cogitacōes torquentes cor meū. Sed quō
torquent aī iam dissipate sunt. memoria aūt earū torq̄t
i. truocata añ oculos cordis tribulati val pmittentis. p̄ac
ta delectabilia ꝑ vanitas añ vsitata torquent cor ei9. i.
tēptant eū de lugubritate ꝑ desolatione. quia iam sedet

ulicio & anere vel in despecta paupta. qui habundare
solebat diuicijs. & gliari in dulcedine carnalis volupta
tis. Et vere hoc bonum est & salubre. vt quis paupta
sibi superuentam patienter sufferat. & pme se astringendo
delicta indesinenter gemat. vana detimet. malos actus
ac turpia colloquia refutet. a vicijs se culi se segreget. &
fugitiue in celestibz gaudijs sociari suspiret. seculare gau
dium deserat. & mulierum mollicies nō admittat. Bo
num em est vt ait aplo mulierem nō tangere. Simili
ter & multū inuabit cordi: si oculus mundi vanitates nō
permittitur videre. Hoc & huiusmodi cogitationes quis
iam p modicū tempus asperę & torquentes appareant:
Postea tamen cū pbate fuerint supta modū dulcescent.
Sed quia hoies celestia nō sapiunt. nec iudicia dei intel
ligunt. etiam neqz finem illoꝝ prident. Ideoqz in tem
pore credunt. & in tempe temptationis recedunt. ab illo
sctō pposito qd pius habuerūt. vt non precauent. Dicunt
em plurimi. Jam deinceps ab illicitis me abstinebo. car
nem castigabo. lasciuie frenum dabo. pueriles ludos abi
iciam. venenosas delectationes euellam. Et nō obstante
q talem voluntatez ac huiusmodi cogitationes in se in
uenerit: paulo post cū temptatus fuerit: iterū in eundem
lubricū cadit. & fiunt nouissima illius priora peioribus.
Nam tanto districtius in iudicio dñi iudicabit. quanto
diuinam inspirationem custodire nō conabat. Peto eo
aūt q iniquitatem meditatus est in cubili. & astitit oms
ni vie nō bone nec odiuit malicia: deuocabit eum deꝰ
to diuissimus. & accipit eum in preda fetens infernus.
Secus nō sic penitens & predestinatus ad patriā: in
pia culis peruenit ac anteqū inciperet ingruere potens
da nox quā limpide stellarū flāme illuminare non pos

runt. diuiciarum deserit oblectamentum. & carnales contagij contempsit cupiditatem. Unde & si cogitationes dissipate torqueant cor eius p breue spaciū: faciunt eū postea gaudere in eternū. quia noctem vertit in diem. sz sulpe. vertit in diem gracie. Vel vertit noctem pene: in diem clare melodie. Cum em̄ peccator & penitens se perfecte ac toto corde ad dm̄ seruiciū dirigit: cogitationes bone in mentem eius veniunt. Male aūt cogitationes abscedunt. Et in tanta delectatione ac letitia spirituali in sanctis meditationibus rapitur: p per illas non solum culpabile cor in ignem amoris diuini conuertitur: verumetiam amare passiones anim in gloriam cōmutantur. Unde psalmista. Inflammatum est cor meum inquid. Ecce pro primo. Et renes mei cōmutati sunt. et pro secundo. Noctem ergo verterunt in diem. squalorem namq; & obscuritatem seruitutis peccati a conscientia penitentis exuiciunt. & presentem aduersitatem in suauitatem future prosperitatis vertunt. Hinc est q sequitur. **Et rursum post tenebras spero lucem.** Post tenebras istius mundi: spero luc̄m alti. Loquitur hic vir iustus: non peccator. quia ipse a tenebris interioris cecitatis ad tenebras ducitur carceris infernalis. Minimum & omnia luminaria que videmus & nos illuminant in hoc seculo: in comparationem splendoris eterne claritatis: tenebre possunt dici & obscura. Ergo post tenebras id est post transitum istius vite. quia quasi in tenebris sumus. dum occulta cordium inuiem nō videmꝰ. Spero lucem videre. s. inc̄r. scriptam: que illuminat oēm hoiez venientem in hunc mundu. Nam exceptus ab ergastulo carnis ad visionem eterne lucis capior: qui vere deus

diligo dum hie motor. Unde & sponsa dicit. Dilectus meus michi. & ego illi. donec aspiret dies. s. fide claritatis & inclinent umbre. s. pñtis obumbratõis. quia dum in carne viuim9: p speculum in enigmate videm9. quia p fidem & nõ p speciez ambulam9. Si **cultinnero in fernus domus mea est et in tenebris stravi lectulum meũ putredini dixi.** q.d. post tenebras errantis macule: surro lucem gratie diuine. Nitor enĩ expellere culpe tenebras. etiam in mente mea lux pertinax spirat. Et vtiqz hoc opus salubertimũ est vt illa luminanti xpõ adhereaz. & fumosa tripagula sathane superbi prinit9 relinquã. Alioquin. si sustinuero. s. in tenebris temptationũ tyrannorũ & nõ repisterem & vtibz demonũ. & nõ profugerem caput captiuatoris intendendo a vitandis. absqz ambiguitate infern9 dom9 mea est. vt vbi. s. permanẽã absqz termino. quia in eternũ regnat deus in celo. Sicut enĩ iustorũ dom9 est celum: ita iniustorũ dom9 est infern9. Nemo aũt in eternã celi mansionẽ ingredi poterit nisi qui in pñti vita p meram voluntatem peccare desistit. Unde dicit. Si vis ingredi in regnũ celorum: serua mandata. Decem sunt mandata dei ad q̃ custodienda oĩs homo tenet de necessitate salutis. Si quis vero illorũ vel vnũ fregerit. & sic sine emendatõe ab hac luce decesserit: paldubio hoc sciat ꝯa saluatus nõ erit Jacobo attestante qui ait. Qui in vno offenderit factus est oĩm reus. Insup & sunt septem mortalia pcta quibz iam pene totus mũdus inuoluit in iugo pnãpis tenebrarũ ne q̃re mirandum. Quis nam iam est qui nõ aliq̃ istorũ incurrat. Hoc ppheticũ nõ impletũ est. Periit sanctus de terra & rectus in hoibz nõ est. Quippe oẽs diligũt munera & a minimo vsqz ad maximũ. a pphã vsqz ad sacerdo

trm oēs faciunt dolū. De p̄sbiteris qui tanto zelo et clamore: decimas ꝙ ea que ad altare p̄tinent exigūt. Et de aiabꝫ parochianorū tam parū curant. Instanter petunt pecuniā: sed raro aut nunq̄ p̄ferūt p̄moné. Ex quib⁹ arguit illos qui ab ecclīs iura sua subtrahūt ꝙ ipi sacerdotes p̄mo excōicant. ḡa ecclīaꝫ xp̄i vt teneāt nō regunt. Multi tñ dicūt. nescim⁹ regere. nescim⁹ p̄dicare. sciat scimus: sic faciam⁹ nō oportet vt oia cognoscam⁹. Immo ve vobis ḡa curam quā nescitis accipitis. vos ꝙ subditos vōs in infernū infelicē demergetis. Vos qui cecos ducitis. ꝙ oēs in foueaꝫ cadere nō timetis. Sic miser qui alior̄ custodiā accipis. ꝙ te ip̄m custodié nescis.

Si sultinuero infernus domus mea est.

Etenī in tenebris sternis lectulū tuuꝫ. In tenebris. scz ignorancie iacet cor tuuꝫ. ḡa neq̄ legem dei vocē subditis tuis quā ignoras: neq̄ opam das vt hanc addiscas. neq̄ bene agis cotam ip̄is. Et hoc penis est. Nuia dicūs credūt hoies operi: q̄ sermoni. Unde dicit. Opa que ego facio testimoniuꝫ phibent de me. Frustra immo ad suā reprobacōez portat nomen p̄sbiteri: qui in salutiferis amonicōibꝫ ꝙ dignis opacōibꝫ diuino iudicio nō querit mandcari. Cum ergo expulsus fuerit a suo miserabili corpe. ꝙ viderit se nō soluꝫ p̄ facinoribꝫ ꝙ negligencijs p̄prijs: sed eciam p aliorū delictis qui sibi omissi fuerant cruciandū. pfecto qui bona ecclie gaudens accepit gemebūdus dicit. In tenebris straui lectulū meū. Non in luce vt putauerat. ḡa cis qui male egerit: odit lucem. Sz in tenebris. scz exterioribꝫ. Nam subter consternet tinea ꝙ opimentū tuū erūt vermes. Et notandū q̄ tenebre aliq̄n accipiūt p pcō. vt ibi. Abiciam⁹ opa tenebrarū et induamur arma lucis. Aliq̄n p quadā obscuritate q̄

est in aere. vt ibi. tenebidicte lux & tenebre dño. Aliqñ p enigmatica visione. vt ibi. posuit tenebras latibilū suū. Aliqñ p mistico sensu scripturarū. vt illud. Intrauitu eius tabernaculū eius tenebrosa aqua in nubibz aeris. Aliqñ p cecitate spirituali. & pena infernali. vt hic. In tenebris strauī lectulum meū. Lectus accipit p ostientia vt in psalmo. Lauabo p singulas noctes lectum meū Vel p pura mente. vt in cantice. Lectꝰ noster floridus Hic vero accipit p quadā fallibili securitate. in qua pcator ad modicū quiescit sicut stultus in lecto. Vel p ipsa mansione inferni. ad quā cū hinc exit pcator: capit. & in illa iacens torquet. Aliter sic. In tenebris strauī lectulum meum. Peccando merui vt lectus corpis mei postꝰ pgressa fuerit anima fiat in tenebris terre. sez mastrialis quia ppter pccm mors introducta est in orbem terrarū. & hanc oditionez nullus euadit. Nam inde est q̄ sequitur. **Putredini dixi. Pater meus es.** Hoc dicit ppter carnis corruptibilitatem. Sicut enī pmi qui ante me fuerūt in putredinem versi sunt: sic et ego nō dubito quin eos sequar. & non solum. **Pater meus es. sed et mater mea.** Unde & ego nō eo degener. quia putredo putredinē genuit. & fetor fetorem ptulit. Et vermibus dixi. **Soror mea es.** Putredo gignit vermes. quid ergo sum ego: nisi vermis qui ex putredine nascor cū multis coreibus qui & statim in putredinem reuertendus sum. Considerate fratres sepulcra patrum & matrum. & dicite eis. Putredo. pater meus es. & mater mea. Et O vermes qui genetrimini ex eis soror mea estis. Attendite vnde venistis. & quo itis. quia vere post paucos dies. eritis & vos: sicut ipsi nunc sunt. Qualis pater, talis filius. qualis soror.

talis frater. vilis pater. turpis mater. detestabilis soror
Non gloriet homo ex sua pulcritudine: qui se agnoscit
genitū ex tam deformi pgenie. nichil enī pulcrū vel for-
mosum. nichil amabile. nichil delectabile. quod hic ermi
nus in respectu future claritatis. **Ubi est ergo nūc
p:elatacio mea. Ut.** siz humilis siam ℈ solis ce
lestibus tendaz. quia cuncta visibilia vana sunt. **Et pa
tiencia mea. Ut** prseuerem. hoc quod sequitur. **Tu
es dñe deus meus.** Non inueni in biblia: set tamē
tene concludunt. quia deus est expectacio iustorum: per
quem ℈ habent paciencia.

**Elli mee consumptis carnibus adhe-
sit os meum. et derelicta sunt tantū-
modo labia circa dentes meos.** Dum verba
sunt hec ℈ pene penetrabilia ad medullam si ptingam9.
vix quoqz ab alijs mortalibus ad liquidum exponun
tur. Oportet ergo vbi vires sucumbunt ignpciencie
mee ignoscere. presertim cum ea in ꝑtum ipse qui aper
uit aucam declarare. **Per pellem** igitur que carnem
℈ sanguinem tegit: caritas dei ℈ proximi que operit mul
titudinem peccatorū mtelligatur. Sicut pellis homi
nis dum non vulneratur vel grauiter non pcutitur.
sub se continet carnem ℈ sanguinem. ℈ humano visui
quasi inuisibiles reddit: sic vera caritas ab oculis omnia
te ōmpotentis dei omma flagicia nostra abscondit. **Vel
per pellem** que indicat de homine vtrum sit pulcher aut
deformis: uersio hominis potest intelligi. Quemad-
modum enim homo nigram habens pellem fuscam ℈ ma
le coloratam inter homines: homo turpis iudicatur.
Ita si uersatio hominis que exterius apparet nigra sit

ꝑ terrenam cupiditatem. fuſca ꝑ ſuꝑbiam ⁊ libidinez. et
male colorata ꝑ iram ⁊ inuidiaz: ꝑfecto malus homo ta
lis dicit. ⁊ merito vite ſue ꝓaue a ꝓfectu bonoꝝ exclu
dit. Sicut homo albꝫ quē tuboꝝ venuſtat ex illiꝰ ꝓſpſio
ne: homo ſpecioſus ⁊ amabilis i oculis intuentiū ꝛrmē.
⁊ digne qa ſic a deo creat. Ita homo albꝫ ꝑ innocentiaz
vite ⁊ ꝓſcientie puritatez: ac tubicundus ꝑ patientie vir
tutem quē venuſtū reddit tuboꝝ temperatus. ſtz ꝑ nō ſictaz
humilitatem. Non ⁊ in canticis canticoꝝ dicit. Dilecti
meus candidꝰ ⁊ rubicundus. electus ex milibꝫ. Hec em̄
deſcripſio pulcritudinis. Iſte nimirū homo ſpecioſus eſt
.i. optime ouerſacionis exemplū oſtendit. qa intus fulget
deſiderio eterni amoris. ⁊ extra floret fructu bone ope
rationis. Unde ⁊ ſpūalem pulcritudinē clericoꝝ ꝑphā de
ſcripſit dicens. Nazarei eius candidiores niue. ſtz ꝑ p̄me
ſtole retinenciā que eſt innocentia veſtis. videlicet can
dida ⁊ immaculata quā q̄ ꝓferens ante tribunal dn̄i nr̄i
ih̄u xp̄i habebit vitam ⁊ vuet in eternū. Nitidiores lac
te. ſ. ꝑ ſcientie ſuauitatem q̄ mitet ⁊ vrit ꝑ diuinā dilec
tionē. Rubicundiores ebore antiq̄. ſ. ꝑ patienciā ⁊ veraz
caſtitatem. Saphiro pulcriores ꝓpter ꝓfectā caritatez.
Hec eſt ſpecies ſpūalis q̄ ꝑ pellem inſinuat. Quāta oēs
clerici hanc pulcritudinē in pelle. i. in ouerſacione ſua ha
berent. Sed vere iam pauci ſunt qui hanc oſtendunt.
Immo de ipis qz turpem pellem hnt ⁊ deformes fiūt in
ꝓſpectu dei ⁊ hoim ꝓphā ſubdit. Denigrata ē facies eoꝝ
⁊ aruit ⁊ facta eſt q̄ſi lignū ſicū. i. ſua damnabilis vi
ta. Adhęſit oſſibz eoꝝ. i. ſue fortitudini cutis q̄ ſup
viuūt in diuiciis. Sic qz aruit. ⁊ ſicca eſt q̄ſi lignū qđ
ad nichil valet niſi ad ignem. Et ipi obſtinati miſeri. et
a vtis ſupne gr̄ie ſicci: ad eternū mandium ꝓgnabit.

Illi itaq; negocio ⁊ vilitate vultus existūt. Sed ego qui sum seruus tuus p penitenciam ⁊ p fructum bonorum opm. non seruus mundi p cupiditatem. nec seruus carnis p gulam ⁊ luxuriam. nec seruus diaboli p superbiā ⁊ odium: sed potius seruiens in corde puro. ostienda bona ⁊ fide nō ficta audeo dicere quia. pelli mee consumptis carnibus adhesit os meum. Os ossis. nō os carnis. p carnes: carnalia desideria signant. quia que ex carne procedunt nomine carnium appellant. Nam aplūs ait. Si secundum carnem vixeritis: moriemini. Et iterum. Qui in carne viuit: deo placere nō potest. Manifestum est q̄ omnes in carne viuimus dum in via sumus. vult ergo aplūs illud sic intelligi. q̄ dum quis carnaliter viuit p vetūm seruitiū deo nō potest famulari. Vel fortsitan quia superna carnem mens illorum cupit supne contemplacionis dulcedinem tota qua potest virtute amplexat. Per os ratio vel fortitudo aie designat. Ait ergo vir iustus. Pelli mee. con. car. ad. os meū. id est ratio consentiuit caritati ⁊ pulcre conuersacioni. Consumptis carnibz. i. p magnaz penitenciā carnalibz otagijs euacuatis ⁊ nociuis desideriis destructis. Et est hec a simili aliquius diu in infirmitate languentis. Ita vt possit dici de eo quod vulgo dicitur de infirmo. nihil est nisi pelles ⁊ ossa. Unde ⁊ hec verba beate marie magdalene veraciter conueniunt que ⁊ punctione lacrimarum omnia vicia que in carne nomi serat: consumpsit. Nam dicebat ei xp̄istus. Mulier vade in pace. Tunc enī anima nostra gradit in pace: quando iam a desideriis carnis non impugnat. Sed hoc est nisi pfectorum. Dic deniq; attenuata est caro ⁊ consumpta. i. sensualitas ita debilitata est ⁊ adnullata. sic vt nimis surgat contra racionem q̄. Derelicta sunt tantūmodo

labia ⁊ra dentes meos. Et nichil ago quod ad carnem ptinet. nisi sola cogitacio que prouidet de necessarijs cor poris sustentacionis. Vel exponatur de perfecto viro. Et p labia que abstondunt dentes. ꝫ reuelant occulta. ꝫ bona intencio designet. que dentes. i. bonos mores ab humana laude abstondunt. ꝫ ad gloriam dei reuelant. Oro ꝑmo habetis. Nesciat inquit sinistra mea quid faciat dextera. Oro scõ. Luceat lux vestra coram hoibz ꝫ videant opa vestra bona. ꝫ glorificent patrez vestrũ. Miseremini mei miseremini mei saltem vos amici mei quia manus dñi tetigit me Quare persequimini me sicut deus et carnibus meis saturamini. quasi dicat penitus. Tribulatus sum consumpte sunt carnes mee: ꝫ nichil remanet nisi labia ⁊ra dentes meos. Ideo miseremini mei id est saltem vos qui affligitis me. Paratis michi quod dixit. expulit magnum affectum quem habet dissolui cupiens ꝫ esse cũ xpõ. Vnde ꝫ annectit. saltem vos amici mei. id est vos qui iam constituti estis in celestibus mansionibus misereri debetis mei cedendo p me. vt ab hijs miserijs presentibus liberer: ꝫ vobis coniungar. Et nota q̃ angelos ꝫ sanctos vocat amicos. quia dum in via dei veraciter psistimus: celestes profecto ciues amicos habemus. Vnde xp̃s ad ecclias dicit. Amice ascende sursum me audire vocem tuam. Quippe ꝫ si quod absit ad iniusticiam labimur. aut si cũ consilio vanitatis ꝫ iniqua gerentibus sedere delectamur: inimici eorum efficimur. ꝫ quibus prius dum boni fuerimus amabamur. Vnde ꝫ in threnis Jeremie dicitur. Non est qui consoletur eam ex omnibz eius. omnes amici eius spreuerunt eam: ꝫ facti sunt ei inimici. Sed michi vtiq; psequenti in manda

ſis dei ꝙ in amiciá vñ iuſtificationem quã tenere expi
nõ negabitis. Et merito. Quia manus dñi tetigit me.
ſtz leuando me a lacu miſerie ꝙ a luto fecis. Vñ in pſal
mo. Tu formaſti me ꝙ poſuiſti ſup me manũ tuam. Ne
mo igit in rectam ſemitam erigit: niſi ſup eum manus
dñi ponatur. Et hic quidem tactus manus eius adiuua
men eſt. Alioquin nullus ad ſanaz ꝓſtenciaz fugere po
tuit: niſi quẽ deus manu ſua tangit. Et illo tactu vere di
lectionis gaudio interius impit quod iam extremũ iſtiꝰ
vite atqz aduentum glorie magni dei letanter preſtolat
Et hec eſt ꝓfectio ſanctorum: mœrem. ſtz habere in deſi
derio. ꝙ vitaz ducere in patencia. Et quia ſanctus homo
multos ꝺſolatores vidit onerioſos. ꝙ alios qui ſibi dero
gant: recte ſubditur. Quare pſequimini me ſicut deus.
Contra detractores loquit. Quia aliam cauſam neſtis
unt q ſeruos dei perſequuntur detrahendo: niſi q inuidia
rabeſcunt. Et queritur quare ſicut deus pſequuntur eum
ñ hoc facere nõ deberent. quia mendacium cogitationes ig
norant. Et tamen de occultis iudicare: quod ſoli deo ref
ſeruatũ eſt. ſe intromittunt. Et carnibus meis ſaturas
mini. i. vicijs carnis mee detractationibz vos impletis.
nõ oſſibus. i. virtutibus. quia detractores ſemp mala ꝙ
peccata aliorum rumigant. Et bona ſi qua ſciuerint re
ticẽſtunt. Inuidia aũt diaboli: intrauit mors in orbem
terrarũ. Imitant illum qui ſunt ex parte eius. Quis
etiam ignoret hec verba aie in purgatorio ſtantis ogre
re. que pre magnitudine cruciatus clamat ad eccliam vt
oret ꝓ eius liberatioẽ ꝙ ad eos ñ quibz relicta ſunt bo
na ſua temporalia dicens. Miſerremini mei miſerremini
mei. Iſta duplicatio eozunẽ verborũ magnã indigenã
am ſuffragij inſinuat: quã aia in ſuppliciis poſtea expoſ

cat. Debemus fratres orare p aiabz defunctorū vt a pe-
nis liberent. cogitantes q̄ libenter aliorum ꝯ gaudentes
amplectamur auxiliū: si in eisdem tormentis essem⁹
Et vere nos nescim⁹ q̄ ato hinc rapimur. Et cū dis-
seri m⁹: si ad ḡuiora tormēta pducamur. Pro exteriori
ergo solutione subdit. Saltem vos amicā mei. Dos. s. q̄
amicā mei fuistis dum vixi vobiscū in mūdo: nunc mise-
remini mei. i. adiuuate me p vras orōes ꝯ elemosinas.
Nunq̄ em̄ verus amicus extitit: qui suū amicū mortuū
p posse suo nō adiuuit. In necessitate aūt amicus ꝓbat.
Et debetis penitus misereri mei: quia man⁹ dn̄ tetigit
me. i. afflictio. ꝯ iuste: man⁹ dei in me data est. Et nota
q̄ dicit tetigit. nō p̄cussit vel occidit. Quia nimirum il-
lam aiaz p quandaz afflictionē dignat tangere: quā ab
omni pena post modicū intendit liberare. At vero ipam
que meternū pro suis nequicijs flagellari meruit: per-
cutiendo occidit. dum vindictam exercendo ipsam reprobat,
ꝯ a ꝑhenni glia sanctorū irrevocabili sententia seqstrat
O q̄ grauis est eius tactus qui clamare cogit. Miserē-
mini mei miserēmini mei. Timeam⁹ frēs venturā ire.
quia horrendū est incidere in man⁹ dei viuentis. Quis
michi hoc tribuat vt scribantur sermo-
nes mei. Hic adiunge in libro deinde subinser.
Quis michi det vt exarentur in libro sty-
lo ferreo aut plumbi lamina vel celte scul-
pantur in silice. Quidam. nescio qui sunt. vocant
eos ydiotas: qui celte hic legunt. asserentes certe debe-
rent legi. ꝯ nō celte. Verū nos nescimus linguaz in qua
scptus erat ꝑmo iste liber. sez Job. quidā arabicā fuisse
hebraicis literis putant. Sed sive sit certe sive celte:
non ipsi qui celte legunt propter hoc sunt ydiote. Sed

ipi populus qui hec litteram rectificandum. Quia vt videt sensum dñi nō intelligūt. Et alij sunt qui nō bene ostinuant tñz exarent in libro stilo ferreo ꝙ sermones scribentes in michilo ꝙ nunq̄ fit. Cum intencio auctoris talis sit. Quod desiderauit ꝓmones suos in libro scribi. vt sint ꝓmanentes. ꝙ posteriores p illos in seruicio dei proficiant. Etenī magnū meritū est ipis qui colligūt sc̄os libros. vt ipi querāt in eis quō sancte viuant ꝙ alij illos habeant qui post eos venturi sunt. Et quia forsitan Job cōsiderauit ꝙ liber q̄tumcūqz bene scribat. si iacet i aqua pt deleri littera. precipit vt vel exarent ꝓmones eius in lamina plumbi stilo ferreo. Et quia adhuc attendit qa plumbū p ignem pt liquefieri etiam ꝓmones eius auferri: addidit. vel celte sculpant in silice. Silex est lapis durissim9. in q̄ si sculpant verba: nec aqua delerent. nec igne verterent. Sed cū cōsuetudo nra nō sit nec in plumbo dei dba exarare: nec in silice sculpere. verū neqz antiqui hoc faciebant. sed in libris scripserūt: ꝙ nos scribim9. excepto ꝙ moyses in duabz tabulis lapideis mandata dei accepit. Videt ꝙ hec dba spūaliter voluit intelligi. ꝙ q̄ corporaliter dicta sunt: moraliter declarari. Mistica eī sunt ꝙ magnū sensum in se gerūt. Ait ergo. Quis michi hoc tribuat ꝙc̄. p hec tria. libz plumbū ꝙ silicem: tria genera hoim qui audiunt verbū dei possunt designari Duo mala ꝙ instabilia. Et vnum bonuz. Liber igit qui ex vili ꝙ fragili materia. s. pchameno cū penna ꝙ incausto scribit ꝙ aqua pt deformari si nō bene custodiat. illos hoies signficat qui modico desiderio ꝙ debili affectu dba dei audiunt ꝙ parū in cordibz suis scribūt. Ita ꝙ postea cū p aquas tribulacōn ꝙ spūalem mūdi temptant: dilabūtur in voluptatibz ꝙ concupiscencijs cimplendis: dba dei

que ꝓtinꝰ ꝓpetrauꝝ obliuiſcunꝫ. Et ſicut aqua mate
rialis litteras libroꝝ delet: ſic aque ſeculariũ gaudio
rũ carnales homines faciunt inſenſatos. Et omnino a
gratia dei ꝙ ſapientia celeſti vacuos reddunt. vt nõ ma
gis verba ſacre ſcripture in mente noctem habeant niſi ad
ꝓpendũ illa. nõ implendũ quaſi nunꝯ de eis quic
ꝯ audiſſent. De hiis aquis dicit Johãnes euangeliſta
Multi mortui ſunt de aquis. quia amare facte ſunt. Et
tercio ergo ad quẽ finem venit qui corpalem gliaz ꝓcepiſ
ſit. Multi de aquis mortui ſunt. quia vt teſtat ſapiens:
ſtultorũ infinitus eſt numerus. Et qui de aquis. i. car
nalibz delicijs illicite viuere gliabant. ꝙ merito quid eſt
ex ipis moriunt. quia amare facte ſunt poſt mortem. vis
delicet que dulces in vita apparuerũt. Sequit ita qz
malorum dulcedo in amaritudinem vertit. quia dum ſub
melle venenum latuit. peccator mel accipiens venenoſo
morſu ſeipm occidit. Magna delectatio hic rebus eſſe ꝙ
mittit. Vt poſtꝯ hinc diſceſſerint pre amaritudine mul
tiplicis mercedis moriantur. Hij falſi fideles ſunt virgi
nes fatue: que nõ acceperũt oleum in lampadibus ſuis.
Virgines vtiqz ſqualide ꝙ oppreſſe amaritudie. Peccas
tũ quidẽ blande ingredit. Sed in nouiſſimo mordebit vt
coluber. Fauus diſtillans labia meretricis. ꝙ nitidius
oleo guttur eius. Sed nouiſſima illius ducũt ad infernũ
Sicut apes nos circundant mulieres. que habent mel
in ore ꝙ aculeum in dorſo. Quia quos in ſuaz delectatio
nem capiunt: venenoſo aculeo latenter occidũt. Et ꝯa
tales hoies cũ omni vento tamptacionis motos. vir ſanc
tus reperit: Ideo qui verba dei in ſe ſe retineant. ſoler
terꝫ querit dicens. **Quis michi det vt exarentur** ꝛc. Per ipos qui exarant vba dei in lamina plum

bi:intelligunt fragiles: qui verbū dei in se retineant. ⁊ qui verbū dei aute pcipiūt. ⁊ in corde ad tempus ponūt Sed ad pst modicū igne tribulacōis ⁊ aduersitatis sa-tigant ⁊ murmuratione aduersus deum in iā ⁊ odiuz otra pximū effluunt: Et sicut littere que in plumbi la mina exarabant p ignem matrialem ad plumbo lique-fiunt: ita dnūi sermēos quos antea laudauerāt a taliū memoria igne temptationis penitus euanescunt. Unde ⁊ stilus ferreus recte hys tribuit p quē exarare phibe-t. r. quia sicut ferrū multo citius emollit q̄ frangit: sic ipi miseri inconstantes libenius ad oēm malū actum exe quendū se exhibent: q̄ leuem angustiaz vel modicam tri bulationē p amore dei pati vellent. Nuceū cor ⁊ si qñ-qz in pspis se nō eleuet: in aduersis tamen semp dolet. Multos nimirū pspitas decipit ⁊ nō paucores aduer sitas frangit. Nam hoc iam cōiter videt q̄ vnusquisqz ad vindictam mūrie sue se preparat. non attendens q̄ dñs per pphām clamat. Mea est vindicta ⁊ ego retribu am eis in tempore vt labatur pes eoruz. Nam iuxta est dies perditionis et festinant tempa in quibz omnia mundana gaudia fimant. Cum ergo ea que actenus muneravit quasi insolida ⁊ ficta repphendit: ad vltimū qđ durare potest annectit. Vel celte sculpantur in silice. Per silicem vir iustus signat vel cor sanctū. Vere verus amator dei: nec aq̄ delictorū mū di abluit: nec igne tribulacōis exemat. Sz dicit poā Ig ne me examinasti ⁊ nō est inuenta in me iniqtas. Quia sāus vir tam in pspis q̄ in aduersis iugiter ⁊ in oi tem pe deum diligere nitit. in ipo: merito iniquitas nō inue nitur. Et bene dicit. q̄ celte sculpantur. scz verba salutis fera in mente viri iusti, Celtis em ex metallo pficitur

qđ ãctus strangit q̄ curual. Et magnã ostantiã sancto tũ designat. qua sermonẽ diuinũ in se inseparabiliter tenent. Et ideo in oĩbz obedire gaudent in tantũ q̄ mortẽ se nõ recusant exponere: ante q̄ diuine voluntati vellent obuiare. De quibz ait aplꝰ. Quis separabit nos a caritate xp̃i: tribulacio. an angustia. an psecucio. an fames. an nuditas. an periculum. an gladius. In hijs oĩbz superm9 ꝓpter euz qui dilexit nos. Certus em̃ sum. qa neq; mores. neq; vita. neq; creatura aliqua poterit nos separare a caritate dei q̄ est in xp̃o ihu dño nro. Hic quidẽ sanctus Job de side rũ suum tandem optinuit qui instabiles & fallaces transiliens. firmũ & veracem inuenit. In q̃ dba dei velud celte in filice laudabili pseuerancia figerent Unde & nulla affluencia terrenarũ rerũ ab amore xp̃i euellit. nec aliqua tribulatione aut penuria coquassatur. Quãobrem ostans in caritate cuncta visibilia & vanitates viciosas viriliter respuit. & ad eterni amoris gaudiũ tenendũ & gustandũ magnifice assurgit. Ut tam fortis fiat in mandatis dei sicut sile, solidus & firmꝰ semp subsistat: q̄ actus poterit diabolus totam mũdi machinã euertere: q̄ eum etiam firmatũ ab amore xp̃i explantare Et si aliqs querat qui sunt ꝓmones ꝑ quibz tam solicitus est vt celte scribant. & in memoria maneant. statim manifestat sic. **Scio em̃ quod redemptor meus viuit et in nouissimo die de terra surrecturus sum.** Hic patet q̄ veram fidem antiqui patres habuerũt de humani generis redempcõe. ac de carnis resurrectione. Et merito debent in ꝑpetuam memoriã collocari ꝓmones mei & nequaq̄ obliuiscendi a posteris q̄ gaudia sunt celestis hereditatis. Scio em̃ q̄ redemptor meus viuit. & bene dico viuit nõ extinguit. Ut mors ꝑpe

uerūt. Unde ipe ait. Fui mortuus & ecce sum uiuens in secula seculoꝝ. & habeo claues mortis & inferni. q. d. Mortuus fui p passionē: & ecce sum uiuens p gloriosā re surrectionem. & habeo claues mortis p generale iudicium. Et aī diabolum & ministros eius in arcanę eternalis clausę uoꝛ: nunq̄ inde exibunt ad nocendū aliq̄ quia ardebunt ibi in eternū. Et quia redemptoꝛ meus uiuit ideo in nouissimo die de terra surrecturus sum. In euangelio dicit. Media nocte clamoꝛ factus est ecce sponsus uenit exite obuiam ei. Et apls dicit. xp̄s in nocte sicut fur ueniet. Quomodo hoc soluit q̄ ab alio in die ab alio in nocte aduentū xp̄i esse affirmat. In psalmo eadē scribit. Reduꝛet sicut lumen iustitiam tuam & iudicia tua tanq̄ meridiem. Posita sit dies dn̄ca p̄ma dies fuit q̄n̄ tempus inchoauit: ita erit ultima dies in qua pacto ius diuino mutabilitas esse desinit. & tempus amplius nō erit Uoto hoꝝ qui xp̄m in nocte uenturū asserunt: scitote q̄ hoc ideo dicunt: q̄ subito & inspato uenet q̄n̄ nemo sciat. Ideo dixit. Uigilate. i. semp estote parati. Uoñ potuit exē plū. Si sciret paterfamilias q̄ hoꝛa fur ueniret. Uigilaret utiq; & nō sineret p̄fodi domū suā. Beatus eñ seruus quē aī dñs domus uenerit: uigilantem inuenerit. Uenit ergo in die. i. aī magna luce, quia nichil absconditum q̄ tunc nō reuelabit. nec occultū q̄ nō sciatur. De hac die q̄ horrenda erit impijs: Sophonias predixit. Dies ira dies illa. dies tribulationis & angustie. dies clamoꝛis & miserie. dies tenebraꝝ & caliginis. ululatus & clamoꝛis. dies nebule & turbinis. dies tube & clangoꝛis. dies ultionis & mortis. Ecce q̄tum nitebat p̄pha adhuc ex p̄mē. nō sufficit q̄ magnus dolor ibi puersus erit. Hec est illa noꝛ horrenda quā ꝑpetui ignis flamme nō pte

runt illuminate. Et in hoc die: de terra surrecturus sum scz virtute dei. nō mea potentia naturali. Unde in psalmo. Dabit vocē sue vocem creōris ꝫ virtutis suscitandi mortuos. hic manifeste patet ꝙ oēs morimur. ꝫ in terram redigimur ꝫ de terra suscitamur. Sed vñ resurgent isti quorū ossa in auro ꝫ argento ponunt: Nunqd ipi dicunt. q. specialiter p̄uilegiati de auro surrecturi sumus. Hoc nūt scitote ꝙ antēꝙ surgamus. oia p̄diosa mundi in cinerem redigent. Vt ad oēs illud dicat. Terra es ꝫ in terram reuerteris. Quia vt ait Johes. Exsiccato flumine effractu. i. adnichilatis ommbz edificijs. ꝫ structuris ac dominijs mundanorū. p̄pabit via regibus. i. est sanctis ad resurgendū. igne. scz vburet facies huius mūdi ꝫ fiet nouum celum ꝫ noua terra. Nam in melius reformabunt. **Et rursum circundabor pelle mea et in carne mea videbo deū saluatorē meū.** Et rursum. q. d. qđ deposui in mundo iterū accapiam in iudicio. quia circūdabor pelle mea illa. scz quā habui nō alia iam p̄mo creata: sed hac renouata ꝫ glorose immutata. Quia ꝫ in carne mea videbo deum saluatorē meū. Videte fratres mei ne cogitetis errorez q̄ quis cauo nā in puluerem reducāt: eandem tamen carnem habebimus in fuko iudicio q̄ habuim⁹ in hoc mundo. Sed nō eodē modo se habentez. Alioquin sequerent multa inconueniencia q̄ absurdissimū est opinari. Et ad hoc credendum: nolite argumentacionez humane rōnis aut nature querere. Sed sciatis hoc voluntate sola ōnipotentis dei fieri posse. Ipse em̄ hoc opus opabit. apud quem nichil est impossibile. Quemadmodū aūt omnia que aūqz voluit fecit. Ita ꝫ tunc oia quecūqz voluerit faciet. Ipe dixit et facta sunt. Ipe dicit: ꝫ facta erunt eadem. scz corpa q̄

nunc in terrã vel ad nichilum redigunt. Quãuis apud nos corpa vsq; in cinerem obruant. vel in quoscũq; alios casus deuenerint omesta forsitan fuerint & ab auibꝫ & a feris bestijs. deo nimirũ materia nõ pibit. Sed fixa mas manet in cius intuitu de qua eandem humanã carnem reformabit. Indubitanter igit̃ ofido quia in carne mea videbo deum. Sed quõ hoc magnũ misteriũ & nimis pfundum fiet nescio. Verũ nec aliqua creatã pura scit. Omnes vtiq; dicam9 cũ psalmista. Mirabilis facta ẽ sciẽcia tua ex me confortata ẽ & nõ potero ad eam. Hoc vnũ scio q̃ eadem carne sit q̃ cadit & resurgit. tñ tunc aliter q̃ nunc se habebit. Corpa namq; nostra nũc infirma sunt grauia. obscura. debilia. fame. siti. frigore. afflicta. & multis alijs miserijs repleta. In generali vero resurrectioe corpora electorũ & saluandorũ speciosa erũt & pulcherrima quasi radio solis pcussa. Capillos habebunt auro similimos. formosi erũt & tam decentis facture q̃ impossibile erit aliquid in eis deforme vel inhonestum posse inueniri. Statura habebũt optimaz quã sez vnusquisq; habiturus erat vel habuit triginta ducrũ annorũ. & in tali etate agiles. subtiles splendidi & impassibiles manebunt sine fine. Non esurient neq; sitient amplius. pascentur in visione delitiarũ dei. & constituti inter angelicos ordines cũ xpo regnabunt in eternũ. Lumine autez sicut vestimento induentur. nec erit in eis aliqua veris cũdia. Nam singula illorũ membra nimio fulgore erũt illustrata. Intelligite karissimi quia talis est mutacio dextere excelsi. Moriunt omes miseri. fragiles. senes. deformes. possibiles. & resurgent perfecti. stabiles. fortes. iuuenes. pulcri. & imortales. Ergo cũ gaudio morior. in iubilo defunctor. non timeo redigi in puluerem. quia

ꝓfargam. Et in carne mea videbo deum ſaluatorē meū
Sed erit hic queſtio quō ꝛpbi deum videbūt. Cum ve
ritas dicat. Beati mundo corde qm ipi deum videbunt.
Oēs vtiq; mali immūdi. deuz videre nō valebūt. qđq;
yſaias affirmat dicens. Tollet impius ne videat gliaz
dei. Vox eñi dñi amara. ꝫ tribulabit ibi fortis. ſed in as
pocali ipſi dicit. Ecce venit cū nubibz: ꝫ videbit eum oīs
ꝓꝛs. ꝫ ois oculus. ꝫ qui eum pupugerūt. ꝫ plangent
ſe ſup eū oēs tribz terre. Sciendū eſt ergo q oēs xp̄i
ni iudicantē videbūt. Juſti ꝫ ad ſuā gliaz. iniuſti ad ſuā
pnā. Idco dicit videbit eū oīs oculus. ſ. in ỹūamtate aſ
ſumpta. ſoli vo electi deitatē xp̄i videbūt. Ibi oñdet xp̄s
apte q̄ iuſte ꝫ vōnabkr mali ꝛibūt. Oñ ꝫ hec dba. Ju
xta. m. vi. de. ſal. m. Nolis electis ogruūt. Quia ꝛpbi ip̄i
nō videbūt ſaluatorē. ſ. ip̄oꝛuz quē habebūt odempnato
rem. Deꝛo in carne ſua deum videbūt xp̄m. ſed ōmno
ſciant aīo ſeōꝛuz nō erit. Quia dum coꝛpus ſeōꝛuz glio
ſum ꝫ impaſſibile efficit: coꝛpa ꝛeꝓboꝛuz nō niſi ad eter
na tormenta ꝛeſuſcitant. Heu aut nō cogitant carnales
miſeri. aut nō attendūt terrenis captiuati. q nō ꝓderit
eis ſupbis. neq; diuiciarū iactancia oferut eis quicq̄.
qñ oia illa tranſiūt tamq̄ vmbra. ꝫ nichil ſupeſt ꝓte
ter tormenta. Nequaq̄ tunc xp̄s ꝓcatoꝛibz pareat. qa
nō adquieſtet aīuſdā p̄ābz. nec accipiet p redempcione
malorū plurima dona. Aurū ꝫ argentū eoꝛū nō libera
bit eos in die furoꝛis dñi. Qui bona ſcientia habet au
dacter in deum aſpiciat. Qui illam nō habet ofuſus ma
dit. Nam vindictaz ꝛtribuet iuſtꝰ iudex in hoſtes eius:
& gaudium aternū erit ꝓꝛlo ſuo. Quem uisuruꝫ
ſum ego ipſe et oculi mei conſpecturi ſunt
et non alius. Hoc eſt alius homo nō ego tunc: qui

sum vnus. Et ꝑ alterū euenit ꝙ sum nunc ap̄s hoc
cat ꝙ idem homo numero qui nunc in tertiā mdiē: tūc re
surget. ꝙ erūt ꝑfecti hoies ꝙ incorrupti sine aliqua dimi
nutōe membrorū. Et sunt aplos dicit. Seminat corp̄
in infirmitate: surget in virtute. Seminat corp̄ animale: sur
get corp̄ spūale. Reposita est hec spes mea. i. fi
dem habeo resurrectionis carnis. ꝙ spem vite eterne fir
mitatem in sinu cordis mei p gr̄az diuinam

Nare de vulua eduxisti me. qui vtinā
consumptus essem ne oculus me vi-
deret. Euasissem quasi non essem de vtero
translatus ad tumulum. Hec verba dolorem pa
tiens exigunt: ꝙ expositionem. Sed tamen aliqua super
hanc lectionem loqui cogimur: Ne omno aut tacentes
aut nescientes videamur. Sciendū est ergo ꝙ in ꝓcden
te lectione de securitate ꝙ gaudio sanctorū pulcre desert
vit. ita ꝙ in hac lectione de desp̄acōe ꝙ dolore damnabi
lium manifestat. Supi⁹ enī dixerat gaudens ꝙ exultans.
in carne mea videbo deū saluatorē meū. Sed quia vbi
vis declinatiū est deū. s. deitatem xpi nō videbūt: in illos vi
ros. q. dolore ofuse desp̄at⁹ dicit. Quare de vulua eduxi
sti me ꝙ. quia nil eis tollerabilius fuisset eis pena si in ve
tre matris suffocarent ꝙ descenderent ad penas tenebra
rum nō ignis ad infernū. s. vbi morant nō baptizati. ꝙ
miserabiliter de vtero matris educā. miserabilius q̄z in
hac gemebunda valle ꝙ inde miserabilissime ad inter
minabilia tormentorū incendia deportari. Dicit ergo ex
tyro malorū. Quare de vulua eduxisti me. i. ad ꝑsentē
me damnandum. aut me creasti. aut numq̄ flecteris ad
miā. Sed stulta est questio. Quia causam voluntatis
dei querere nō debemus. Iudicia dei abissus multa. q̄is

homines mali sunt futuri: nō ꝓpter hoc debeat deus desistere a creacione. ipe semp est glorificandꝰ ⁊ laudandus. quia ipe omnia bene fecit ⁊ bona. Nos vero nosmetipsos infirmos ⁊ malos facimus ⁊ nō nisi ꝓpcio defectu gracia excludit. ⁊ ꝓ ꝓpria malicia miser dampnat ⁊ pcator intelligens adhuc subiugit. Vtī vtinam consumptus essem ne oculus me videret. Hec verba dnpliciter possunt intelligi. Vno modo sic. Vtinaz ꝯsumptus essem statim. sz qñ capiebar antꝙ ammaret. ne oculus me videret. sz nec spiritualis nec carnalis me alicubi viuū vidisset. quia sic nō essem ꝙ mihi melioꝰ foret ꝙ tam male esse. Alio modo sic. Vtinaz ꝯsumptus essem. s. in vtero ꝙ cito animatus fui ne oculus me videret in mundū natū ⁊ viuū. Vel vtinam fuissem abortiuꝰ. s. quasi nō essem homo subito de vtero matris translatus ad tumulū terre. Absit ꝙ ab alicꝙ xpiano hec optarent: qui stām fidem ecclie ⁊ mandata dei vidit ⁊ gerit in se spem future glie. Sed in ꝯpatione ignis extinguibilis igniꝰ quē dampnati sencient meternū nō ponunt. Valde em durū est in ardore ignis semp viuere ⁊ moriendi facultatez penitus amisisse. In inferno quippe positi nunꝙ mori poterunt. quia in mundo viuentes ⁊ pcantes semp pmansisse voluerūt. Quadruplex est ergo pcatū in quo humanū genus lapsum miseriaz suam luget dicens. Quare de vulua eduxisti me ⁊c. Primus modus pcandi in eius delectacione. qñ quis aliquid capiscibile videt: ⁊ morosa ac voluntaria cogitacione in illo delectat. Et tunc incipit recedere a deo ⁊ deliquere in illo pceptō. Non capistes. Vnde apls ait. Conscisciā nesciebā esse pcatū: nisi lex diceret Non capistes. Et alibi. Ne aspiras vitium. i. nō ad

mittis precandi delectationē aī flauerit in vitro. i. fallibili ꝫ fragili corpe q̄uis sit pulcrū ꝫ ornatum. Et hoc est ostū multos. qui aī ornatam mulierem aliaz viderint: statim in eius concupiscentiam exardescunt. Et quia pulcritudinis temptacōi fallacis nō resistunt: seipos a diuina gracia abiciunt. ꝫ in fetentem turpitudinē ruunt. Mundana namq; vanitas pstigiuz est ꝫ similis parieti dealbate. quia ꝫ si extrinsecꝰ apparet amabilis: intus tamē est plena amaritudine ꝫ horrore squaloris. Secundus modus precandi i offensu. Dū aī miser homo tantū in delectacionem peccati rapit vt nō obstet nisi facultas q̄ nephanda opacio extrinsecus perficiat. Et nulli dubiuz quin hoc mortale pccm sit. aī mens iam captiua ad illicitū ꝫ phibitū consentit. Et tunc nimirū ad tertiū precandi modum deceptus homo pgredit. aī iam conceptū in mente flagicium impudenter extrinsecus opat. Deinde vero peccatū magis ac magis delectat. In tantū: q̄ peccator ab illo retrahere nesciat. Sed inuolutus criminibz: seipsuz obscurat. Inde nam dicit. Obscurent oculi eoꝝ ne videant. ꝫ dorsum eoꝝ semp incurua. Et sic ad q̄rtū modū precandi deuenit. quia iam pccm suum in consuetudinem ducit. Unde dum miser homo in voluptatibz suis vsq; ad mortem ire pmittit: in malicia ꝫ iniquitate sua obstinat. ꝫ post mortem demonijs infernoꝝ tradi meruit: qui in hac quadruplici puersitate gaudens vixit. Et de hijs miserijs aliqr quibz pene totus mundus iam capit ꝫ irretitur. Scriptura memimit que ait. Dixit inimicus. s. diabolus libidinē suggerens psequebar p delectacionem malam. oppendam p offensum mortiferū. diuidaz spolia p actum nephandū. implebit aia mea: p peccati cōsuetudinem vel venie desperacionem. In istis ligatus

igitur immundicijs malorum miserabilis quantus mu
tus clamaret vulnus tremēs & plorans timens. Ma
ne de vulua eduxisti me. Mallem me nō fuisse creatum.
q̄ te offendendo amisisse precatū. Et quia offensam me
mi tuam in concupiscentiam eundo put me tempta cio du
ceret: Vtinam antrq̄ actualiter hanc egisset assumptus
essem ne oculus me videret & fuissem quasi non essem de
utero. sed apparens & euanescens statim translatus ad
tumulum. Vt nequaq̄ in hoc mundo pmansissem donec
mortaliter peccassem. Sed p̄cius sine baptismo ad mo
rtem ut puer puerorū: q̄ post baptismū precando ad vi
tam euntā timerer tyrannorum. Damus processus quia qui
confidit in diuicijs corruet. Et non ignotamus q̄ con
tagiosum carnalium amator vt fenum arescit. Nulli enī
in hac vita diu arridet viuere: quis diu hominis q̄q;
videantur durare. Dapor est humana vita ad modicū pa
rens & tunc p̄p̄ mihi est aī stare mortis. Nam omne
transitorium breue esse optobatur. Vnde & postq̄ mi
serorum merorem vel miseriam posuit: aperte subd. t.
**Nunquid non paucitas dierū meorū finie
tur breui: Dimitte me dñe vt plangā pau
lulum dolorem meum antrq̄ vadam et nō
reuertar ad terram tenebrosam etc.** ad fi
nem. q. dicere precatur. eductus sum de vtero matris
mee & consumptus non sum antrq̄ videret me oculus.
Sed post baptismum lapsus sum in lubricam viam & la
tam que duxit ad mortem. Et ve mihi est vbiq;. quia
si moriar: quotant me demones. Et in hijs presentis
tus deficerijs durare non possum. Nam paucitas dierum
meorum in breui tempe finietur. Cogitate fratres q̄ mo
rtis & trānsuntes sunt dies mei deinde breues dies mei

sunt ꝫ nunc quidem addit. Paucitas dierū mee
rum finietur breui. Colligamus ergo oēs dies
nros simul ꝫ inueniem⁹ paucos. breues ꝫ nichil. Sal
tus est homo lasciuus. insanit superbus. deuiat auarus. ca
sus dies nichil sunt. Pauci sunt dies ꝺdicione cogente.
Breues sunt dies nostri languore inualescente: ꝫ nhil
sunt dies nostri morte sapiente. Pauci sunt dies nostri
quia mundus senescit. Breues sunt dies nostri ꝺa cito
langueſcit. Et nihil sunt dies nostri nam ōne euanescit
Pauci sunt dies nostri in ꝟpacionem multorū in infer
no. Breues sunt dies nostri in ꝟpacionē longoꝝ in ce
lo. Sed nichil sunt dies nostri in ꝟpacionē magnorum
manentiū sine termino. Cum ergo nō dubitez ꝙ pauci
sint dierū meoꝝ finiat breui: Dimitte me dñe. i. da mi
chi gram in ista breui paucitate dierū: vt plangam pau
lulum dolorem meum. In paucitate dierū meoꝝ modi
cū planctuz corde michi peccatorū. paululū dicit. ꝙ oīs
planctus mundi modicus est vel nhil ad respectū plane
tus futuri. Vel quia quantumcūqz ꝙ peccatis nostris
plāxerimus: adhuc vt merumꝫ nō plangem⁹. Sed fer
uum mentem mouet alicuius in q̄tum dicit. Dimitte
me dñe cū deus nunq̄ ꝙ turbat salutez hois qui vult oēs
homines saluos fieri. ꝫ ad agnitionē veritatis venire. insup
ꝫ inspicit vt doleamus ꝙ peccatis nostris. Nam ꝫ in
psalmo scribit. Audi filia ꝫ vide ꝫ inclina aurem tuam.
Ideo sciendū est ꝙ deus alqñ dimittit malos q̄s ab eter
no preſciuit esse reprobādos ire in ommbz voluptatibz
nequitiis que voluerūt. Et modicū habentes qđ delec
tando habeant qđ tormentant. Unde psalmista dicit.
Et dimisi eos scdm desideria cordis eorū: ibunt in adin
ventionibz suis. Sed isto modo nō dimittit deus electos

ire post ꝛcapiscendam. quia istos temporaliter castigat. quos ad eternaz hereditatez reseruat. Iustus ergo deus dimittere dicit. qñ ei lacrimarū ꝓpunctionē salubris pe nitencie grāz largit. ait ergo. Dimitte me dñe vt plan. pa. dolo. m. q. d. Si a me auxilium subtrahis: frustra laboro. ḡa nō possum habere planctū mei doloris. Quia dum michi grām recte pnitendi nō tribuis: q. me dolo rem meū plangere nō dimittis. Multi sunt hoies qui se pr cogitant in cordibz suis q vellent stelem sua deserere. deinceps nō precare. Sed pcūs de omissis penitere. Et statuentes intra semetipos in bono vsqz in finez pseue rauuos. Cum tñ de dolore suo verū planctū nō inuem unt. p quē mortem sempiternā euadere possunt. Eterñ ipos ḡs deus ad celeste gaudiuz possidendū nō elegit: pe nita sua plangere nō dimittit. Hz obstinati in vetri fer mento ꝓpter iporuz cordis duriā ab hac vita capiunt ḡ nunq salubriter plangere potrūt. qui post mortez in tormentis ineternū sine remedio lugere meruerūt. Er go vere pnitens plangat paululuz. Nam ipm dimittit deus antq vadat: ḡ nō reuertet. Vñ psalmista. Remit te michi vt refrigerer priusq habeaz ḡ amplius nō ero. Vadam dico: ḡ nō reuertar. qm spūs ptransibit: ḡ non cognoscit amplio loū suū. Sed vbi vadam ad terrā te nebrosam. Hoc nō dicit pnitens despando: sed pcā sua redempnando. vt xps ipm saluet. Terra tenebrosa dupli citer accipit. p limbo patrū ad quem oēs iusti antiqui ante xpi passionem descenderūt. Sed iam ad illam ter ram nullus vadit. Et accipit p inferno ypte dicto ad quē oēs mali vadunt. qui nō reconsiliati deo ab hac lu ce discedūt. Cum ergo exacti pcōres ostituti fuerint. in extremis: qui p multitudine flagiciorū suoꝝ despan.

tes viderint: se nec hãc vitam p̃sentem diuitus posse tra
rexe. ne q̃ durius est ꝙ grauius sauos sathane euadere.
Tunc a deo induias petre impiũt: sed nõ optinebũt.
Quia ꝓstituit terminos eius vel eorũ: qui p̃teriri non
poterũt. Petunt dico dicentes. Dimitte me dñe vt plan
gam paululuz dolorem meũ antꝙ vadam. Sed frustra
in morte induias petunt: quibz in vita eorum cæssit de
us loaĩ p̃ne ꝙ ipi abusi sunt eo. Sequit. Et nõ reuer
tar. ꝯa nec telum meteri poterũt nec ad mundũ redibũt.
Vadam dicam ad terram tenebrosam. i. tenebris plenã.
Et opertam mortis caligine. Caligo mortis:
est mortale pcm. quo infernus opitur. qõ dampnati se
ũ fetunt ad infernum. In quo ꝙ ꝓpter qõ in eterne
mortis caligine cruciabunt sine fine. **Terram misę
rie.** sz infimte. ꝯa nihil bonũ est ibi. **Et tenebras ũ
palpabilium.** quia caret luce gratie. luce glorie. luce cor
porali. luce spirituali. Ignis est ibi ardens. ꝙ si lucerat q̃
ego nõ puto. nõ est ad ꝯsolationem: sed ad ꝯfusionem.
Ubi umbra mortis. Non mortis veritas: quia nõ
vere moriunt qui semp sunt in moriendo. ꝙ nunq̃ mo
rtui. **Et nullus ordo.** sz penarũ. Quia innumerabi
lia p̃ diuersitate: ꝙ inestimabilia p̃ acerbitate sunt ibi tor
menta. **Sed sempiternus horror.** sz in visione de
monũ monstrorũ. serpentium ꝙ draconũ. ꝙ in sensu ig
nis. inhabitans inferni.

Et sic finitur laudes altissimo.

Sermo beati Augustini de misericordia et pia oratione pro defunctis.

Fratres karissimi nō recordor me legisse malā morte periisse qui libenter in hac vita opa caritatis vel pietatis exercere voluerit. habet enī multos intercessores pius homo. & ille qui opa caritatis exercet hilatiter. quid enī aliud de pīs hoībz dicere poterimus: nisi illud qđ frequenter legim⁹. opa enī illorū sequunt illos. quare: nisi qz multos habent intercessores. ideo impossibile est: vt pēs multorū nō exaudiant. ¶ sic ergo homo ḡs est ille qui tibi in via occurrit: aiaduerte qz homo est ad ymaginē dei factus. & tū paup est. miser est. nudus est. mendicus est. orphanus & pupillus forsitan est. caue tū ne talem despicias. nec ne eū parcas. ne expellas. nam licet paup. licet nudus. licet famelic⁹. licet miser appeat. licet doleat. licet erubescat. nō tamen expellendus est paup. Nolite fratres eos expuere. nolite nec etiam si importune petūt: de hīs aliqñ murmurare. qz pauperes & inopes nō cessant laudare nomen dñi. ¶ sidera diues. qui vias pambulas & platheas erecto capite & collo. q tū simul cū paupe natus es. de muliere. & bte vi viuens tempe. & licet diues sis: sepe tū repleris amaritudine. & doloribz. in fordibz gemtus es. in tenebris & sordibus. in doloribz etiam te peperit mater tua. ante exitū matrem onerasti grauiter. in exitu matrem dilacerasti turpiter. fleuisti simul cū paupe & mendico. qñ vallem miseriarum ingressus es. pares igit geniti sum⁹. pares igit viuim⁹. pariter moriunt oēs. ¶ sidera igit o diues q paup & diues pari modo nascunt. & moriuntur. noli igit pauperes despicere. noli manū benedictionis ab eis auertere. sed eos sacie serena suscipe. eos consolando ḋño et

exemplo. ¶Miseri cordia igit fratres mei mate vñ sit. nam qui esurientem pane verbi refiat. qui sitientez po tu sapiencie refrigerat qui errantem in domū pcis reuo cat. qui innocentem pegit. qui infirmū fide ⁊ patiencia instruit. qui in tribulatione oppſſo: ꝓsolando vel ꝓpa endo subuenit: hic verus pius est. verus miseri cors est. verus amicus dei est. nec eū mala mortē nō pituīt ꝙs dubitat. ¶O mia: salutis pſidiuz. fidei ornamentū. ppicia cio pcōruz. tu iustos ꝓbas. tu sanctos roboras. malos ad bonū pducis. qt sine te sanctis bonis habundare nō videt. ⁊ qui castitate appet coronatus: oio dicere nō de sistat: seruus inutilis sum. sed attendite etiam fratres mei attendite qt nō solum paupibz in via: misereri debe mus: sed ⁊ defunctis eī ōni diligencia misereri ⁊ subue nire studeam⁹ attendentes ⁊ ꝙ iudas machabeus fecit dixit em ꝙ sancta esset cogitacio ꝓ defunctis exorare. vt a pcis solueretur. sciebat em iudas machabeus. ꝙ nemo gliari poterat castū se habere cor. ꝓsiderans etiā ꝙ astra: munda nō essent in ꝓspectu dei. reperit em angeli de ce lo. ideo mundi astra nō fuerūt. nec etiam infans cuius vita est vn⁹ diei sup terrā sine pcō est. quid igit de no bis dicem⁹. nunq gliari poterim⁹ castum habere cor: ab sit oio. sed ꝙ: msi ꝙ oēs pcōres sum⁹. oēs in pcō cō cepti sum⁹. oēs natiuitatez oēs ⁊ vitam pecabilez du cim⁹. oēs in pcis viuim⁹ ⁊ sotsitan in venalibz mori mur. ergo mia indigem⁹. qt de hac vita oio migrari su mus. ⁊ licet carnem dure macerem⁹ ieuniis. ⁊ abstinen cia. licet oia mala patienter ob amorez xpi sustineam⁹: nō tñ sunt ꝺdigne passiones huius tempis. ad futuz gliaz que reuelabit in nobis. ergo misereri indigem⁹ qt ꝙ me rita nra: eternā vitam adquirere nō valem⁹. ¶Tupis er-

go homo vt tui misereat deus: fac vt primo misereris. nam tantū tibi deus misebit: qntum & tu primo misereberis. tantū recipies in alia vita: qntum facies in pnti vita. ora igit p defunctis vt dum in eterna vita fuerint: p te orare nō negligant. exspectant em nos: vt ruuent. p nos. tempꝰ em orandi pfugit ab eis. clamant em omni die qui in tormentis iacent. clamant: & pauci sunt qui rndeant. vlulant: & nō est qui osolet eos. ℣ qꝫ grandis crudelitas fratres mei. o qꝫ grandis inhumanitas. clamant ad nos cotidie qui dum vixerūt: multa mala p nobis sustinere voluerūt. nec eis subuenire curam9. ℣ rere magna inhumanitas. ecce em iacet infirm9 & a medicis osalat. clamat pre9: & cū eo oes clamare nō cessant. audit asinus. & oes eum subleuare festimant. sed clamat in tormentis fidelis: & nō est qui rndeat. ecce vna inhūanitas. fratres. eya igit nō sic. sed mementote qꝫ sancta & salubris & pia & felix & suauis. angelis & defunctis est ogitatio p defunctis exorare. vt a penis quas patiunt p peccatis saluent. sed dicat quis ecce prem bonū habui. piuz misericordē. castum. humilē. benignū. & in ombz tribulatiōibz moderatū. & si vera sunt que lego: euz beatū esse nō dubito. aut igit orare volo p eo. aut elemosinā dare. aut ieiunare vel sancto. rū corpa visitare: nō est igit necesse p eo orare. qz fidelis fuit. pius castus humilis patiens & auctis bonis ornatus & etiam post aurū nō abijt nec spauit in premie thesauris. potuit em transgredi & non est transgressus & facere mala & nō fecit. qd igit aliud credere debeo qꝫ lego. qd igit lego vel qd pdicare audeo nisi qꝫ qui bene operabit: bene remunerabit. o homo ego ea que dicis nullo modo negare audeo. quis em fidelium dubitat. qꝫ qui bn fecerit: bene recipiet. osulo tū vt p defunctis ora

re nō desistas. dixi enī supra. q nemo sine crimine vīuit. nec gliari potest. castuz vel mundū habere cor. q̄d igit̄ su mere ꝯsulo. q̄d volo dic̄or nisi q dimittas inīcrtū. & ac cipias cīrtū. q̄d est q̄d est inīcrtū. nisi q nescis vtrū pē tuus cruciet. vel vtrū dign9 fuerit. odio vel amore. mul ti enī fuerūt. qui sancti reputati fuerūt: & tū in ꝯspectu dei nō boni: sed mali inuenti fuerūt. accipe igit̄ q cīrtuz est. & dimitte q̄d inīcrtū est. Cīrtū enī est q peccator fu it. & licet homo opibz cenatus fuerit: ignoram9 tamen vtrū eternā gliaz meruerit possidere. lege igit̄ o homo & ope adimplere festina. q sancta & salubris est. cogitatio p defunctis. exorare. elemosinas dare. carnem affligere. opa pietatis exercere. pegrinationes facere. vt a pcis saluant. nam si beati vel dampnati sint p quibz rogas: dummodo nescias: & a deo tibi reuelatū nō fuerit: nō cre das dampnatis vel beatis iniuriaz facere vel deum offen dere. qz si beati sunt: tuo dono nō indigent. & si dampna ti: p te beatitudinē optinere nō valent. ergo dūmodo cīr tus nō sis. q nec dampnati nec beati sint: cauc p eis nō differas. qz vt supra diximus bonis tuis nō indigent si beati sint. & mali nō optent. qz dampnati sunt. scias tū & indubitanter credas. q si p defunctis beatis vel damp natis obsectes. bona que p eis facis nō amittis. sepe enī ꝓdicauim9. sepe & intrē fide docuim9. q nullū malū ipu nitū. & nullū bonū irremunerātū erit apd quē nō est ac ceptio pſonarū. cena enī tua in sinu tuo ouertet. ergo p defūctis semp cenandū est. & si nō pficiet eis q̄ beati sunt. vel dampnati. cena tua in sinu tuo ouertet. sic enī bñ cre m9. sic & miserico:des. sic mala morte pire nō potem9 qz dñs custodiet nos in tota vita nr̄a. quā postmodū de ferendo donabit nobis illaz quā nec oculus vidit nec au

dis audiuit. nec in cor hois viuētis ascendere pt. Festine
m9 ergo o frēs p defunctis orare. vt ꝫ ipi festiment nos
ad se vocare. vidēt eni sctaz trinitatē tantū esse vnā. ꝫtuz
tres simul sunt. nec pl9 aliqd sunt due ꝙ vna tres ꝫ in se
ifinita sunt. ꝫ singla sunt i singlis. ꝫ oia in singlis ꝫ sin
gla i oibz. ꝫ vnū in oibz. ꝫ vnū oia sunt. ꝫ si cape nō po
testis. quō sancta trinitas tres ꝫ vnū sunt. exemplū accā
pe vnus est em̄ sol in cælo currens calefaciens ꝫ fulgens.
vnus est in terra ignis. tria similiter habens. motū lu-
cem ꝫ feruorem. nec lucem a feruore diuidere potes. sic
est sancta trinitas. ꝫ si eius misteriū cape nō valem9: be
ne opari festinem9. vt sciati est videre sanctaz trinitatē.
p gram̄ mercamur. Inhumanū namqz est. patriam de-
serere. patriamqz despicere vel in ea nolle habitare. bene
ergo opari nō pigeat. vt patriam inhabitare possimus.
ꝫ ad eam redire valeam9. tanta em̄ est ibi pulcritudo iu-
stoꝝ. tanta iocunditas lucis eterne. hoc est mōmutabili-
tas veritatis ꝫ sciencie. vt etiaz si nō liceret in ea ampli
us manere. ꝙ vnus diei hora vel mora pter hoc solum:
innumerabiles anni huius vite. pleni delicijs ꝫ cū flu-
entia bonoꝝ tempalium. recte meritoqz ctempnerent.
O regnū dei gliosuz. o patria nostra desiderabilis. tan
tum vales. ꝙtum habeo. tantū emit de te vidua. duobz
minutis: ꝙtum petrus relinquens rethia. ꝙtum zachē
dans dimidium patrimonij. ꝙtum maria lazari sozor. q
oia vendidit. ꝫ ad pedes apl̄oꝝ pōia posuit. Cur igit̄ be
ne opari pigrestim9: aut p defunctis orare negligim9.
Intuemur em̄ fratres in patria nostra nō solum etū
ex hominibz. sed etiam ex angelis ꝫ archangelis tronis
ꝫ dnationibus pncipatibz ꝫ potestatibus suoꝝ etū. Ibi
etiam sanctam ꝫ indiuidua trinitatem sciati est. plus tn

vel habundantius. quã qui plus in via opari meruerit clarius videbit. nõ tamen q quibuſtũq; bois onerati ſumus. pptr hoc emere valeam⁹. niſi p grãm poſſidere do natũ fuerit. oñs tñ ptenti ibi erim⁹. oñs felices. oñs iocũdantes. hec eſt illa optima ps quã maria elegit. ſedendo ẽ ſedendo ad pdes dñi. ptemplabat em ipa deuz ẽ boiem. ideo optimã ptem elegit. quare optimã dicit niſi qz p ptemplacõnẽ: eterna vita deſignat. optima em eſt qz ſecura eſt. qz eterna eſt. qz vera eſt. qz felicitas nra eſt: deum videre ẽ ptemplari. ideo optima ps eſt. quã p tem nõ poſſum⁹ in via poſſidere. q re: qz q diu viuim⁹ in pfulo ſumus. ſemp in labore cũ martha. in hac vita fa tigamur. ſimus hic martha laborantes. hoſpites recipientes ẽ miniſtrantes ſeruis dei q neceſſaria ſunt. Hanc ptem martha elegit ẽ bona fuit. ſed nõ optima. qz non eterna. bona tamen fuit. qz pſeuerando in opibz caritatis, federe ad pdes dñi: in eterna vita. cũ ſorore meruit. Feſtinem⁹ igit opa caritatis exercere p defunctis exorare. vt videre poſſimus. ẽ reuerenter ſalutare valeam⁹ pphas ſanctiſſimos ẽ patriarchas. vivos veraces. Iſti em ſunt quorũ nomen manet in eternũ. qz deo digni inuenti ſunt. fide pclari. hoſpitalitate pcipui aſtuti in ſenſu ingenio excellentes. ſapientes in ope. rebus ſe aliatibz ꝺoꝛpletes. reparatores orbis terrarũ atq; recreatores. fideles in pmiſſis. angelorũ ſuſceptores effecti. facie ad faciem. deum videntes. prudentes in conſiliis ẽ in plijs vi torioſi. q̃ruz impij. poſteritas nõ aſſauit. q̃aduſq; xps. de eorum germine. p veterũ in tacte ꝺgmis. qui eſt ſpes oim gentiũ. natus in mũdo chorꝰſtando ap puit. Iſti em ſunt viri. cũ quibz locutus eſt deus. ẽ oſtendit eis ſecreta ſua. vt ea que ventura erant quaſi pſentia ſpũ ſancto

illūmati agnoscerūt. Festinem⁹ igit fratres seculū exire. vt etiam salutare ⁊ videre valeam⁹ sanctos aplos q̄rū oculi beati qui xp̄m in carne venientem. videre meruerūt. q̄rum fructus in patria eternū manet. Festinemus etiam fratres ingredi sancta sanctorū vt etiam videre valeam⁹ sanctos martires qui carnem domauerūt. sp̄m roborauerūt demonibz impauerūt. virtutibz ornauerūt. p̄mia desperauerūt. ⁊ illam patriā de qua nunc loq̄mur vere ⁊ meritis p̄dicauerūt. Festinem⁹ etiā ingredi sancta sanctorū. vt videre ⁊ salutare valeam⁹ sanctos confessores. qui licet p̄ seruatorū nō sensissent gladium. tñ p vite meritū deo digni: martirio nō puant. q̄ martirii nō tantum in effusione sanguinis. sed etiam abstinencia peccatorum. ⁊ exercitacōe p̄ceptorū dei p̄fect. Festinem⁹ ergo ingredi sancta sanctorū. vt videre etiam ⁊ salutare reuerenter possim⁹ sanctā dei genitricē cū suis sacris virginibz q̄ suis docuit exemplis vtriusq; sexus multitudinē vt eius sequerent vestigia. ⁊ relictis nuptiarū copulatis omibz. dimissaq; liberorū p̄pagine sponso qui in celis est. p̄henni mente. actu ⁊ habitu ⁊ gestu applicati mererēt. Iste em̄ fuerūt virgines sacre deo deuote. q̄ in sua vita fuerūt deōmibz instantes. ieiunijs adherentes. elemosinas facientes. pauperes recreantes. in tribulacōe gaudentes. in bello potentes. ⁊ in dampnis tempaliū rerū deo grās agentes. Festinem⁹ ergo fratres mei istos sanctissimos p̄cōs imitari. distam⁹ ab eis caritatis opa exercē. valenter ⁊ exēndo: p grāz mereb̄imur deuz videre facie ad faciez. sicuti est. ꝺ̄d nobis p̄ꝺat ille qui est oīm sanctorū ꝺ̄tus ⁊ salus. Amen. Explicit sermo beati Augustini de misericordia ⁊ pia oracione p defunctis.